לציונות—לסוציאליזם—לאחוות עמים

יום ה', י"ז בטבת תשמ"ח, 7 בינואר 1988 / שנת מ"ח מס' 13541 / המחיר 1.10 ש"ח כולל מע"מ

ביגון מטריד הסובייטים — הגיש 3 תביעות דיבה נגד השלטונות

מוסקבה.— אסיר ציון לשעבר יוסף ביגון אמר אתמול כי יופיע בשבוע הבא בבית משפט, 5 ימים לפני צאתו מבריה"מ, כדי להגיש תביעת דיבה נגד פרשן של הטלוויזיה הסובייטית. הוא אמר כי הפרשן כורוביק השמיץ אותו בשידור באוקטובר, כאשר טען כי אירגן הפגנה של מסורבי עליה. „זה היה שקר. היתה לי אשרה ולא אירגנתי עוד הפגנות", אמר ביגון אתמול.

ביגון הגיש גם מספר תביעות אחרות, כולל נגד פקיד בכיר של משרד ההגירה, ושתי אחרות נגד העתון „איזבסטיה" ו„סובייטצקיה קולטורה".

(ע"צ רויטר־עתי"ם)

השגריר ארד נצטווה למחות בפני שולץ על הצבעת ארה"ב במועה"ב

הצבעת ארה"ב נגד הגירוש גרמה לאכזבה קשה בירושלים ● מנכ"ל משרד החוץ ביילין ייצא לארצות־הברית לתגבר מערך ההסברה ● שמיר מבקש להדגיש: אין הידרדרות ביחסים ● שמעון פרס: הצבעת ארה"ב צעד חריג ● דובר משרד החוץ האמריקני: זו מדיניותנו הברורה — תמיד התנגדנו לגירושים וכך הצבענו כבר ב־1980 ● שגריר ארה"ב באו"ם: הגירוש — הפרת אמנת ג'נבה ● מדינות ערב מברכות ארה"ב

מאת דליה שחורי, הכתבת המדינית של „על המשמר", דליה רפאל, כתבתנו בוושינגטון

שגריר ישראל בארה"ב משה ארד עשוי להיפגש היום עם מזכיר המדינה האמריקני ג'ורג' שולץ, כדי להעביר אליו את אי־שביעות רצונה וצערה של ישראל על הצטרפות ארה"ב להחלטת מועצת הביטי

(סוף בעמ' 2)

תת שר החוץ הבריטי — דייוויד מלור. (צילום: מדיה)

מלור אינו חוזר מדבריו, לונדון מאחוריו

מאת דליה שחורי, הכתבת המדינית של „על המשמר" ודפנה ורדי, כתבתנו בבריטניה

סגן שר־החוץ הבריטי, דייוויד מלור, סיים אתמול ביקור סוער בישראל במסיבת עתונאים שקיים במלון „הילטון" בירושלים, בה אמר, כי אינו חוזר בו מן הדברים שאמר בביקורו במחנה ג'יבליה וברצועת עזה ולא מהדו־שיח הנרגז שקיים שם עם קצין צה"ל בדרגת אלוף־משנה בקשר למעצר נערים על יידוי אבנים.

„ביקשתי מאלוף־המשנה לבדוק את העניין. אני מקווה שהוא נהג כך", אמר מלור.

מלור הדגיש בתקיפות רבה, כי כל העמדות שנקט בישראל נתמכות במלואן על־ידי ממשלת בריטניה, וכן גם על־ידי כל הקהיליה הבינלאומית.

כשדיבר בעזה, אמר, הוא דיבר

(סוף בעמ' 2)

ערפאת מזמין ישראל לוועידה בי"ל ללא תנאים מוקדמים

דפנה ורדי, כתבת „על המשמר" בבריטניה

לונדון. — מנהיג אש"ף, יאסר ערפאת, קרא אתמול לישראל להסכים לוועידה בינלאומית, בהשתתפות חמש החברות הקבועות של מועצת הבטחון, וכל הצדדים הנוגעים בדבר ללא כל תנאים מוקדמים. ערפאת אמר דברים אלה בראיון לרשת הטלוויזיה הבריטית „אי.טי.אן", שהועבר בשידור חי מאלג'יר. הוא הוסיף כי אש"ף צריך להופיע כצד שווה במשא־ומתן כזה.

ערפאת ניצל את הלחץ הבינלאומי המוטל על ישראל, ואת דעת הקהל הביקורתית בבריטניה, כדי להבהיר שהוא מוכן להיכנס למשא־ומתן עם ישראל, אך, עם זאת הבהיר כי הוא מציע ביד אחת את ענף הזית ובשנייה את הרובה.

כאשר המראיין ניסה לבדוק אם כוונתו לוותר על האלימות ולפנות אל האפיק המדיני, אמר ערפאת כי ארגונו „ישתמש בכל הדרכים והשיטות כדי להשיג את השחרור ולהפסיק את הכיבוש הישראלי." הוא הוסיף כי לפי תקנון האו"ם זכאי עם הנמצא תחת כיבוש וזיכוי להיאבק בכל הדרכים העומדות לרשותו.

„תגיד לחוסיין שאני רוצה לדבר איתו"

מאת דליה שחורי הכתבת המדינית של „על המשמר"

ראש הממשלה יצחק שמיר קיבל אתמול לשיחה בלשכתו את הסנטור הרפובליקני מרוד־איילנד ג'ון צ'ייפי. לאחר ששמיר הסביר את התנגדותו לוועידה בינלאומית, התפתח ביניהם הדו־שיח הבא:

צ'ייפי: אותי אינך צריך לשכנע. עליך לשכנע את המלך חוסיין.

שמיר: הייתי רוצה לשכנע אותו. אולי אתה נוסע לירדן?

צ'ייפי: מחר אני ממשיך לרבת־עמון.

שמיר: אם כך, נסה לשכנע את חוסיין לבוא למו"מ ישיר עם ישראל.

סנטור צ'ייפי הבטיח להעביר את המסר.

ברה"מ נוטה להסכים לבואה של משלחת ישראלית למוסקווה

אמר אתמול ראש המשלחת החדש ד"ר מרטי רוסוב ● הנציג החדש הוא מומחה לסכסוך במזה"ת, דובר ערבית (בה דיבר עם סגנו בפגישת עם ביילין) ומוסמך לנהל מגעים מדיניים

מאת דליה שחורי, הכתבת המדינית של „על המשמר"

בפגישת היכרות שקיים אתמול המנכ"ל המדיני של משרד החוץ ד"ר יוסי ביילין עם ראש המשלחת הקונסולרית החדש של ברה"מ גיאורגי מרטירוסוב, אמר האורח, כי ברה"מ שוקלת לאשר לישראל לשגר משלחת קונסולרית מקבילה למוסקווה. כן רמז מרטירוסוב, כי ברה"מ מעוניינת להאריך את אשרות השהייה של חברי משלחתה בישראל. תוקף האשרות יפוג ב־14 בח.ו.

האריכת האשרות

מרטירוסוב אמר, כי ירצה להפגש בקרוב שוב עם ד"ר ביילין ובכל הנראה נועדה פגישה זו להגשת בקשה סובייטית רשמית להארכת אשרות השהייה של חברי המשלחת הקונסולרית. יצויין, כי בימים האחרונים פורסם בעתונות הישראלית, שישראל

(סוף בעמ' 2)

גרנות: רבין שאמר „להדק" המצור על ביירות. אומר עתה „לגרש" ● עמוד 3

עלייה לדולר — פיחות לשקל ● עמ' 19

צעד לקראת פתרון כפוי

החלטת מועצת הבטחון המגנה את ישראל עקב הגירושים וקוראת להפסקתם, לא היתה מפתיעה, אך היא מתייחדת בכך שבפעם הראשונה הצטרפה ארצות־הברית להצעת גינוי נגד ישראל במוסד הזה. ארצות־הברית כבר איימה מספר פעמים שלא תגן על ישראל בכל תנאי, אך בסופו של דבר התנגדה להצעות הגינוי, או הטילה עליהן וטו. הפעם עברה את הקו, ויש כאן הוכחה נוספת לכך שאנו נמצאים בתהליך בלתי הפיך בכל התחומים המדיניים.

הצבעת ארצות־הברית חושפת בראש וראשונה את החומרה והאיוולת במעשה הגירוש. הגירוש נחשב על־ידי שלטונות הבטחון כ„אמצעי יעיל להפליא". מלבד התמיהות המוסריות על הטיעון הזה, העלאתו עכשיו מעידה על עיוורון ואי־קריאת המציאות. אמצעי הגירוש היה יעיל כאשר אי־השקט בשטחים היה קצר ימים ושולי, ולא זכה לתהודה בינלאומית. היום, אין הגירוש מהווה כיבוי של השריפה, אלא שפיכת שמן עליה. הוא מעורר מחומות ואיבה ומעודד צמיחה מהירה של מנהיגות חדשה.

הנקודה השנייה החולכת ומתבהרת היא הבידוד המדיני המוחלט בו נתונה היום ישראל. במדינות אירופה משמעת ביקורת קיצונית על ישראל, והופעתו של תת־שר החוץ הבריטי בארץ, שאולי לא נהג על־פי כל כללי הדיפלומטיה, היתה קרחון של הכעס השורר שם נגד ישראל. יצחק רבין ויצחק שמיר יכולים להתעלם בהופעותיהם מן התגובה הבינלאומית, ולהדגיש את האינטרס הבטחוני הישראלי. הם מתעלמים מכך שמצבה הבטחוני של ישראל הוא במידה רבה מאוד פונקציה של מעמדה הפוליטי, ובלי תמיכה של המערב נחלשת מאוד עמדתה מכל בחינה שהיא.

הצטרפות ארצות־הברית להחלטת מועצת הבטחון הוא צעד נוסף לכיוון שאיש בישראל, על כל הזרמים הפוליטיים, אינו רוצה בו והוא פתרון כפוי לסכסוך. ראשי הגושים בממשלת האחדות ממשיכים להתכתש ביניהם על פתרונות, אך מעשיהם מביאים לכך שהפתרון ייכפה על־ידי המעצמות ברגע הפחות מתאים, ובתנאים הגרועים ביותר.

בעקבות הביקורת בעולם — ישראל תעדיף מעצרים מינהליים על גירוש

המימשל הוציא אתמול 15 צווים של מעצר מינהלי לחצי שנה ● 11 עורכי־דין — המייצגים 5 מגורשים מהגדה — יעתרו היום לבג"ץ ● עוצר בעזה — בעקבות השלכת בקבוקי תבערה — וב־4 יישובים בגדה

החיילת שנדקרה, אורית אלדר. (צילום: מורדיינסקי)

מאת מנחם ענברי ועזריא אבירן, כתבי „על המשמר" וסוכנות עתי"ם

המימשל הצבאי הוציא צווי מעצר מינהלי לחצי שנה ל־15 מעצורי גל המעצרים האחרון ובהם עציר משותף מעיסקת ג'בריל. רוב העצורים הם תושבי בי השומרון ובהם עסקני מפרי רגעים ופעילים במחתות סלי־טים.

ישראל תעדיף כנראה להטיל מעצרים מינהליים כמקום עונשי גירוש, נוכח התגובה הקשה בעולם.

דיון בהודעות העיר

11 עורכי־הדין המייצגים את 5 המגורשים מיהודה ושומרון נפגשו ועדת העיר, יעתרו היום לבג"ץ נגד ועדת הערר של פיקוד המרכז.

עורכי־הדין טענו אתמול כי בעת הדיון בעניינו של ראג'יב ביג'ריל מרמאללה, נתבקש המגורש ע"י יו"ר

(סוף בעמ' 4)

יוזמי תמרי האזרחי ביטלו מסיבת עתונאים שנועדה להיום

מאת מנחם ענברי כתב „על המשמר"

הקבוצה המזרח־ירושלמית, שהחליטה לשקול הברוזה על מרי אזרחי, דחתה את מסיבת העיתונאים שיועדה להיום, למועד שעדיין לא נקבע. מתברר מעריך כי יש חילוקי דעות פנימיים בעניין זה. אישים תומכי אש"ף מסופקים אם יש ללכת בדרך זאת, והם טוענים כי יש להבליט יותר את הקשר של אש"ף למהלך, ולא להציגו כיוזמה מקומית. הם גם דורשים לחדול מכל פעילות קונסרטית ולהתרכז בדרישה להביא לידי סיום הכיבוש.

חיילת נדקרה בטול־כרם — התוקף נורה ע"י קצין צה"ל

חיילת נדקרה אתמול בטול־כרם והותקפה. צעיר ערבי, נורה בכתפו. החיילת נשרטה בצורה קל.

המקרה אירע כאשר החיילת נסעה עם קצין של המינהל האזרחי ברחובה הראשי של העיר, לפתע זינק לעברה הבכיר צעיר ערבי שעמד על סף המדרכה והחזיק את ידה של הרכב. הקצין קלט את רכבו והלם העצור תחת את דלת המכונית, תוך שהוא צועק בקול רב: „אללה אכבר". הקצין יצא מהמכונית וניסה לזכור את הצעיר והלם הוא

(סוף בעמ' 4)

חוכמת זקנים / תחזית

אל תיפול רוחם של החזאים, שכשלו יום אחר יום בניבוי מזג האוויר. להם שלוחה אימרתו של ההוגה האמריקני, אריק הופר: „לחזות את העתיד יכול רק זה שבכוחו לעצב את העתיד".

דוביק דוזנטל

בשטח/ קוברים קו

ניבים כהניסטים

התחייה הפגינה אתמול לאורך רחוב יפת ביפו. הסגנון נע בין טיול שנתי אופטימי עם שירי ארץ־ישראל „יבנה, יבנה המקדש", לבין ניבים כהניסטים מובהקים. התהלוכה הדלילה הזו, התכוונה לצאת מכיכר השעון בשעה שבע ולמחוק (סופית) את הקו הירוק. ובדיוק אז פיזר אותה גשם ולעפות לרסיסי כוונות בראשית התהוותן. אחרי־כן הגשם פסק ושוב זעף ושוב פסק, וככה. נצמדו להם אולי שני תריסרים של תחייניקים מצומררים, מתחכחים, מחממים זה את

מחוממת אף רטוב

זה, כשבראש מוביל, ברמות גננת חינוכית, יו"ר סניף התחיה בתל אביב, רני דין. „... או איך היה השיר שאילתרנו?" הוא שואל חבר לשורה שמחזיק בריסטול רטוב על סף התפוררות. „זה היה ככה" משיב הלז בגאווה: „לא ניתן להשתולל, בעזה יפו ושכם". ויחד עם אחד מתיישרים כולם עם הקצב המונוטוני האופייני.

לרגע נדמה שהגשם מאס בירידה האינטנסיבית שלו. או אז נדלקים נרות שבת מס' 8 בזה אחר זה והשירה כמובן משתלהבת. כשלעצמו, מצעד פסטורלי להפליא עם המילים שנרקמות יחדיו למשפטי נאצה לידיים, שמציתים להבת נר, שמחוממת אף רטוב. שנושם ארץ־ישראל צוננת מצד אחד, מחוממת מצד אחר.

ורק הניידות האלה, בהמוניהן, עם עשרות שוטרים, משמר הגבול, חמדור, ועוד איזה כוח אחר שנחבא אל כליו. כל אלה לחצו חזק חזק את המפגינים אל המדרכה, את ערביי יפו חזרה אל הסמטאות החשוכות, לא מאפשרים פירצת־מיפגש אחת, אפילו מנומסת. קלקלו משהו את מצעד פזמוני שנות הארבעים הזה, נתנו יותר מדי ריקע כחול. וגם הגשם המטוהר שלא מבחין בין הטובים והרעים, גירש באקורד סיום אחרון את כולם מעל פניו. לא נתן להם צ'אנס לסנגר על עצמם.

אלישבע איזון

„על המשמר"

ציורמצב

בין הכיסאות / נעדר

רק המשפחה מחפשת

פתאום קם אדם בבוקר בבית סבתו, שותה קפה, מתלוצץ עימה כהרגלו, ונעלם לשבעה חדשים. הוריו הגרושים מקימים כל אחד מטה־חיפושים בזעיר־אנפין, סבתו מוכת רגשי־אשם. אבי מגירה, בן עשרים ואחת, בחור יפה, היה כתב במקומון דרומי. כשהיה חייל נפצע בתאונת אימונים ומאז הוא סובל מכאבי־ראש קשים ומחוסר ריכוז. נתון מדאיג: מגירה, מאז שנעלם, לא משך מן הבנק את הקצבות משרד הביטחון, ולא

הפעם?. התקשר ביום שישי, בשלוש, אומרת: אבי, איפה אתה? אומר: אני רק אצל שמואל, רואה קצת כבלים ובא. יצאתי, באתי הביתה, ולא נשאר ממנו כלום. מאז אנחנו כמו משוגעים, אני בוכה יום ולילה". אבא של אבי, שלמה, לא בוכה, אבל מחפש את הבן.

באוטובוסים. באילת, בקריית שמונה ברמת הגולן, בחיפה בוואדיות, בבארים, במקלטים, במשטרת באר־שבע הוא אורח קבוע. מי יודע, אולי. המשטרה

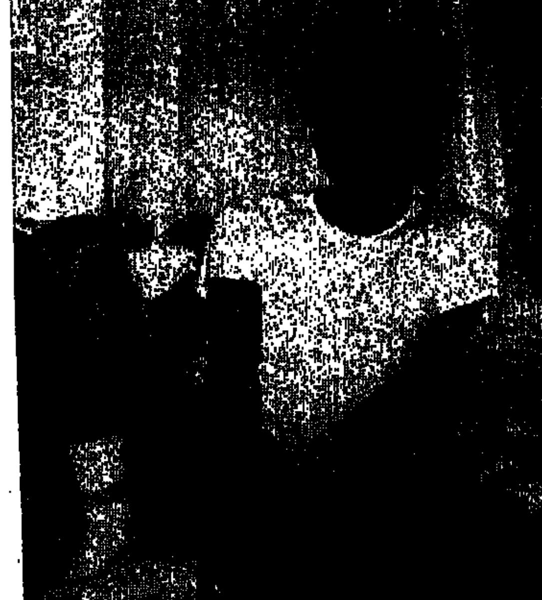

אבי מגרה – המשטרה לא מחפשת

קנה את תרופותיו בשום מקום. נתון מבלבל: אנשים מעידים מדי פעם שראו אותו במקומות שונים.

„אחו" אומרת סבתו הקשישה, חנה אילון, וטופחת על הספה המרוטה, „אחו אם המקום הזה היה מדבר" בדירתה הדלה בשכונת עוני באר־שבעית היא משננת את הרגעים האחרונים: „היה כל היום איתי... בבוקר קם כרגיל, שתה קפה, אני עשיתי קצת ניקיון, והוא ככה אוהב לצחוק, אומר: מה זה הבית מסריח? אמרתי לו מטומטם, בצחוק, אבל אולי נעלב

לא מצאה לנכון לפרסם את תמונתו של אבי, להודיע על היעדרותו. החיפושים, מסתבר, הם בעייה של המשפחה בלבד. דובר משטרת מרחב הנגב, מישל עידן: „משטרת ישראל מתחילה בחיפושים אינטנסיביים רק כשמדובר בילדים או בזקנים שלא מסוגלים לדאוג לעצמם. במקרה של אבי מגירה, טלפנו בהתאם לנוהלים. כל מידע שהתקבל — נבדק. החומר נשלח למחו"פ נעדרים במטה הארצי".

שלי יחימוביץ'

מפלגת הפועלים המאוחדת – המרכז

יום עיון ודיון

לזכרו של חברנו דב זכין ז"ל

יתקיים בגבעת חביבה ביום ה' 14.1.88, בשעות 9–15

הנושא:

ארץ ישראל במלחמה ושלום – אסטרטגיה של קידום השלום

דוברים:

חה"כ אלעזר גרנות, חה"כ ויקטור שם־טוב, חה"כ מרדכי ויתד, מאיר תלמי, תא"ל (מיל.) גיורא פורמן, פרופ' שלמה אהרונסון, פרופ' שוקה פורת, ראש מחלקת ההתיישבות, ניסים זווילי

מוקירי זכרו מוזמנים

בשטח/סמרטוטיאדה

פראיירים לא מתים

בזאר היא כירוע מילה יפה לשוק. וכנראה גם עוזר לפעמים, אבל לא במקרה שלנו. מה שהתקיים אתמול בבית החייל בתל אביב תחת הכותרת בזאר „אלי" (ואהבה חיילי ישראל) היה ראוי בהחלט לשם האורגינלי, ללא כל כינויים מרככים. ארגנו אותו, בלי ספק, נשים טובות עם כוונות טובות. אבל זה לא עזר לאירוע להתחמק מן הסממנים השוקיים הטיפוסיים הנילווים — דוכנים עם מרכולת עלובה למדי; תגרניות; דיאלוגים וויכוחים ברמה „שוקית" קלאסית; מאבקים קולניים סביב צנצנת או מאפרה מעזבונו של מישהו שהלך לעולמו.

שוק בתדמית של בזאר

מתחת לשלטים שנשאו כתובות כגון: „ביגוד תוצרת חוץ", או „הפיל הלבן" (קרמיקה), אפשר היה למשש, ביחד עם עוד כמה עשרות נשים, ערב רב ומוזר של סמרטוטים יד שנייה, סמרטוטים יד ראשונה, תכשיטי פלסטיק מזוייעים, סרוויסים שידעו ימים טובים יותר וכמה כלי מטבח שגרתיים.

כל זה לא הפריע לזהבה ברורמן, מנשות „אלי", להתבונן בסיפוק ובגאווה על סביבותיה ולסכם בנימה אופטימית: בזאר מוצלח מאד. רק מכרטיסי ההגרלה כבר יש 5000 שקל בקופה. היו המון אנשים שקנו במיטב כספם. סיכום סופי עוד אין, כי „עוד לא עשו קופה", אבל בטוח שתהיה הכנסה מכובדת ונאה.

מי שאמר שהפראיירים אף פעם לא מתים, ידע על מה הוא מדבר.

ורד לוי

מדף / סיפורת־מקור

התסריט שהחמיץ

כרמלה רעם־לביש: „התסריט של דיאנה פרג'", הוצאת אלפא / זמורה, ביתן, 1988, 152 עמודים.

מה צריך בן־אדם בימינו, על־מנת להחשב כסופר? האם די בנייר ועט (יש), בהתקנה לדפוס וסדר (אפשר ואפשר) ובמישושו של אוגדן דפים כרוך כהלכה (יש גם כן)? גליל הנייר — ארך־אפיים הוא ומוכן לספוג מכל הבא ליד, אבל הקורא איננו תמיד רב־חסד; גם מאה עמודים לא יסכין לקרוא.

התרשמות ראשונית מגלה, שספרה של כרמלה־לביש כמעט ונופל, לצערנו, בקטגוריה זו. היא ניחנה ביכולת כתיבה קצובה וקלילה, לעיתים גם ברעיונות מעניינים. נכון, גם הומור רק מתערבב בין השורות, אבל אלה רחוקים עדיין מלהיקרא „סיפורת": לו פגשתי בחומר במוסף עיתונאי פנימי של מוסד כלשהו, הייתי מקבלו באופן שונה, אבל כאן מחייבת האכסנייה יותר.

חמישה סיפורים ב„תסריט", המציגים משבצות שונות בחיי הפרט בהם מופיעים „שיבושים פסיכולוגיים" (כת מיסטית, סיפור טבריייני בעל נופך אגדי־טראגי). הראשון, הקרוי על שם הספר כולו, עוסק — להלכה — בלחצים הרגשיים, הבאים במסווה של אידיאולוגיה שיוויונית ונאמנות ערכית, המעיבים על היחיד בקיבוץ ובולשת התמודדותו עימם. הדמויות הפועלות „שטוחות", וריבוי הפעלים הקשורים בעשייה היומיומית־הבנאלית, שלהן ממש מרדימה. כבר בנקודת זמן מוקדמת ביותר, ותקשיתי להשתחרר מההרגשה, כי לפני כרוניקה עיתונאית בגוון ספרותי.

גם הסיפור השני, „הבחורה מרמלה", מטפח טראומות נפשיות: מעין דו"ח של ארם אודות ידידה לעבודה, אישה מעוררת העומדת בפני גירושין שניים ואשר בעלה הראשון השתגע ואושפז. גם כאן לא מצליחה המחברת לבנות את הדמות הראשית. היא מספרת עליה, כותבת את תכונותיה (בדרך של מכתב, או ראיון), אבל התכונות אינן „נובעות" ממנה.

„שורות ירוקים" (זה שמו השני של הספר) — לא גילינו אותם ב„התסריט של דיאנה פרג'". חבל.

אבי ידידיה

עורך „עמודאחורי": אפי לנדאו

מובארק: לא נחזיר את השגריר מת"א

מאת אורי הורוביץ, כתבנו לענייני המזה"ת

נשיא מצרים, חוסני מובארק, הצהיר אתמול בראיון לעיתון הכוויתי „אל־ענבאא", כי הוא מתנגד לחחזרת השגריר המצרי מתל־אביב.

מובארק הסביר, כי נוכחותו של השגריר מאפשרת למצרים להביע את רעתה בפני ישראל ו„לולא היה לנו שגריר, היינו נאלצים להביא לידיעת הישראלים את עמדתנו באמצעות צד שלישי".

עוד הצהיר מובארק, כי הסכמי קמפ־דייוויד אינם מבטלים את התחייבויותיה של מצרים למדינות ערב ולפלשתינים.

מובארק ציין, שמצרים תסייע לעיראק בנשק ובחלפים, אולם הכחיש ידיעות כאילו אמורה מצרים לשלוח 10 אלפים חיילים מצריים לאיזור המפרץ בתמורה ל־3.5 מיליארד דולר שישלמו מדינות המפרץ לכיסוי חובות מצרים.

בריה"מ נוטה להסכים

(סוף מעמוד ראשון).

עשויה לא להיענות לבקשה סובייטית צפויה בעניין זה, אם לא יישמר עקרון להדדיות. נראה, שהדברים נרשמו במוסקווה והסיכוי לשיגור משלחת ישראלית מקבילה גדל.

דוקטור לסכסוך במזה"ת

מרטירוסוב הגיע לפגישה מלווה בידי סגנו ובידי ולאדימיר פלאכין, ראש המשלחת הסובייטית היוצא. מרטירוסוב, שהוא דוקטור להיסטוריה, כבן 50, בעל נוכחות מרשימה, עשה את עבודת הדוקטור שלו על הסכסוך הישראלי־ערבי. הוא שולט בערבית, וכן גם סגנו. ובמהלך הפגישה עברו המשתתפים, פרט לפלאכין, לדבר ערבית. יצויין, כי מרטירוסוב הוא יועץ באגף המדיני של משרד החוץ הסובייטי ומבחינה זו הוא יוכל לקיים בישראל גם מגעים מדיניים, שלא כשני ראשי המשלחת הקודמים אנטיפוב ופלאכין, שניהם פקידים באגף הקונסולרי בלבד.

מלור אינו חוזר מדבריו

(סוף מעמוד ראשון)

כידיד ישראל ותומך בה. „ידידים רבים של ישראל חשים עתה כמוני", אמר. כן ציטט את שר־החוץ הבריטי, סיר ג'פרי האו, שדיבר לפני כחודשיים נגד הכיבוש ותוצאותיו האלימות, המזיקים לישראל עצמה.

מלור קבל על כי כאשר התבטא בתקיפות למען כיבוד זכויות האדם של יהודי בריה"מ, זכה בתשבחות הקהילה היהודית, אך עתה, כשהוא חרד לזכויות־האדם של ערביי השטחים, יש המגנים אותו. אבל „השטחים הכבושים הם שטחים כבושים, הנתונים למימשל צבאי וללחצים גוברים, המופעלים על האוכלוסיה. תפקידנו הוא לומר, שיש דרך להיחלץ מכך: שהשטחים הכבושים אינם חלק מישראל ושלקהילייה הבינלאומית זכות להתבטא בעניין זה".

אינני כלב שעשועים

מלור הטעים, כי „חשוב שאנשים לא ימצאו מסתור באשליית שווא". עוד אמר, כי אינו „כלב שעשועים קטן וחסר משקל בממשלתו. ברור לחלוטין, גם מדיווחי העתונות בלונדון, שאני מדבר בסמכותה המלאה של ממשלתי".

בדברו על המצב במחנות הפליטים אמר מלור, כי „במחנות מתבקשים אנשים לבצע תפקידים ששום יצור אנושי לא יכול לעמוד בהם בלי לאבד שליטה ומבלי שאנשים ימותו כפי שהם מתו אתמול, כפי שאשה נודתה למוות על מרפסת ביתה. עד מתי זה יימשך? כמה זמן חושבים אנשים שאפשר להחזיק אוכלוסיה של חצי מיליון נפש תחת קנה של רובה?"

מסקנותיו מן הביקור, אמר, הן שלוש: ראשית, אי־השקט שהשתרר באחרונה משקף ייאוש עמוק ושאיפה פטריוטית שאי־אפשר להתעלם מהם ואשר יש לתת להם מענה יותר קונסטרוקטיבי מאשר דיכוי. שנית, ביטחון ישראל וזכויות הפלשתינים כאחד לא יושגו באמצעות אלימות או טרוריזם. שלישית, שני הצדדים שואפים לשלום ושניהם חייבים לפעול למענו.

מזכ"ל מפ"ם: האופציה היחידה הליכה עצמאית

מאת יוסף גלילי, כתב „על המשמר"

„למפ"ם אין אופציות שונות, אלא אופציה אחת ויחידה: להו־פיע במערכת הבחירות הבאה לכנסת, על דגלה ומצעה העצמ־איים" — אמר אמש מזכ"ל מפ"ם, ח"כ אלעזר גרנות, בכנס פעילים ארצי בבית המפלגה בתל־אביב.

חנן ארז, מזכיר המרכז, אבי שיין, רכז „תו הוועידה", עמוס שמיר — ממטה ההסברה, וולאדי מורג — רכז מחלקת הארגון, סקרו בדבריהם את תוכניות הפעולה לקראת הוועידה שתתכנס בין ה־5—7 למאי 88'. הם קראו לחברי מפ"ם ונציגיה בכנסת, במוסדות ההסתדרות ובמגזר המוניציפלי, לראות בעדיפות ראשו־נה גיוס 15 אלף תווי הוועידה בעיר ובקרב הציבור הערבי וזאת בנוסף על אלפי התווים מהקיבוץ הארצי.

ח"כ אלעזר גרנות שדיבר בהמשך אמר: „על עתידה של המפלגה יחליטו חברי מפ"ם בקיבוץ ובעיר, ורק להם הזכות להכריע על דרכה במערכה הקשה בה היא מתייצבת ככוח אלטרנטיבי — רעיוני לתנועת העבודה".

המזכיר המדיני, ח"כ יאיר צבן, הצדיק את המאמץ למבצע „תו הוועידה" ואמר שהוא גם יקבע את מקום המפלגה במפה הפוליטית.

דיון באווירה אופטימית

בדיון השתתפו עשרות חברים, שציינו בסיפוק את הענות הציבור לרכישת תווי הוועידה וההצטרפות למפלגה.

מופרג' סללחה, מזכיר סניף מפ"ם בבית־ג'אן, אמר שבמגזר הערבי כבר הגיעו לשליש מהמכסה שהוטלה עליהם. בבית־ג'אן בלבד, התפקדו עד עתה 180 חברים וישנם כל הסיכויים לעבור את המכסה.

יוסף קרני מרמת־גן ציין, כי בשלב הראשון כבר השיגו למעלה מ־55 אחוז מן המכסה שהוטלה על הסניף „והיד עדיין נטויה". אבו עסרי — ראש המועצה המקומית ג'את, המכהן גם כסגן יו"ר השלטון המקומי בישראל, ציין כי עמדתה של מפ"ם ותשובתה לגבי הסכסוך במזרח־התיכון קירבו את הציבור הערבי למפלגה היהודית־ערבית היחידה בישראל.

הקבה"א דוחה דברי פורת על מחאת החיילים

מזכירות הקיבוץ הארצי מביעה את מורת רוחה ומחאתה מן ההתקפה המוכית של אורי פורת, מנכ"ל רשות השידור, על חיילים מפקדים ששרתו בעת האחרונה בשטחים והביעו את מחאתם במסגרת הסגנות „שלום עכשיו". „חיילינו ומפקדינו במילואים זוכתם לשרת וזכותם למחות." — אומרת מזכירות הקבה"א. כינוי המחאה כ„שטרימרי" היא התבטאות חמורה ביותר ועל כן תובעת המזכירות מאורי פורת חזרת מדבריו והתנצלות פומבית.

● סגן ראש הממשלה שר החינוך והתרבות, יצחק נבון, הבטיח לראשי איגוד אמני ישראל (אמ"י) לסייע במאמצים להקים בית אבות לאמנים במרכז הארץ. השר מינה את ד"ר דן רונן, סגן מנהל האגף לתר־בות ולאמנות במשרדו, לייצג אותו בוועדת ההיגוי העוסקת בהקמת הבית.

אל מנויי „על המשמר"

הח' אליהו גולדמן פרש מעבודתו בעתון. לצורך הסדר תשלום דמי־המנוי נא לפנות ישירות ל„על המשמר" בת"א טל': 378833.

תלונות על אי־קבלת העתון נא להעביר אלינו או ישירות לסוכן ההפצה שלנו — טל': 7510088.

מנהלת העתון

„המשמר" עתון יומי
המו"ל: עתון וספר בע"מ
עיתון מפלגת הפועלים המאוחדת
עורך ראשי: מארק גפן
עורך משנה: ישראל זמיר
מרכז המערכת: רוביק רוזנטל
המערכת והמנהלה: רח' חומה ומגדל 2, תל־אביב טל. 378833
חשבון בבנק הדואר 3—43360—4
המען למכתבים: שירות שק־דואר נעל ת"א 61999
"AL-HAMISHMAR" (The Daily Guardian) 2, Choma Umigdal St. Tel-Aviv 67771 Phone: 378833 Telex: 341652
סניפים: ירושלים 94622 רח' בן־יהודה 2, בניין סנטר חדרים 102—121, טל' 3—233161, המען למכתבים: ת"ד 1316 ירושלים 91008. חיפה 33134 רח' סכגור 17, טל' 673673, המען למכתבים: ת"ד 4007 חיפה 31040.

השגריר ארד

(סוף מעמוד ראשון)

חון, שקראה לישראל להימנע מן הגירושים.

אתמול קויימו מגעים בין ירוש־לים וושינגטון להסדרת הפגישה. במידה ששולץ לא יוכל לראות את ארד, ייפגש ארד עם אישיות בכירה אחרת במחלקת המדינה.

ביילין לארה"ב

המנכ"ל המדיני של משרד החוץ ד"ר יוסי ביילין ייצא לוושינגטון בשבוע הבא, לביקור שתוכנן מזה זמן־מה. בשהותו שם יתגבר ד"ר ביילין את מערך ההסברה וינהל שיחות עם ראשי המימשל על הסיכויים לקדם את תהליך השלום.

אכזבה קשה

בירושלים שררה אתמול אכזבה קשה מצעדה של ארה"ב. חוגים מדיניים העריכו, שארה"ב תימנע עצמה למצב שבו לא יכלה אלא להצביע יחד עם כל חברות מועצת הביטחון נגד הגירושים. צויין, כי הפעם האחרונה שבה הצביעה ארה"ב עם שש חברות מועצת הביטחון נגד ישראל היתה בקיץ 1982, בקריאה לצה"ל להסיר את המצור מעל ביירות. החוגים המדיניים אמרו עוד, כי עצם הגירושים הם בסמכות ישראל ונתונים להחלטתה.

שמיר: לא הידרדרות

ראש הממשלה יצחק שמיר השתמש אתמול בישיבת שרי הליכוד כדי למתן את האכזבה הקשה השוררת למעשה בירושלים מהצבעת ארה"ב. שמיר אמר, כי הצבעה זו אינה משקפת הידרדרות ביחסים בין שתי המדינות וכי „אנו צריכים לנהוג באיפוק ולא להיגרר לסכסוכים עם ידידותינו". עוד אמר שמיר, כי מחוללי המהומות רוצים לגרום נזק מדיני לישראל ולסכסוך בינה לבין מדינות ידידותיות, אך אל לישראל להיגרר אחרי כוונות אלה.

פרס: צעד חריג

שר־החוץ שמעון פרס אמר אתמול, בתשובה לשאלות כתבים, בצאתו ממתן העדות במשפט ועננו, כי הוא מצטער על הצבעתה של ארה"ב וכי ישראל תביע בפני המימשל האמריקני את צערה. ישראל, אמר פרס, עשתה מה שהיתה מחוייבת לעשות, לא מתוך שמחה אלא מתוך התחייבות להגן על חייהם ובטחונם של כל התושבים במדינה, יהודים כערבים. עוד אמר פרס, כי הוא רואה בהצבעה האמריקנית חריגה מצרה לכיוון של תומרה במערכת היחסים בין שתי המדינות.

דובר משרד החוץ האמריקני, צ'רלס רדמן אמר אתמול כי הצבעתה של ארה"ב „מייצגת המשכיות מוחלטת למדיניותנו בנושא" והזכיר כי כבר ב־1980 הצביעה ארה"ב נגד גירוש פלשתינים מהשטחים המוחזקים.

בתגובה לדבריו של שר־החוץ פרס על „סטייה חמורה ממסגרת היחסים" בין ישראל לארה"ב והתבטאויות אישים ישראליים אחרים, על החמרה ביחסים, אמר רדמן: „לא הייתי רוצה להכניס זאת לקטגוריות של התידרדרות ביחסים, או שינוי רציני ביחסים. אלה הם יחסים מאוד מגוונים ומאוד חזקים". רדמן גם הציע להימנע מייחוס משמעויות להצבעה האמריקנית במועה"ב, מעבר להתנגדותה הידועה לגירושים.

הפרה של אמנת ג'נבה

לאחר ההצבעה הסביר סגן שגריר ארה"ב באו"ם, הרברט אוקון, שההחלטה מבקרת בבירור את מדיניותה של ישראל. „החלטת ישראל לגרש 9 פלשתינים היא הפרה של אמנת ג'נבה מ־1948, להגנת אזרחים תחת כיבוש" אמר השגריר. עוד הוסיף כי „ארה"ב מאמינה שאמצעים קשים כאלה אינם דרושים לשמירה על הסדר" בשטחים. אוקון אמר שמעשיה של ישראל „גם גורמים להגברת המתח במקום לתרום ליצירת אווירה פוליטית שתקדם פיוס ומו"מ". הוא ציין עוד שממשל ארה"ב התנגד להחלטה לגרש את הפלשתינים וביטא תקווה שממשלת ישראל תשקול אותה מחדש.

הודעה ללקוחות

„בנק הפועלים בע"מ מבקש להודיע ללקוחותיו כי ביום 17.1.88 יחוייבו חשבונותיהם בדמי ניהול פקדון ני"ע למשמרת עבור שלושת החודשים: אוקטובר, נובמבר ודצמבר 1987.

נתונים מפורטים על גובה סכומי החיוב מצויים בסניפי הבנק, וכל לקוח יוכל לקבל נתונים על הסכום המדוייק שבו יחוייב חשבונו בסניף הבנק שלו".

בנק הפועלים

תקרית עם צה"ל גם ל„שר החוץ" של הלייבור

שר החוץ ב„ממשלת הצללים" של מפלגת „הלייבור" הבריטית, ג'רלד קאופמן, מנע אתמול, בוויכוח של כעשר דקות, מעצר של צוות טלוויזיה בריטי, שסיקר את ביקורו במחנה הפליטים בלאטה ליד שכם — על כך מסר כתב רשת הטלוויזיה העצמאית הבריטית, כן סאנדלר לכתב „קול ישראל".

הכתב הבריטי ציין, כי בעת ביקורו של קאופמן במחנה הוצגו כ־50 נשים וילדים. שוטרי משמר הגבול פיזרו אותם תוך איום באלות, אם כי צוות הטלוויזיה לא ראה, שהיכו מישהו.

קאופמן חיווה דעתו, שהשוטרים מגזימים. אח"כ הודיע קצין משמר הגבול לצוות הטלוויזיה, כי הם במעצר, וקאופמן הצליח להשיג את שיחרורם — מסר הכתב.

הכתב הבריטי הוסיף, כי בבואו אתמול בבוקר לישראל, דרך גשר אלנבי, אמר קאופמן, שיימנע מכל עימות עם כוחות הבטחון.

ממקורות בטחוניים נמסר לכתב עתי"ם, כי צוות הטלוויזיה שהה במקום בעת שמחנה הפליטים היה נתון בעוצר. כוח צה"ל, שהיה במקום ביקש מהצוות לצאת מהשטח בגלל העוצר, והוא עזב את המקום.

(עתי"ם)

אמש במוקד

אפילו לא דמקה

כאשר האלוף במיל' יהושע שגיא טוען כלפי עמיתיו, האלופים במיל' מאיר עמית ויהושפט הרכבי, שהם משחקים שח עם עצמם, ובאותו הבל פה מציע כפתרון למצב בשטחים לשמור את כל ארץ ישראל, זה לא משחק שח, זה אפילו לא דמקה.

תוכנית „מוקד" אירחה שלושה מראשי המודיעין של צה"ל בעבר, האחד (עמית) פוליטיקאי בדימוס, השני (שגיא) פוליטיקאי בדרך, והשלישי (הרכבי) איש אקדמיה. שגיא מייצג נאמן של ההשקפה הליכודית הימנית, רואה בתקוה שנטעו לדעתו אצל הערבים, את הסיבה לתסיסה ולהפרות הסדר. עמית רואה דווקא בהעדר התקוה את הסיבה לכך. ואילו יהושפט הרכבי אומר בצורה נחרצת, כי הפלשתינים לא ישלימו עם הכיבוש ויעמדו על זכויותיהם הלאומיות, כשהדמוגרפיה פועלת לטובתם. ועל כן המסקנה שלו היא כי מוטב לישראל לפעול מהר, בתנאים פחות קשים.

הויכוח ב„מוקד" איפיין את הויכוח הקיים בציבור. כל אחד יכול היה להתלות באלוף המתאים להשקפתו ולדעותיו.

דיאיין יורם רונן.

במלאת עשרים שנה לנפילתו של בננו

ברי שיין ז"ל

נעלה לקברו להתייחד עם זכרו ביום ראשון, 10.1.88, בשעה 15.30 בבית העלמין בקיבוץ שריד
בשעה 20.30 יתקיים ערב לזכרו במועדון לחבר

המשפחה

לחברתנו יהודית קולטן והמשפחה

אתכם באבלכם במות

האב

קיבוץ בית קמה

עם יהודית ליבנה ומשפחתה משתתפים באבל על מות האחות

שפרה זיו

קיבוץ בית זרע

במלאת שנה למותה של חברתנו

גילה לזרוביץ ז"ל

נעלה לקברה ביום ראשון 10.1.88 בשעה 15.00

המשפחה וקיבוץ שמרת

רבין, שעמד בשערי ביירות וקרא להדק, מכריז עתה בשער, גירשנו!!

אמר ח"כ אלעזר גרנות בדיון על האי אמון שהגישו מפ"ם, ר"צ וחד"ש ☐ כגון: אנו בתהליך איטי של חזרה לרגיעה ☐ ח"כ אלוני: שולחים צעירים להלחם בנשים וילדים

מאת מוטי בסוק, כתב „על המשמר" בכנסת

אנחנו נמצאים בשטחים באמצע תהליך איטי של חזרה לרגיעה. טרם הגענו לשקט הרצוי. מדי פעם בעקבות ארועים בלתי צפויים מתחממת האווירה מחדש, בניגוד לרצוננו. דברים אלו אמר אתמול שר הבטחון יצחק רבין, בבקשו מהכנסת כי תסיר מעל סדר יומה ארבע הצעות אי־אמון בממשלה.

ברוב קולות הקואליציה, התחיה ופאג"י, נגד קולות השמאל ודראושה (ממערך) הסירה הכנסת את כל הצעות האי־אמון מעל סדר יומה.

את נאומו של רבין קטעו קריאות ביניים לרוב של ח"כים מסיעות השמאל. רבין העריך כי ארועי „יום השלום" הם בבחינת חריג, וכי שיתוף הפעולה היהודי־ערבי בתחומי הקו הירוק יימשך. הוא הביע צער על החלטת מועצת הבטחון משלשום, כולל ארה"ב, לגנות את מדיניות הגרושים של ישראל.

רבין סיפר כי מאז ה־9.12.87 נעצרו בשטחים 1978 איש. צ'רלי ביטון (חד"ש): „בשבוע שעבר העלמת 1000".

האי־אמון הראשון בממשלה היה של מפ"ם. אלעזר גרנות, כפתח דבריו, התחשבן עם העבודה „המיישמת את מדיניות הליכוד". הוא הזכיר את התמיכה של המערך במלחמת לבנון. „ולמרבה הצער, אותו יצחק רבין שעמד בשערי ביירות וקרא להידוק המצור, הוא שיעמוד כאן ויכריז גירשנו, אנחנו מגרשים ונוסיף לגרש". הפופולריות של רבין בסקרים גבוהה בשל התמיכה המוסרית האלקטוראלית שהוא נתן לתורתו ולמדיניותו של הליכוד. כאשר שני עמים תובעים את זכותם לאותה חלקת ארץ, הברירה היא בין מלחמת חורמה לבין פשרה. „מי שאיננו מאמין בזכותם של הפלשתינים לזכויות לאומיות בארץ הזאת, הוא שיכול להציע את הצעת הקלון הזאת של גרוש אנשים מארצם. איזה צידוק מוסרי יכול להיות לגרוש של אדם ממולדתו? גם מן הבחינה הפוליטית אין כל היגיון לגרושים, אמר גרנות.

היריה בסרייבו

שולמית אלוני (ר"צ) האשימה את הממשלה, בהשחתת בני הנוער בארץ. חיילים צעירים נשלחים להלחם בנשים וילדים. עד גיל 18 מחנכים בארץ לפי עקרונות מגילת העצמאות, ומעל לגיל זה מורים לילדים לפעול לפי חוקים קולוניאליים ברוטאליים. „אנחנו מקווים שהיריה על הגג, כהרגה אישה תולה כבסים, לא תהיה כיריה בסרייבו ולא תדליק באיזורנו מלחמת רמים".

מתי פלד (המתקדמת) טען, תוך שהוא מצטט את יוהר סמילנסקי, „זה לא טרור, אלה לא הפרות סדר, וזו לא הסתה ומהומות, זה עם קם וצריך להיות סתום כדי לא לראות". לממשלה אסור להתרברב וגם לא לזלזל בתגובות העולם על התקוממות הפלשתינית.

מאיר וילנר (חד"ש) אמר כי בשטחים מתרחשת התקוממות עממית לגיטימית של העם הפלשתיני. צה"ל, כוח הכיבוש, מבצע מעשים ברבריים. ישראל נוהגת בהסטוריה של פוקסת רגל פוליטית. ישראל עיוורת וחרשת לנעשה סביבה.

רבין ושותפיו

בריון שהתקיים מיד לאחר דברי השר רבין, טען נציג הליכוד אליהו בן אלישר כי מפ"ם ור"צ רוצות לנהל מו"מ עם אש"ף, להקמת מדינה פלשתינית עצמאית, מערבה לירדן. אולם שתי מפלגות אלו אינן יחידות. גם כמחצית משרי הממשלה חוכבים כמותם.

ודראושה (מערך) הזהיר מפני הקואליציה המוזרה והמסוכנת שהתחזקה לאחרונה בין רה"מ שמיר ושר הבטחון רבין. הנ"ל חברו יחדיו לריכוי, הרג, גירוש ומעצרים המוניים של ערביי השטחים. ביוחוד ותחי ומפ"ם טען כי היד הקשה בשטחים מובילה ליד קלה בלחיצה על ההדק.

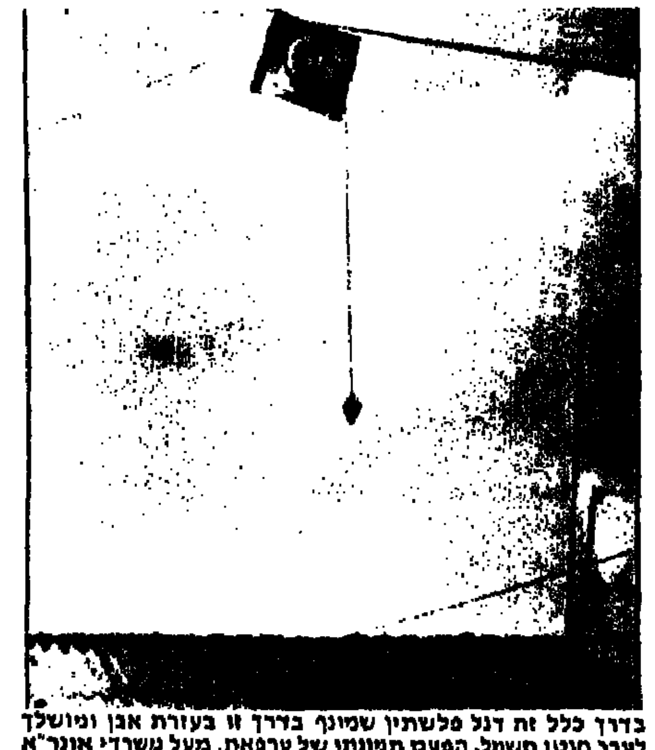

בדרך כלל זה דגל פלשתין שמונף בדרך זו בעזרת אבן ומושלך לעבר חוטי חשמל, הפעם תמונתו של ערפאת, מעל משרדי אונר"א בעזה (תצלום: אנדרי ברויטמן)

האגודה לזכויות האזרח:

צוו הגירוש — ירושה מנדטורית דרקונית שאומצה ע"י ישראל

מאת שלמה סלוצקי

החלטת המימשל הצבאי לגרש 9 מתושבי השטחים, הביאה את ראשי האגודה הישראלית לזכויות האזרח לצאת בהודעה פומבית, התוודת על עמדתה העקרונית של האגודה נגד צווי גירוש. בשיחה עם כתב „על המשמר" הסביר פרופ' דוד קרצ'מר מראשי האגודה ומייסדיה, שהגירוש מהווה פגיעה חמורה בזכויות אדם בסיסיות של תושבי השטחים, ושמקומם לא יכירם — במקום הרואה עצמו נאור.

פרופ' קרצ'מר: צווי הגירוש שבתוקפם בשטחים, מבוססים על תקנות ההגנה הבריטיות משנת 1945, שאופיים הדרקוני גונה בחריפות ע"י מנהיגי הישוב בטרם הקמת המדינה. יש מהווים הפרה ברורה על ההוראות הבינלאומיות הסכמות באמנת ג'נבה, שישראל חתומה עליה, והאוסרת בתכלית האיסור גירוש תושבים משטחים מוחזקים.

פרופ' קרצ'מר קלל את הטענה שהגירוש הוא תוצאה של הליך משפטי תקין, מיסוד שקיימת זכות הערר, כדברי השלטונות. „זכות הערר היא בפני ועדה מייעצת שמונתה ע"י המושל הצבאי בעצמו, שלא חייב להשמע להמלצותיה, כפי שכבר קרה בעבר. זכות הפניה לבג"צ אינה בהווה אינסטנציה לערעור, משום שמדובר רק באינסטנציה על בדיקת תקינות ההליך, מבלי שלבג"צ תהיה זכות להתערב נגד הגירוש. אם הוא נעשה לפי ההוראות המקובלות ע"י מערכת המשפט הצבאי".

קולק נזף במלור: אתם מחבלים בסובלנות שטיפחנו בירושלים

מאת בצלאל עמיקם, כתב „על המשמר"

„בעולם המוליך של היום אין נודמה של יושר, אך העובדות שנקבעו בירושלים על־ידי ישראל מדברות בעד עצמן. בינייה של ירושלים, שימור שכיה היהודיים והמוסלמיים, טיפוח יופיה, הענקה לקדושתה חופש הפולחן לכל בני הדתות, וכן הטיפול ברווחתם ובאיכות חייהם של כלל תושביה — ערבים כיהודים — כל אלה רק מבליטים את חוסר ההגיון של טרונות ידידותיות כלפי ירושלים" — אמר מר קולק לתת שר החוץ הבריטי דיוויד מלור שביקר בעיריית ירושלים וקיים שיחה עם ראש העירייה. הפגישה היתה רשמית והתנהלה באווירה קרירה, על רקע מעורבותו של סגן השר בתקרית בעזה. קולק אמר כי לא התווכח, לא היזדרבו וגם לא המנגנון הבריטי ראה לירושלים כאותה דרך אתראית, רגישה וסובלנית כמו ישראל, ושנשה בעיניה מורע אין הבריטים נוטלים חלק בטיפוח הדדיקום בעיר שהיא כה יקרה לשלום כולו, אלא בהוצרים נוחם כבדים.

השר ביקש לא לפרסם הדיעה בתום הפגישה ולכן אין אנו מתייחסים לדבריו.

השבוע בטוטו מינימום הפרס הראשון:
2,200,000 ש"ח
הקדימו לשלוח הטפסים
מה יהיה? יהיה טוטו

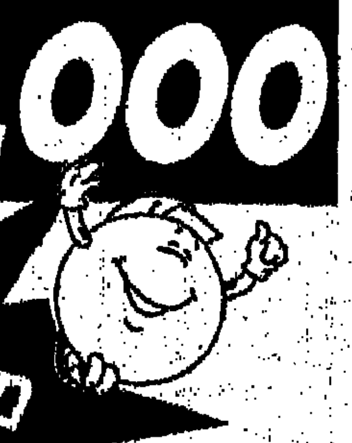

מינימום לכל הפרסים: 4.2 מליון ש"ח

הצעות חוק חדשות

להחזיר לציבור המוסלמי השליטה על נכסי הווקף

מאת יצחק שור, כתבנו בכנסת

מוחמד ותד (מפ"ם) הניח על שולחן הכנסת הצעת חוק פרטית שמטרתה להחזיר לידי הציבור המוסלמי את השליטה על נכסי ההקדש המוסלמי (ווקף), הנתונה עתה בידי פקידים ממשרד הדתות והאוצר. לפי הצעה זו תונהג שיטה משולבת של בחירה ומינוי ועדי הקדש מוסלמי. לדברי ח"כ ותד, הציבור המוסלמי, הוא הציבור היחיד בישראל שרכושו הופקע ועניינייו מנוהלים בידי פקידים שהתמנו ללא התייעצות עם ראשי הציבור והדת המוסלמית. לפי הצעת ותד, יבחר הציבור את נציגיו ואילו הממשלה תצרף את נציגיה לוועדים הנבחרים, בתנאי שאלה לא יהיו רוב. הצעת החוק הוכנה בעצה אחת עם קאדים וראשי ציבור מוסלמי.

חיילים שנפגעו מפעולות חבלה בעת חופשתם ייהנו מחוק התגמולים

מאת יצחק שור, כתבנו בכנסת

חיילים שנפגעו ממעשי חבלה בתקופת שירותם הצבאי בזמן חופשה יהנו מחוק התגמולים לחיילים ובני משפחותיהם — כך החליטה אתמול ועדת משנה של ועדת החוץ והבטחון לענייני חקיקה. את ההצעה העלה ס. גולדשטיין (ליכוד).

לדבריו משפחות רבות נאלצו למסור את רכושן בעקבות פציעת בניהן בימי החופשה שלהם. אם החבלה נגרמה בזמן שהחייל נעדר מבסיסו, שלא ברשות, משפחתו או הוא לא ייהנו מהחוק.

● ח"כ משה ארנס לא שלל ביום ג' את האפשרות לחזור למב־שלה בקרוב. עם זאת הטעים, שהוא אינו חוזר מהר, ועליו לדבר כנושא עם ראש הממשלה מר יצחק שמיר.

הרשויות המקומיות קיבלו החלטה לא להעלות מיסים בשנה הקרובה

מאת בצלאל עמיקם, כתב „על המשמר"

הרשויות המקומיות לא יעלו את מיסיהם בשנת התקציב הבאה מתוך אחריות והכרה בצרכי המשק הלאומי — על כך הוחלט בישיבה שנתקיימה בלשכת ראש עיריית ירושלים טדי קולק בהשתתפות יו"ר השלטון המקומי דב תבורי, ראש עיריית תל־אביב שלמה להט ובתיאום טלפוני עם ראש עיריית חיפה אריה גוראל.

החלטה זו באה בהמשך לסיכום שנתקבל במרכז השלטון המקומי לפני כחודש והיא מדגישה כי הרשויות תמנענה מכל העלאה למעט עדכון של המדד — וזאת על פי החלטת הכנסת אשתקד וקביעת הממשלה בתקציב החדש.

המשתתפים ציינו כי החלטה זו משמעותה קבלת עול כבד ומתוך רצון — מצידן של הרשויות, וכל נסיון לכרסם בתקציבן מעבר לכך — פירושו הרס השלטון המקומי ומערכת השירותים החיוניים לאזרח. יש לציין כי מועצת עיריית ירושלים אישרה החלטה ברוח זו לפני כשבועיים.

שר המשטרה ברך על קיום הפגישה ואמר כי חשוב שידעו בציבור כי לא כל התושבים באום אליהם מזדהים עם הפרות הסדר. הוא הרגיש כי יש גורמים במדינה שאירועים אלה מהווים לגבוהם אסמכתא המכלילה את כל המגזר הערבי בארץ, ולעומתם הוא ושרים אחרים מבהירים באורח פומבי בממשלה ובקבינט כי המתפרעים אינם מייצגים את כלל המגזר הערבי ויש לשמור על אמות מידה מתאימות.

ראשי המגזר הערבי בארץ אף שלחו מכתבים למפכ"ל המשטרה רב ניצב דוד קראוס. במכתבם כותבים אחמד מנגרי, ומוחמד מנצור, יושב ראש ועד הנאמנים של הוואקף המוסלמי בת"א, וגוזר הווקף, כי הם מזועזעים מההתפרעויות ובגנים בכל תוקף את התופעה.

לדבריהם, מיעוט מערביי יפו נטל חלק בהתפרעויות ואילו רוב התושבים נאמנים למדינה ורוצים לחיות עימם בשלום.

ההסתדרות הכללית של העובדים בא"י
הוועד־הפועל
מועצת ההסתדרות קייר (106)
ג' בשבט תשמ"ח - 2.2.88

מועד המועצה וסדר היום

מועצת ההסתדרות הקיר (106) תתקיים ביום ג', י"ד בשבט תשמ"ח, 2.2.88, באולם הקונגרסים, שבגני התערוכה, בשדרות רוקח בתל־אביב.
הנושא המרכזי של המועצה: מערכת הבריאות העובדית־שוויונית וקופת־חולים הכללית

ישיבות הוועדה המכינה

ישיבות הוועדה המכינה תתקיימנה ברצף:
ביום ה', 12.1.88 בשעה 14.00
ביום ה', 19.1.88 בשעה 14.00
ביום א', 24.1.88 בשעה 15.00
ביום א', 31.1.88 בשעה 15.00
כל הישיבות תתקיימנה בחדר 33, קומת הקרקע בבית הוועד־הפועל, רח' ארלוזורוב בת"א

פרסום בטור המועצה

ראשי הסיעות המעוניינים בפרסום הודעות לחבריהם בטור המועצה (התכנסויות, ישיבות וכו') מתבקשים לפנות לדובר ההסתדרות בוועד־הפועל, טלפונים: 431141—03, 262398—03

המשכים

בעקבות הביקורת

(סוף מעמוד ראשון)

הוועדה, אל"מ דני גואטה, לבחור לו 3 עורכי דין מתוך ה־11 על מנת שייצגו אותו ויהיו נוכחים בדיון. גואטה ביקש מיתר עורכי־הדין לפנות את האולם, כיוון שאינו מוכן לנהל דיון בפני פורום כה גדול. על כך הגיב ג'יבריל, כי אינו יכול לבחור לו שלושה, כיוון שלכל עורך־דין יש תפקיד אחר בדיון. כשסירב גואטה לבקשתם, ביקשו ממנו לדחות את הדיונים ולאפשר להם לפנות בעניין לבג"ץ.

יו"ר הוועדה דחה את טענתם וקיים את הדיון, כאשר באולם נכח המגורש בלבד ועורכי־הדין עמדו מחוץ לאולם. אי־לכך מתכוננת קבוצת עורכי־הדין לעתור היום לבג"ץ על מנת שיורה לוועדה לשמוע מחדש את הטיעונים ביחס לגירושו של ג'יבריל בפני כל 11 עורכי־הדין.

עוצר בעזה וביו"ש

עוצר הוטל אתמול על חלק ממרכז עזה, לאחר ששני בקבוקי תבערה הושלכו על סיור משמר הגבול. לא נפגע איש כתוצאה מכך.

הפרות סדר, בלא התנגשויות עם כוחות הבטחון, נמשכו ברחבי הרצועה לאורך כל היום והן שככו מרי מעט, בשל הגשמים באיזור. שביתת מסחר חלקית נמשכת ברחבי הרצועה ובעיקר ברחובות הראשיים של הערים הגדולות.

עוצר שרר אתמול, בצהרים ב־4 אזורים ברחבי יו"ש.

בבלטה שרר עוצר מאז שעות הבוקר בעקבות הפרות סדר שהיו במקום שבמהלכם התפרעו עשרות צעירים, תוך שהם מיידים אבנים לעבר כוחות צה"ל, מבעירים צמיגים וקוראים קריאות בגנות ישראל.

על מחנה הפליטים נור א־שאמס שבמבואות טולכרם הוטל עוצר בשעות הבוקר לאחר שבמקום היו הפרות סדר ומהומות.

בחלקים ניכרים מהעיר קלקיליה ובמחנה הפליטים עזה שבאזור בית לחם שורר עדיין עוצר לאחר שבמקום היו הפרות סדר אתמול ושלשום.

הפרות סדר היו אתמול גם באזורים נירחבים בראמללה ובאל־בירה הסמוכה לה. שביתת מסחר חלקית היתה בשעות הבוקר בראמללה. במקומות נוספים ברחבי יו"ש היו מספר מקרים של יידויי אבנים והפרות סדר, אך הם לא הצריכו התערבותם של כוחות הבטחון.

חיילת נדקרה

(סוף מעמוד ראשון)

התכופף ודקר את החיילת שישבה בתוך הרכב. קצין המינהל ירה בכתפו של התוקף ופצעו באורח בינוני. התוקף, בן 21, תושב טול כרם פונה לבית החולים העמק בעפולה. החיילת שנשרטה קלות מהסכין, נחבשה וחזרה לבסיסה.

בעקבות התקרית, ניסו מספר סוחרים לסגור את חנויותיהם במקום, אך לאחר שהופעלה רתכת של המינהל האזרחי, פתחו הסוחרים מחדש את חנויותיהם.

הבטתי בו ותפסתי את ידו

החיילת אורית אלדר, סיפרה: „מצבי כרגע בסדר, נפצעתי קל בבוהן השמאלית. אני ישבתי במושב הקדמי, בצד ימין ליד הנהג. הנהג עצר את האוטו, הצעיר פתח את הדלת, שלף סכין ואיים 'עלינו'. בתחילה הוא איים על הקצין. אח"כ הקצין יצא מהאוטו, מהצד שלו, והצעיר התנפל עלי וניסה לדקור אותי בחזה. נסוגותי ממנו, והוא ניסה לתקוע את הסכין בגרון. ביד שמאל תפסתי לו את היד עם הסכין וברגל בעטתי בו באחורה בחזה. נפצעתי מזה באצבע. אחרי כמה שניות דרך הקצין את הנשק וירה בו בכתף". החיילת משרתת בצבא חודשיים וחצי באיזור זה. (עתיים)

קפריסין לישראל: לא נקלוט מגורשים

ניקוסיה. — קפריסין לא תסכים לקלוט את תשעת הפלשתינים שישראל מתכוונת לגרש נאמר בהודעה רישמית שפורסמה אמש בניקוסיה.

בהודעה נאמר „ממשלת קפריסין הבהירה לממשלת ישראל, כי אנשים מגורשים לא יורשו להיכנס לקפריסין".

עוד נאמר בהודעה, שקפריסין מגנה פגיעות חמורות בזכויות האדם בגדה המערבית וברצועת עזה, וביחוד את גירושם של פלשתינים מארץ הולדתם. (רויטר עתיים)

● עשרות מתושבי נצרת בני העדה הלטינית ובהם בני משפחה ומשלחת רשמית של העירייה בראשותו של ח"כ טופיק זיאד, יצאו אתמול לרומא, כדי להשתתף היום בטקס הכתרת הפטריארך הלטיני החדש של ירושלים והמזרח התיכון מישל סבאח שהוא תושב העיר.

„צה"ל וצד"ל הטילו מצור על כפר שיעי שתושביו הם אוהדי חיזבאללה"

צה"ל מכחיש — אבל דוברת הצלב האדום אמרה בביירות שאכן „קיימת בעייה" בכפר (מחסור במזון) והיא נאלצה להכנס ברגל לתחומיו □ לבנון עשוייה לפנות לאו"ם

מאת יהודה צור, כתב „על המשמר" וסוכנויות הידיעות

תושבי הכפר יוחמור בדרום לבנון נותרו ללא מזון לאחר שבוע של מצור שהטילו צה"ל וצד"ל על הכפר — מסרו מקורות בטחוניים בביירות.

הצלב האדום הודיע כי נעשים מאמצים להעביר מזון ותרופות לכפר יוחמור צפונית לאיזור הבטחון הישראלי. דוברת הצלב האדום מסרה כי נציגי הארגון הבינלאומי נכנסו לכפר ברגל ביום שלישי. „נוצרה שם בעיה אולם איננו יודעים מה מידת חומרתה", היא אמרה.

מקורות בטחוניים מסרו כי הצבא הישראלי ואנשי המיליציה הנוצרית בדרום לבנון ניתקו את יוחמור אתמול לאחר התקפות מחבלים על מוצב צד"ל הנמצא בקירבת מקום.

אחד מתושבי יוחמור מסר כי תושבי הכפר יכולים לנוע בחופשיות בתוכו אולם אינם יכולים לעזוב והחקלאים אינם יכולים לצאת לעבד את שדותיהם.

הכפר, הנמצא דרומית־מזרחית לעיירה נבטייה, הוא במרחק של 5 ק"מ מגבול ישראל לבנון ובקירבת מקום לגבול איזור הבטחון.

כמה תושבים סיפרו כי הישראלים מחפשים אחר אשה אשר הסתירה מחבלים.

בעתוני ביירות נמסר אתמול, כי ראש הממשלה בפועל סלים חוס והשר לענייני דרום־לבנון נביה ברי דנו בדרכים להסרת המצור הישראלי על הכפר. המקורות אמרו כי לבנון עשויה לבקש את עזרת האו"ם להסרת המצור.

צה"ל מכחיש

גורמים צבאיים מסרו אתמול לכתבנו שאין שום אמת בידיעות כאילו כוחות צה"ל או צד"ל הטילו מצור או הקימו מחסומים סמוך לכפר יוחמור.

הגורמים הצבאיים הכחישו גם שנמנע מהצלב האדום בצורה כלשהי להיכנס לכפר. הגורמים הוסיפו שלא צה"ל ולא צד"ל שהו ביומיים האחרונים בכפר בכלל.

יש לציין שהכפר יוחמור מאוכלס ברובו בגורמים שיעים קיצוניים, המשתפים פעולה עם חיזבאללה. גורמים בדרום לבנון מסרו שפעמים רבות לאחר התקלויות עם צה"ל וצד"ל נמלטו מחבלים לכפר יוחמור ומצאו בו מקלט.

„אולטימטום"

ארגוני מחבלים פרו־איראניים איימו אתמול כי יפעילו כוח [illegible] הכוחות הישראלים לא יסירו את המצור הנמשך לדבריהם כבר שבוע על העיירה הלבנונית יוחמור. [illegible] נשבור את המצור ברוחנו [illegible]

עליפי ה„אולטימטום" [illegible] חייבת ישראל להסיר את המצור [illegible] אתמול בחצות.

לבקש כסף אצל האו"ם, [illegible] הודעת „ההתגרות האיסלאמית". ההודעה הועברה לסוכנויות הידיעות בביירות.

הסופרים יקיימו כנסים לדיון במצב בשטחים

אגודת הסופרים העבריים החליטה אתמול לקיים כנסים פומביים מיוחדים, בנושאים אקטואליים „חמים". „הכנסים יאפשרו לסופרי ישראל מכל קצוות הקשת הפוליטית להשמיע קולם בפומבי בשאלות המוסריות של ימינו", כך נאמר בהחלטת הוועד המרכזי של אגודת הסופרים העבריים בישראל.

הכנס הראשון יתקיים בתחילת פברואר והוא יוקדש ליחסי יהודים־ערבים. „בכנסים ישמיעו דברם ויתנו דעתם סופרים ואישי רוח ככל שמצפונם יורה להם", כלשון הודעת אגודת הסופרים.

בהודעה מיוחדת של הוועד המרכזי של אגודת הסופרים, שפורסמה אתמול אומרים סופרי ישראל: „אנו עוקבים בחרדה אחר ההתרחשויות החמורות בשבועות האחרונים בעזה, יהודה, שומרון ובירושלים, שנתלקחו בין האוכלוסיה הערבית המקומית (אשר מצוקתה מנוצלת מדי פעם ע"י כוחות טרור שלוחי רסן) לבין כוחות השלטון הישראלי. אין אנו יכולים להבליג אל מול ההתנגשות האומללה, המכאיבה והמסוכנת, שאליה נקלעו שני הצדדים. התנגשות זו — בגילויה האלימים והרודיסטריים — מוצאת לפעמים את ביטויה לא רק בשפיכת דמי נקיים, אלא גם בהשפלות ובהקבלות וזרוניות למעללי הנאצים ועוזריהם מחד גיסא, כאשר גם ובצורות ענישה קולקטיבית ופסולות מאידך גיסא. הצד השווה שבכולן, שהן מחבלות ביחסי השכנות הטובה, מעוותות את תדמיתה של ישראל בעולם, ומרחיקות את טשטש סיכויי השלום המקווה בין שני העמים".

משלחת מאום אל־פאחם נפגשה עם בר לב וגינתה המהומות ב„יום השלום"

מאת זהבה מוזס, כתבת „על המשמר"

משלחת נכבדים מאום אל־פחם נפגשה אתמול עם שר המשטרה חיים בר לב בלשכתו שבירושלים. במהלך הפגישה גינו הנכבדים את מעשי האלימות שאירעו באום אל־פחם, ב„יום השלום" ב־21.12.87. המשלחת הביעה התנצלות על המהומות והדגישה כי הם נעשו על ידי קבוצה שולית שאינה מייצגת את כלל התושבים בכפר. המשלחת ציינה כי הרוב המתון שואף לדו־קיום. עוד הוסיפו ראשי המשלחת, כי הם אזרחי המדינה ופועלים למען שיתוף פעולה וקירוב לבבות בין העם היהודי לעם הערבי. אך המאורעות יצאו משליטתם והם עמדו חסרי אונים נוכח האירועים.

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965 — הועדה המקומית לתכנון ולבניה — רחוב וולפסון 10 פתח־תקוה, טל. [illegible]

„המרכז"

הודעה לפי ס' 149 לחוק

ניתנת בזה הודעה כי הוגשו לדיון הועדה בקשות ל: „שימוש חורג", „הקלה" ו־תשריט חלוקת קרקע בסטיה מתכנית. [illegible]

ישוב	חלקה	גוש	רחוב	מס'	שם המבקש	תיק מס'	מהות הבקשה
כאר־יעקב	67	3831	הרב קוק	67	חיים פריץ	א/904/22	ניצול שטח של 2 יחידות דיור ליחידה אחת והקלה בשטח [illegible]
סביון	251	6498	המבואות	5	דרור ורדי ארפאר	295/148	הקלה בקוי בנין אחורי עד 10%
כאר־יעקב	85	3832	הנרקיס	9	מחלוף אסתר ושמעון	809/22	הקלה בשטח כיסוי הקרקע
גבעת־שמואל	98	6189	אפריים	3	טויטו אבנר	532/94	ניצול שטח בניה של 2 יחידות דיור ליחידה אחת + הקלה במספר [illegible]
גני־תקוה	368	6720	הגפן	2	מכלוף מרגלית	769/18	הקלה במספר הקומות בשטח [illegible] קו שטח הבניה עד +2.5% [illegible]
גבעת־שמואל	1020	6185	אורנים	10/7	קרישביץ גבריאלה	631/94	שימוש חורג במרפאת שיניים בדירה בבית מגורים משותף

כל המעוניין אם כבעל ואם מבחינה אחרת בקרקע, בבנינים או בנכסים אחרים שהתכנית משפיעה עליהם יוכלו לעיין בהעתקי התכנית [illegible] הועדה המקומית בשעות העבודה הרגילות ולהגיש התנגדויותיהם תוך 14 יום מתאריך פרסום זה.

י. ויסמנבסקי, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה „המרכז"

השבוע בטוטו מינימום הפרס הראשון:
2,200,000 ש"ח
מה יהיה? יהיה טוטו
מינימום כלל הפרסים: 4.2 מליון ש"ח

ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ־ישראל
הועד הפועל — האגף לאיגוד מקצועי
המחלקה לועדי עובדים ומקומות עבודה

● **סמינר אקדמאי לועדי עובדים בדואים מרהט וכסיפה** — יתקיים במשך 6 חודשים אחת לשבוע. הסמינר יפתח ביום שישי 15.1.88 בבית יציב — בבאר־שבע.
הסמינר ילווה ע"י **טאלב אבו האני**, מועצת פועלי רהט ומוניה אדמתי.

● **יום עיון ליו"ר ועדי עובדים** מכל הארץ בנושא התקנון והבקורת בהסתדרות — יתקיים בבית־ספר לפעילי ההסתדרות ב־3.2.88 משעה 9.00 בבוקר עד 14.00.

המרצים:
חיים הברפלד — יו"ר האגף לאיגוד מקצועי
אפרים ז'ילוני — סגן יו"ר האגף לאיגוד מקצועי
נפתלי בלומנטל — מבקר ההסתדרות
עו"ד קלמרו — יועץ משפטי של ההסתדרות
מנחה — **מוניה אדמתי** — מנהל המחלקה לועדי עובדים ומקומות עבודה

● **במועצת פועלי טבריה** תתקיים ביום שני 11.1.88 בשעה 18.00 במת איגוד מקצועי שתדון בנושא „קופת חולים": בהשתתפות מזכיר מועצת פועלי טבריה החבר יוסי כהן ומוניה אדמתי.

● **מועצת פועלי חולון** מקיימת ביום שני 25.1.88, בשעה 18.30 ערב עיון על הנושא „קופת חולים". הדיון יתקיים באולם „מופת" שליד מועצת הפועלים. ירצו החבר מוניה אדמתי, ומזכיר מועצת הפועלים משה ריינת.

אמנסטי במברק לרבין:

המעצרים ומשפטי הבזק — הפרת החוק הבינ"ל

לטענת הארגון, המשפטים נערכים ללא ייצוג הולם לנאשמים, המעצרים המוניים, ללא אבחנה, והשופטים מסלפים את דברי הנאשמים ● לפחות 23 נהרגו בידי כוחות הביטחון

המעצרים השרירותיים ומשפטי הבזק של הפלשתינים בשטחים המוחזקים מפרים את החוק הבינלאומי, קובע דו"ח אמנסטי, שפורסם שלשום.

בהודעה דחופה שנשלחה ע"י הארגון לשר־הביטחון, יצחק רבין, נאמר כי חיילים ביצעו מעצרים שרירותיים ללא פקודות מעצר ו־מבלי להסביר לעצירים את סיבת מעצרם.

לארגון הבינלאומי דווח ממקורות שונים, כי חיילים ישראלים ביקרו בבתי עצורים בשעות הלילה ועצרו את כל הנערים הצעירים שנכחו במקום. ולכן, קובע הארגון, יש להניח כי אנשים רבים שלא היו מעורבים במהומות נעצרו וחלק מהם אף נשפטו במשפטי הבזק.

עליפי דו"ח אמנסטי, הוחזקו העצורים בבידוד, לחלק מהם לא ניתן להסתייע בעורכי־דין או לקבל ביקורים ממשפחותיהם במשך שבועיים. בחלק מן המקרים מקום הימצאם של העצורים לא היה ידוע. לדברי אמנסטי, ועידה של הצלב האדום שביקרה את העצורים נוכחה לדעת כי הוחזקו במעצר למעלה מ־14 יום לפני המשפט.

עוד נאמר בדו"ח, כי הנאשמים לא זכו להגנה על חרויותיהם הבסיסיות, המעוגנות בחוק הבינלאומי, המשפטים המהירים, וכן לא הוצגו באופן הולם בבית־המשפט. במקרים רבים התלוננו עורכי־דין כי לא הורשו להגן על לקוחותיהם כנדרש וכי לא ניתן להם מספיק זמן להכין את התיקים ולא סופקו להם פרטים מספיקים על ההאשמות לפני המשפט. כמו כן טענו עורכי־הדין, כי לא נמסר להם מועד המשפט ולא תמיד התאפשר להם לראות את לקוחותיהם לפני שהחל.

עורכי־דין בעזה דיווחו לאמנסטי, כי במקרים רבים השופט הצבאי לא ציטט במדויק את דברי הנאשמים בבית־המשפט, או שיבש את הדברים.

הארגון ציין, כי הוא מודאג מאד מן העובדה שהמשפטים בעזה נערכו למרות החלטת עורכי־הדין להחרים וכך נותרו הנאשמים ללא ייצוג הולם.

מבין 1,200 פלשתינאים שנעצרו מאז שהחלו המהומות בדצמבר, יותר מ־180 נשפטו לעונש שבין 20 יום ל־10 חודש בכלא. תריסר נאשמים נשפטו במשך יום אחד.

אמנסטי, שקרא להגנה על זכויות הנאשמים, טען, כי סיבות כמו שמירה על הביטחון אינן יכולות להצדיק מעצרים שרירותיים שכאלה.

ב־10 בדצמבר קרא אמנסטי לממשלת ישראל לחקור את הריגתם של הפלשתינים במהלך המהומות. לפחות 23 פלשתינים נהרגו ע"י כוחות הביטחון, רבים מהם בנסיבות של שימוש מופרז בכוח, נאמר בהודעת הארגון, שמסר, כי עדיין לא הגיעה תגובה משלטונות ישראל.

● שבעה עצורים מכלא טול כרם טוענים בעתירה לבג"צ, כי במהלך חקירתם בידי אנשי השב"כ „עונו עינויים קשים". העותרים מבקשים מבג"צ להורות על חקירת תלונותיהם.

שגריר ישראל וגם נציג אש"ף בהכתרת הבישוף של ירושלים

מאת אהרון ניר, כתב „על המשמר" באיטליה

רומא. — כ־200 שגרירים וחברי הסגל הדיפלומטי המאומנים ברומא ובקריית הוותיקאן, ביניהם שגריר ישראל מרדכי דרומי ונציג אש"ף ברומא, השתתפו אתמול בטקס ההכתרה של הבישוף הירושלמי החדש מישל סאבח, פלשתינאי יליד נצרת בן 54.

בטקס ההכתרה נכחו גם ראש עיריית נצרת וקבוצה גדולה של נוצרים פלשתינים מירושלים, ביניהם בני משפחתו של הבישוף החדש.

האפיפיור יוחנן פאולוס השני יצק שמן זית על ראשו של סאבח ומסר לו את ה„מיטריה" וטבעת הבישופים, „מקל הרועים" והכובעת. בין החשמנים והבישופים שסמכו ידיהם על ראשו של הבישוף החדש בסיום טקס ההכתרה היה גם הילאריון קפוצ'ין בתוקף תוארו כווי־קאריוס וממלא מקום של ירושלים, שיום לפני כן הפסיק את שביתת הרעב בת 15 היום שלו במחאה על דיכוי תושבי השטחים. פרשן הטלוויזיה האיטלקית אמר: ריח הקטורת שהוקטרה בשעת טקס ההכתרה היה כהול ריח גז של פצצות מדמיעות המתפוצצות בגדה ובעזה.

כ'ישל סאבח ייכנס לתפקידו כבישוף של ירושלים ב־14 בינואר.

טקס ההכתרה בוותיקן (צילום: אי־פי)

● **אושרה תוכנית הסברה לאיידס**

משרד החינוך והתרבות אישר תוכנית הסברה ראשונה על מחלת האיידס בבתי־הספר היסודיים ובחטיבות הביניים בחינוך הממלכתי. התוכנית „מחלת האיידס — מהי?" הוכנה על־ידי יעקב שנקר מבית־הספר לבריאות הציבור בתיאום עם משרד החינוך ובאישור משרד הבריאות. התוכנית נוסתה במספר בתי־ספר בירושלים וזכתה להצלחה. המזכירות הפדגוגית של המשרד קבעה, כי התוכנית מומלצת ללימוד בכיתות ו' עד ט'.

מרחב תכנון מקומי

רחובות

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה — בקשה למתן הקלה

בהתאם לסעיפים 146–150 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965 ניתנת בזה הודעה כי הוגשה בקשה למתן הקלה של 6% לתוספת בניה בבנין על חלקה 541 בגוש 3704 רח' הסומרים רחובות, כך שאחוזי הבניה בבנין יגיעו לסה"כ של 56% במקום 50% המותרים. למתן הקלה של 8.5% להוספת בניה בבנין על חלקה 444 בגוש 3701 רח' יהודה דור רחובות, כך שאחוזי הבניה בבנין יגיעו לסה"כ של 21.5% במקום 119 המותרים. הכולל קומה נוספת כך שמספר הקומות יגיעו ל־3 קומות במקום 2 קומות המותרים והקלה לקו בנין צדדי 3.40 מ' במקום 4.0 מ' המותרים.

כל המעוניין יוכל לעיין בתוכנית הבניה ללא תשלום, במשרדי הועדה המקומית קומה ד', כל יום בשעות העבודה הרגילות, ולהגיש התנגדויות לתוכנית, תוך שבועיים מיום פרסום הודעה זו בעיתון.

יחזקאל הרמלין, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה — רחובות

מרחב תכנון מקומי

כפר סבא

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965 בדבר בקשה להקלה ושימוש חורג

[illegible]

יצחק וולד, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה כפר סבא

הועדה המקומית לבנין ותכנון

עיר בני־ברק

הודעה עפ"י סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965.

[illegible]

כל המעוניין יוכל לעיין בבקשה המוגשת במשרדי הועדה המקומית בעיריית בני־ברק, בשעות קבלת קהל, ורשאי להגיש התנגדות מנומקת לועדה המקומית תוך 14 יום מיום פרסום זה.

[illegible], יו"ר הועדה המקומית לבנין ותכנון עיר בני־ברק

השבוע בטוטו מינימום הפרס הראשון:
2,200,000 ש"ח
מה יהיה? יהיה טוטו
מינימום כלל הפרסים: 4.2 מליון ש"ח

מפלגת הפועלים המאוחדת — המרכז
לוח פעילות שבועית מה־7.1 — 13.1.88

נדחה — כנס גימלאים שנועד ל־15.1.88 בגבעת־חביבה ליום 26—27.2 — באותו המקום. הזמנות ותוכנית יישלחו בדואר

יום חמישי — 7.1

קיבוץ שער הגולן — 10.00 — יום בישוב — בהשתתפות: ח"כ אמירה סרטני, אסתר עופר, יוסי סלומון, מישל אלמליח, אילן גילאון, הנרי אלקסלסי, גיורא ינאי.
קיבוץ שער הגולן — 21.00 — ח"כ חייקה גרוסמן — אסיפת חברים.
חיפה — אורט שפרינצק — 10.00 — אילן שדה — עם תלמידי י"ב.
תל־אביב — עירוני א' — 12.30 — ח"כ חייקה גרוסמן — עם תלמידי י"ב.
סניף דימונה — 14.00 — יעקב בולוטובסקי, זאב אבנון — מפגש מורים.
סניף באר־שבע — 19.00 — יעקב בולוטובסקי, זאביק אבנון — פגישת מורים.
סניף ירושלים — 19.30 — דני פלג — עם נוער מפ"ם.
סניף עפולה — 20.00 — אילן גילאון, אידריס מואסי — מפגש עם דור צעיר.
קיבוץ העוגן — 21.00 — אלישע שפירא — אסיפת חברים.

יום שישי — 8.1

סמינר „אורנים" — 8.30 — עמירה זכאי — יום גנונות אזור הגליל המזרחי.
סניף נצרת־עלית — 12.30 — וולדי מורג — פגישת פעילים.
כרמיאל — 20.00 — דוד בן ישראל — חוג לדוברי ספרדית.
קיבוץ אילון — 21.30 — ח"כ יאיר צבן — אסיפת חברים.

שבת — 9.1

חיפה — בית דורי — 9.30 — ח"כ יאיר צבן — סמינר מ.פ. חיפה.
סניף נצרת — 11.00 — חנן ארז — אסיפת חברים.
רמת אליהו — „צוותא" — 11.00 — יצחק שושני — מועדון יידיש, בנושא: בשנת ה־40 למדינת ישראל
סניף רמת־גן — 11.00 — דוד שעוקפיש — מועדון יידיש.
כפר מכר — 17.00 — ח"כ יאיר צבן — כנס יהודי ערבי.
קיבוץ בית העמק — 20.00 — ח"כ יאיר צבן — אסיפת חברים.
קיבוץ יד מרדכי — מועד „שקמה" — 20.00 — דני פלג — מפגש עם גוף בוגר בנושא: הנזעקות
מגדל העמק — 20.30 — ח"כ אמירה סרטני — מגל בנושא: חינוך וחברה
קיבוץ המעפיל — 21.00 — ח"כ אלעזר גרנות — שיחת קיבוץ.

יום ראשון — 10.1

חיפה — בית המפקד — 9.40 — אילן דגב — מפגש תלמידי י"ב.
גבעת־חביבה — 10.00 — ח"כ חייקה גרוסמן — סמינר מורחים צעירים.
בית ג'אן — 16.30 — שושנה רון — מפגש תלמידים והורים בנושא: חינוך וחברה.
סניף נתניה — 17.00 — משה סמולר — מועדון וותיקים.
סניף תל־אביב — 17.00 — חיים שחורי — העובדת השכירה.

תא המורים של מפ"ם ירושלים יקיים ביום א' 10.1.88, בשעה 19.00 אסיפה בסניף — ברח' המלך ג'ורג' 14 לבחירת נציגנו לוועידת הסתדרות המורים ולוועד סניף ירושלים

יום שני — 11.1

סניף פתח־תקווה — 10.00 — אברהם כהן — מועדון יידיש.
סניף רמת־גן—גבעתיים — 10.00 — ד"ר אלכס זרון — מועדון לחבר תוג לתנ"ך
ירושלים — כנסת — 16.00 — ח"כ חייקה גרוסמן — פגישה עם קבוצה מארגנטינה.
סניף רמת־גן—גבעתיים — 17.00 — שמחה שוויצר — מועדון נרקיס 5.
סניף כפר־סבא — 19.30 — דני פלג — עם נוער מפ"ם.
סניף תל־אביב — 19.00 — חנן ארז — מזכירות הסניף.
קריית־אונו — ביה"ס בן־צבי — 20.00 — אידריס מואסי — מפגש מורים.
סניף אילת — 20.00 — אסיפת חברים לבחירת מזכירות הסניף.
תל־אביב — בית סופרי יידיש — 20.00 — עו"ד י. איסרלס; ד. שעוקפיש; א. שרייר — מועדון יידיש. בנושא: פולין 1987.
קיבוץ דליה — 21.00 — מחמוד מרעי — ערב ראיונות.

יום שלישי — 12.1

ירושלים — 8.30 — ח"כ יאיר צבן — השתלמות מורים.
ירושלים — אוניברסיטה — 8.00 — ח"כ חייקה גרוסמן — ביה"ס לחינוך שליד האוניברסיטה.
סניף רמת־גן—גבעתיים — 10.00 — אברהם אחיעזרא — מועדון ותיקים — קרנות פנסיה.
סניף רמלה — 10.00 — משה סמולר — מועדון ותיקים.
אשקלון — מתנ"ס — 17.00 — דוד שעוקפיש — מועדון יידיש.
כפר משהד — 18.00 — אפריים ז'ילוני — חוג בית.
סניף רמת־גן—גבעתיים — 18.30 — אברהם שוקר — בנושא: הקונגרס הציוני (מועדון רמת־יצחק).
סניף אשקלון — 19.00 — וולדי מורג, יוסי מרציאנו, אילן דגב — ישיבה משותפת של מזכירויות איזור הנגב והערבה.
סניף חולון — 19.30 — דיקלה וויצמן — מפגש מורים.
סניף באר־יעקב — 20.00 — דני פלג — עם נוער מפ"ם.

יום רביעי — 13.1

כנס ארצי בנושא: בין תקבה"א ומפ"ם. בבית הקבה"א — בשעה 8.30. בהשתתפות: מזכירי מפ"ם ומזכירי תקבה"א

במרכז — 13.00 — מליאת מחלקת הארגון.
קרית־שמונה — מלון הצפון — 19.00 — יצחק אסא — מפגש מורים.
סניף תל־אביב — 19.00 — שושנה רון — עובדת שכירה.
קיבוץ עין המפרץ — 21.00 — יוסי סלומון, מישל אלמליח.
רעות דעיג — אסיפת חברים.

איגוד מקצועי

יום שישי — 8.1

חיפה — מ.פ. — 8.00 — חיים כמיל, דב אלקנוי, יחזקאל יחזקאל — סיעת מפ"ם במ.פ.ח.

יום ראשון — 10.1

קרית־גת — 11.00 — מישל אלמליח, יוסי סלומון, דב אלקנוי — מפגש עם עובדי פולגת.

יום שני — 11.1

סניף חיפה — 18.00 — דב אלקנוי — תא מפ"ם בהסתדרות הפקידים.

ישיבת מזכירות המפלגת תתקיים: ביום א' 17.1.88, בשעה 19.00 על סדר היום: אישור הרכב ועדת מגינה.

● אנשי ביטחון מצריים השפו [illegible] את מתנהתי ועצרו את חבריו — [illegible] גילה שר הפנים המצרי. הוא האשים את אנשי השמאל והקנאים המוסלמים בנסיון לערער את היציבות במדינה.

● העיתון הכוויתי „אל אנבא" מוסר כי גבול עיראקי־איראני נפתח מחדש ב־40 בדצמבר בלא שנמסרה על כך הודעה רשמית בבגדאד או בטהרן. (קימ)

על היום

אטימות

מאת אריה פלגי

"האם הם סתומים" התפרצה לידי אשה זקנה תוך צפייה בטלוויזיה, בה הופיעו שוב התמונות על המהומות בשטחים ובעקבותיהן החורעות המרגיזות של בכירינו. היא לא התכוונה למפירי־הסדר אלא לבכירים. היא, אשר בצעירותה חיתה בין המשליכים־אתי נפשם־מנגד כאן ביישוב נגד בריטים ונגד ערבים למען העניין הציוני, הבינה בדיוק מה מתרחש שם בעימות המביך הזה בין חיילינו לבין המתקוממים נגדנו.

לא, בכירינו אינם סתומים. הם דווקא אנשים עם מנת מישכל מעל לממוצע, בעלי נסיון חיים עשיר ויש בהם גם תחושת אחריות לא מבוטלת. אבל הם — כובשים. כתוצאה מתוקפנות ערבית, מתוך רצון להבטיח ביטחון למדינת ישראל, על פי שיקולים מדיניים הנראים להם סבירים לטובת עם ישראל. כלומר, לא מתוך חמסנות וחדוות השתלטות. אבל הם כובשים. כלומר, כופים את רצונם על אחרים, שלא רוצים להתכופף. לכן ההנהגה שלנו על כל אגפיה, גם המתון, נמצאת בשבר מצפוני המציק גם לחבריה, המבקש תשובה, פתרון.

בהיעדר תשובה הגיונית, יותר נכון: היות התשובה ההגיונית היחידה, אמיצה מדי ביחס להשקפתם, לאופיים, לתכניותיהם, הם אוטמים את עצמם מפניה. הם לא "סתומים", לא טיפשים. הם אטומים, מוקפים אטימות כהגנה מפני המציאות שלא נותנת מנוח.

*

רק צליל דבריהם מסגיר אותם. צליל דיבורו של כל כובש. בליל של איומים ודברי הרגעה, של משאלות לב והונאה עצמית. אונס אריב של ההגיון. מן הבחינה הזאת אין כל הבדל בינם לבין הדברים שהשמיעו למשל המנהיגים הצרפתיים בזמן כיבוש אלג'יר או המנהיגים הלבנים של דרום־אפריקה בזמן מהומות השחורים שם. הנה צרור קטן, לקט מקרי, מן הימים האחרונים:

שמיר: "אש"ף מעוניין בהרוגים" (ולכן כנראה הצנחן שלנו ירה באשה הערביה אשר תלתה כביסה). שמיר: "המהומות הן צורה חדשה של הלוחמה נגדנו" (איזו כפיות טובה לגבי הכובשים הנאורים). שמיר לא עונה לשאלה שהופנתה אליו בוועדת החוץ והבטחון: מה היה עושה במקום הפלשתינים או

אנחנו אוטמים להם חדרים, הם אוטמים לנו את ההגיון. אנחנו מגרשים את המוחות המתכננים, הם מגרשים לנו את השכל הישר

מה עשה כאשר, בתור מנהיג לח"י, היה במצב דומה? (התעלמות היא בריחה מן המציאות, בדיוק כמו האטימות). דן שומרון: תהליך הרגיעה טרם הושלם. (מדוייק אבל מניח, שהוא יושלם). דן שומרון: "החייל (אשר הרג את האשה ההיא) נעצר לא כי הרג אלא כי התרחק מחבריו והסתכן". (מה מלמדת אמירה אומללה זו?) אבי פזנר (דובר משרד ראש הממשלה): הצלחנו להוריד את התמונות על המהומות מן המסך של ארצות המערב. (אז לא נכון, כן? או מהו?) שמעון פרס: "מרי אזרחי יעשה את החיים מרים לערבים" (מוצא משונה או משחק מלים).

הוסיפו לכל אלה את ההודעות לאחר תקריות דמים נוסח: "הצבא פעל כהלכה" או את הבעת הצער כאשר לא פעל כהלכה, את המורידות העצבניות, חילדותיות משהו, של תגובות ארה"ב (עוד לפני תמיכתה בהחלטת מועצת הבטחון), האם היא מעלה טון או מורידה טון, האם התגובות הן חריפות, מאוזנות או מתונות — ותקבלו תמונה שלמה יותר על המרכיבים הרבים של חומר החיסון האכזב הזה, ששמו אטימות.

הערבים זוכים באותו זמן ממש בשני הישגים בבת אחת: הם ממחישים, קבל עם ועולם, את התנגדותם לכיבוש וגם מרתקים כוחות גדולים שלנו, שאינם מתפנים להכשיר את עצמם לקראת המלחמה הבאה (גם כדי למנוע אותה). הם כבר הוכיחו, שרק בכוחות מתוגברים אפשר לדכא אותם. אנחנו עוד לא הוכחנו, שאנחנו מסוגלים להחזיק כוחות מתוגברים שם זמן רב מבלי לפגוע בכוננות המלחמתית העתידית שלנו. נוציא כוחות, יתגברו המהומות, נחזיר כוחות. שוב יפרצו מהומות וחוזר חלילה. צה"ל כרייץ'־רץ'. זאת הטלטלה ששומרון התכוון אליה? שאנחנו אוטמים להם חדרים, הם אוטמים לנו את ההגיון. אנחנו מגרשים את המוחות המתכננים, הם מגרשים לנו את השכל הישר. ככה זה בכיבוש.

*

נקודת אור אחת חייבים לציין והיא הדיווח החופשי, הרב על המתרחש בשטחים. ידיעות קשות רבות מתפרסמות, אם כי לא כולן. אזרחי ישראל אולי לא יודעים את הכל אבל יודעים מספיק כדי להמחיש לעצמם את המצב שם. סימן, שהדמוקרטיה שלנו, לעת עתה, איתנה אבל גם סימן, שסף ההתקוממות המוסרית שלנו נגד המתרחש שם הוא גבוה מדי. זה מצער, לא רק בגלל הקורבנות המיותרים אלא בגלל התפשטות האטימות אצלנו כתופעה עממית, הרסנית. ערב מגיפה.

*

מרוב מהומות לא זכה לתשומת לב הראויה סקופ מפי שמעון פרס, בכבודו ובעצמו. הוא סיפר, שאש"ף מוכן למו"מ ישיר אתנו. הוא אמר זאת כטענה נגד שוללי הוועידה הבינלאומית. מעין הערה מובלעת, מעין "מי שלא רוצה את ירדן בתיווך בינלאומי, יקבל ישיר את ערפאת". אבל זה בכל זאת דבר חדש, הראוי לבחינה ולתגובה. לפני כמה שנים, זאת היתה ידיעה מרעישה. היום במערבולת הגדולה מתעלמים ממנה. אבל אם היא נכונה — ואצל ערפאת אף פעם לא יודעים מתי, מה נכון — מדוע לא לבחון אותה באמות־מידה של נוסחת שם־טוב — ירים? מה גם שמשה עמירב, החרותניק המוזר הזה, כראיון לעיתון "הארץ" הודיע, שקיבל הודעה מאש"ף, על נכונותו לקיים את התנאים לנוסחה ההיא.

אין לי אשליות לגבי ערפאת ולגבי יכולתו ורצונו לשמור על הקו הזה, אם אכן הוא דבק בו. אבל אין בכוחה של ירדן להשתיק את הגדה, בוודאי לא את עזה. המשא ומתן עם ירדן עצמה חסום על־ידי הליכוד. לכן, עם כל תחושת הדחייה והרתיעה מאש"ף וממנהיגותו, מדיניות אחראית לגורל ישראל ולעתיד האזור לא יכולה להתעלם מהודעת פרס על נכונות אש"ף למו"מ ישיר ומהעמדתו במבחן. אלא אם כן היא אטומה.

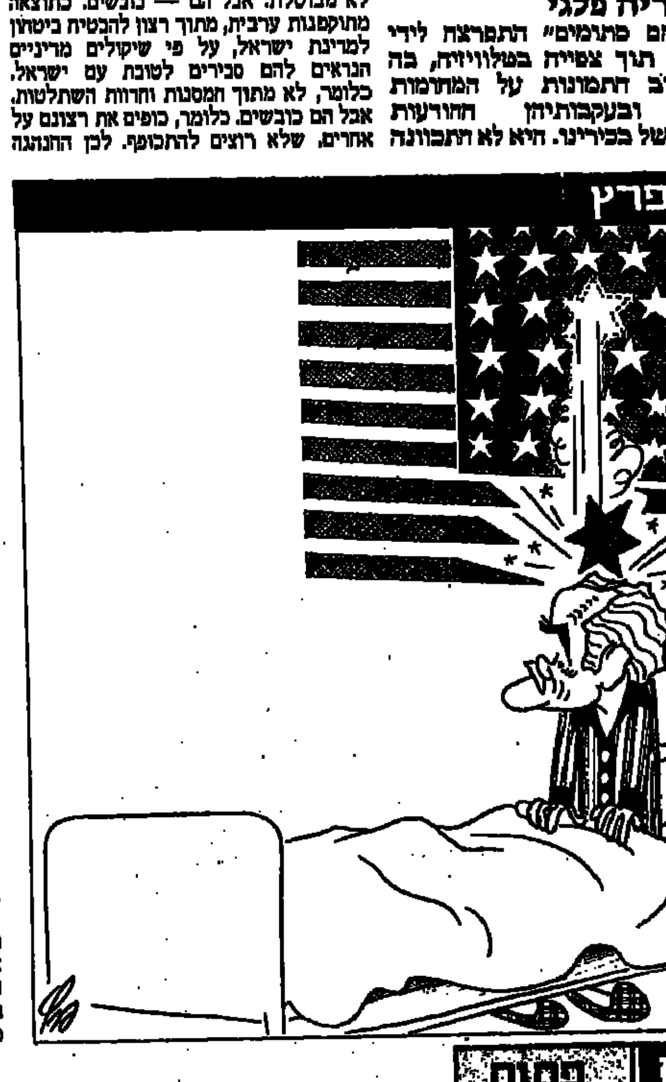

סיכוי לממשל גולה

מאת פנחס ענברי

רעיון המדינה הפלשתינית [illegible] אינו חדש ועיקרו — [illegible] מ"מחוסיכה לאומית" [illegible] מדינית, או בפי [illegible] זאת, מארגון טרור [illegible] השאלה היא, מדוע צץ [illegible] מחדש. אולי כי סיכויי [illegible] נראים רציניים מתמיד.

את התשובה יש לחפש [illegible] הבינלאומי הכללי, ופחות [illegible] עצמה. ככל הידוע, מי [illegible] מאחורי הרעיון הוא [illegible] והדברים קשורים [illegible] גורבצ'וב עם חוסיין מלך ירדן [illegible] אש"ף יאסר ערפאת ועם [illegible] נוספות, בעיקר מצרים.

קרוב לוודאי, [illegible] הפיסגה הבאה בין רייגן [illegible] הסובייטים באופן ברור את [illegible] התיכון. ככל הנראה, [illegible] יתייחסו ביותר רצינות [illegible] באזורנו. הסיבה — אין [illegible] באירופה, כאשר משאירים [illegible] שריפה מלאה על גדותיה [illegible] חשיפת מערב־אירופה, [illegible] הסובייטים, עלולה [illegible] להידרדרות בין־גושית [illegible] המתח במזרח התיכון.

סימנים לגישה אמריקנית [illegible] למצוא בהצבעות האחרונות [illegible] במועצת הביטחון. בהצבעה [illegible] הצביעה נגדנו, אבל לא [illegible] הצבעתה בפעם הקודמת [illegible] מהחלטה שדיברה על הגדה [illegible] פלשתיניות", כלומר, ארה"ב [illegible] שבשתיקה לכינון ישות פלשתינית [illegible] לבוא בגדה וברצועה. אין [illegible] הממשלה בגולה הופיע [illegible] הצבעתה של ארה"ב במועצת [illegible]

הקביעה שהגדה והרצועה [illegible] פלשתיניות" מכוונת. גם [illegible] מדיניותה הנוכחית בשטחים [illegible] נואשו ארה"ב, בריה"מ [illegible] ואש"ף מסיכויי חידוש [illegible] ערפאת לחוסיין, וסירובה של [illegible] שוב את ערפאת ניכר היטב [illegible] של הטלוויזיה הירדנית. [illegible] לא הצליחה לשכנע את [illegible] לחדש את הדיאלוג עם [illegible] הממשלה הגולה נועד להחזיר [illegible] למרכזה של המדינה הפלשתינית [illegible]

על המתיחות הסמויה בין [illegible] ירדן כבר עמדנו בהזדמנות [illegible] רעיון הממשלה בגולה [illegible] בקאהיר, הוא כלי לחץ [illegible] עתה, ככל הנראה כלאחר [illegible]

חנא סניורה, חבר המשלחת [illegible] לירדן ולאש"ף, אמר [illegible] המשמר", כי עם הדיבורים [illegible] פלשתינית בגולה נסתם [illegible] המשלחת המשותפת [illegible] הבינלאומית תבוא משלחת [illegible] נפרדת מטעם הממשלה בגולה [illegible] הסתם, תבוא לידי ביטוי [illegible] הפיסגה ברבת־עמון [illegible] בסיס שווה עם יתר [illegible] ירדן, איבדה, או עומדת [illegible] המיוחד בנושא הפלשתיני [illegible] נפרדת לירדן ולאש"ף [illegible] משלחת ערבית מאוחדת.

וכאן, באו לידי ביטוי [illegible] ההפגנות האחרונות בשטחים [illegible] בעיקר נגד ישראל, אבל [illegible] עקיף לירדן. תושבי השטחים [illegible] לא בישראל ולא בירדן [illegible] את המסר ואין לה כל [illegible] ישראל. "כמרכאות הפלשתינים [illegible] חדש התחיל. אמנם במעלה [illegible] הגלובאלית, אבל אש"ף [illegible] לאבד את השליטה על [illegible] בשטחים.

בסופו של דבר תיפול [illegible] סמך נכונותם של מדינות [illegible] בממשלה החדשה. סוריה [illegible] למשל, לא ישמחו לעשות [illegible] תמיכתם לא תקבל הממשלה [illegible] הלגיטימיות המלאה. [illegible] חשיבותה של ברית [illegible] התחילה עם המהלך [illegible] בוכות השפעתה הגדולה [illegible] חאלה, מסוגלת להביא [illegible]

ראש־דסק לעניני היום: [illegible] עורכת אחראית של עמוד [illegible]

חשבון פתוח

כביסה מסוכנת

הניה מחמוד סלימאן עמדה על גג ביתה ותלתה כביסה. חייל צה"ל נלהב נקלע במירדף אחרי זורקי אבנים ליד ביתה של הניה. לדברי הרמטכ"ל דן שומרון, מצא עצמו החייל במצב של סכנה במרכזו של המון מאיים. החייל, הסביר הרמטכ"ל — ומי אנחנו שנעז לערער על דבריו — ירה באוויר. למטה בסימטה נורה הכדור, למעלה היה האוויר כריאותיה של הניה שעמדה על גג ביתה, אטב בידה הימנית ותולצה פירחונית בידה השמאלית.

החייל לא נעצר בגלל שהרג את הניה בת ה־25. הוא נעצר בגלל — ומי אנחנו שנחלוק על דברי הרמטכ"ל — שניתק את עצמו מחבריו. אחר־כך דיבר הרמטכ"ל בשבחי ההתאפקות. אטבים הם כלי נשק מסוכן ביותר. בילדותנו, שהיתה יפה, היינו מרכיבים רובי חוליות על פיסת עץ עם גומיות אדומות. האטב היה ההדק, הנוקר ובית הבליעה. נשק מסוכן, האטב. והכביסה הצבעונית שתלתה הניה מחמוד סלימאן על גג ביתה בכפר אידאם, לא היתה מורכבת במקרה משילוב של אדום, ירוק, שחור ולבן?

הרבה דיו נשפך בניסיון לכסות על הדם השפוך, הרבה מאוד דיו. הפעולה לא היתה תקינה, אמרו מקורות צבאיים בכירים. מישהו פעל שלא בהתאם להוראות. הכוח לא נהג כפי שהיה צריך לנהוג. משהו לא פעל כשורה. הפעולה היתה בניגוד לנהלים.

ועל ההרג, חלילה לא יותר מזה, נכתבו טעות; אולי לא חשב פעמיים, אולי פחד, אולי איבד את עשתונותיו. ואולי לא הוא המאבד את עשתונותיו. והאוויר הולך ואוזל מריאותינו. כל אבן, כל צמיג בוער, כל כובסה הנקלעת ל"אירוע" ומשלמת בחייה, מקטינים את החמצן באוויר שא־נחנו נושמים. יותר ויותר קשה לנשום.

שרון לעזה

גנראלים, כך אומרים, מתכוננים למלחמה הבאה לפי המלחמה שהיתה. ההיסטוריה מלאה בדוגמאות לתיזה הזאת. לא צריך אפילו להתכופף. גנראל אריאל שרון במיל. היום השרשרון לתעשייה ולמסחר, יודע בדיוק איך לפתור את המהומות בשטחים (המשוחררים). עובדה, הוא כבר פתר פעם (ב־1970) בעייה דומה. בהתחלה כתב אחד, אהוד וייס, בחדשות את סיפורי עוללות שרון בפרדסי עזה. אחר־כך חזר עליהן בהרבה פחות כישרון וציוריות השרשרון עצמו בהופעה בפני אוהדיו בסניף חירות בטירת־הכרמל.

120 מחבלים הוסלו על־ידי צה"ל, בהשראת שרון, ברצועה והשקט והשלום שבו אל כנם. הייתי ברצועת עזה, חודשים אחדים אחרי ששרון (וגם מוטה גור) עשו שם את הסדר. אין לי כל כוונה לספר לכם חוויות אישיות. מי שחושב על עזה (וגם הגדה המערבית) במונחים של אז, מוכיח שהכלל על הגנראלים נכון. אז שלטו המחבלים ברצועה, הבעייה היתה פשוטה יחסית — חיסלת את המחבלים חיסלת את הטרור, שרובו אגב היה מופנה, כמו תמיד, נגד הפלשתינים עצמם.

את מי נחסל היום? את הילדים והילדות, את הנערים והנערות? את השבאבו את הכובסות? וגם אם נהרוג 50 ו־500, האם פתרנו אז את הבעייה? כוחם של הפלשתינים בחולשתם. ואת זאת אין השרשרון, מעריציו ואוהדיו, מסוגלים כלל להבין. את המחבלים בעזה חיסלנו, את מדינת אש"ף בלבנון הדברנו, את מנהיגי המחבלים הרגנו ורדפנו והם מפוזרים בכל העולם. אבל את העם הפלשתיני אי־אפשר להרוג. או אולי אני טועה? יכול להיות שיש משהו שאני לא יודע או לא רוצה לדעת?

כל הכבוד לנסים

אני מוכן לסכן את צווארי, אבל האמת היא שאני מכבד ומעריך את שר האוצר משה נסים, לא על המדיניות הכלכלית שהוא מנהל, לה אני מתנגד בכל מאודי,

משה נסים. ריבונות פורמאלית?

למרות שגם עדי אמוראי ושמעון פרס תומכים בה בעקביות, אלא בזכות היושר האינטלקטואלי והפוליטי של האיש. אין רבים בשורה הראשונה של הפיגורות הפוליטיות שלנו, המסוגלים לומר אמת גם אם היא מנוגדת לאמונתם ולהשקפתם הפוליטית.

בראיון שנתן שר האוצר למוסף הכלכלי של "על המשמר", אמר משה נסים את הדברים הבאים: "המצב המדיני הוא כזה, שרק מי שמסוגל או מסכים לוויתור טוטאלי על כל יהודה שומרון, כולל ירושלים ורצועת עזה, יכול להשיג הסכם שלום".

שר האוצר, חבר בכיר מאוד בליכוד ואחד מראשי האגף הניצי בליבראלים, אומר כאן במפורש מה שאנחנו טוענים במרי ליבנו כבר עשרים שנה. אפשר להשיג שלום תמורת ויתור על השטחים שכבשנו במלחמת ששת־הימים. זאת הוראה חשובה מאין כמוה, ורק אדם ישר בינתר, קודם כל אישית ובמיוחד אינטלקטואלית, יכול היה לומר אותה. אתה לא יכול לצפות ממישהו כמו יצחק שמיר או אריאל שרון, שיאמרו דבר כזה.

אבל מסתבר שנסים הוא יותר מכך. בהמשכו של הראיון נאמר כך: "משא ומתן על בסיס של ריבונות זאת מיסטיקה, אלא אם כן אתה מוכן להחזיר הכל". ואז באה שאלת "על המשמר": "כלומר משא ומתן על הסדרים מעשיים, תוך דילוג על שאלת הריבונות הפורמאלית?"

תשובת נסים: "בהחלט, אני חותר לזה, אני חושב שפה צריך לעשות".

כך, במשפט קצר, היתווה נסים את הפתרון הפוליטי הנכון והאפשרי לבעיית שליטתנו בשטחים. אני יכול לראות בעיני רוחי, והאחריות על הפרשנות הזאת היא כולה שלי ואין חלה עליה אחריותו של שר האוצר, הסכם שלום הקובע שארץ ישראל היא של עם ישראל, שהריבונות על שטחי הגדה והרצועה היא פורמאלית־הצהרתית של מדינת ישראל, אבל באופן מעשי מסתלקת ישראל משליטה על השטחים ועל התושבים, בין אם מדובר בהסכם ישיר עם הפלשתינים ובין אם מדובר בהסכם עם ירדן.

אולי הפלגתי על כנפי הדמיון, אבל לדעתי יש בנוסחה של נסים יותר מסתם דיבור לצורך סיבור אוזנם של קוראי "על המשמר". יש בה מירשם מעשי וממשי לפתרון אפשרי, שאפילו בליכוד יהיו מסוגלים לעכל אותו. ואינני מתכוון רק למשה עמירב, שמואל פרסבורגר ודן מרידור.

אש"ף — גישוש בנתיב המדיני

ארוכה הדרך למחצית

מאת אורי הורוביץ

23 שנה לייסוד אש"ף, שצוינו בסוף השבוע שעבר, הם זמן מספיק לעריכת מאזן של הישגים וכשלונות. מה חרת הארגון על דגלו ומה מימש עד היום?

ספירת המלאי של הצלחות מול אי־הצלחות אינה יכולה להיות כמותית בלבד. קיים גם מרכיב האיכות, אותו קשה לאמוד. וכמובן, חשובה זהותו של משרטט הטבלה: איש אש"ף, ישראלי או פלשתיני. המאזן שלהלן מביט על ההתרחשויות בעיניים ישראליות. אפשר שתהליכים שונים יזכו לפרשנות שונה בצד שכנגד. אבל דומה, שאף לא צד אחד במעורבים בסכסוך הישראלי־פלשתיני יכול לטעון כאן לאובייקטיביות אבסולוטית.

●●●

הארגון נוסד על־ידי קבוצת משכילים צעירים בראשות יאסר ערפאת, והחל לפעול בשלהי שנות ה־50 כגוף רעיוני־מדיני. אולם התאריך ההיסטורי שאימץ לעצמו כיום היוולדו הוא 1 בינואר 1965 — יום בו נערך הנסיון הראשון (שנכשל) לבצע פיגוע בישראל. הפזורה הפלשתינית, שהתקיימה מאז 1948 ללא גוף ייצוגי כלשהו, קיבלה מסגרת־על בעקבות הפיסגה הערבית הראשונה ב־1964, המשתתפות בה החליטו על הקמת ארגון השחרור הפלשתיני.

ארגון "פתח", שהצטרף לאש"ף מאוחר יותר, היה רק אחד במרכיבי ארגון השחרור הפלשתיני, שנכללו בו ארגונים המחבלים בצד ארגונים עממיים שונים, כמו התאחדויות הפועלים והסופרים. "פתח" נעשה עד מהרה לארגון הגדול והדומיננטי. בסוף שנות ה־60 הוא השתלט על אש"ף, ומאז 1969 משמש ערפאת יו"ר הוועד־הפועל של הארגון. הכישרות החשובות בכל מוסדות הארגון מאויישות על־ידי אנשי "פתח". ארגון זה הוא גם הדומיננטי בתחום הצבאי: הוא אחראי לכרבית הפעולות שבוצעו במשך השנים נגד ישראל.

●●●

בתחילת דרכו שאף ארגון "פתח" להשיג את שחרור אדמות פלשתין, כלומר, מחיקת ישראל, באמצעות "מאבק מזויין". המטרה המוצהרת היתה לגרור את מדינות־ערב לעימות עם ישראל. בעקיפין, הצליח "פתח" במטרתו כאשר פרצה מלחמת ששת־הימים. אידיאולוגית, האמין "פתח" כי שחרור פלשתין יהיה האמצעי להשגת האחדות הערבית. לעומתו, סברו פלגים שמאליים (כמו ארגונם של חוואתמה וחבש) שיש לשחרר קודם־כל את מדינות־ערב, לבצע בהן מהפכה סוציאליסטית, והתוצאה המוכנת מאליה של מהפכה כזו תהיה שחרור פלשתין.

כראשית דרכו קבע לעצמו "פתח" כלל,

מאזן ההצלחות והכשלונות של ארגון השחרור הפלשתיני — כפי שהוא נראה בעיניים ישראליות, במלאות 23 שנים להיווסדו: למרות ההכרה הבינלאומית והטמעת הזהות הפלשתינית, עדיין לא קיבל סנטימטר אחד מ"אדמת פלשתין". גורש מירדן, גורש מלבנון ואל מחצית הדרך כנושא דגל השחרור — עדיין לא הגיע

שהמר לאחר מכן: לא להתערב בעניינים הפנימיים של מדינות ערב ולהתקבץ בכל האפשר מאימוץ השקפה אידיאולוגית־חברתית־כלכלית, קודם לשחרור פלשתין. "פתח" חרת על דגלו את "המהפכה הקטסטרופית"(?), שהודגש ביתר־שאת אחרי מלחמת יום הכיפורים וכניסת הציור לתהליך המדיני. באותה תקופה, החל "פתח" — ולאחריו גם אש"ף — לאמץ את הקו שהוא נוקט עד עצם היום הזה: שאיפה ליטול חלק בוועידה בינלאומית כנציג שווה, לגיטימי ויחיד של הפלשתינים. אף שמעולם לא טענו דוברי "פתח" או אש"ף כי נוטשו את המאבק המזויין, ניתן להבחין בניואנסים שונים אחרי 74. כשר שלפני כן, המהות ב"פתח" בנלוי על הרצון לחסל את ישראל, התמקדו דובריו לאחר 74 בצורך לשחרר את השטחים הכבושים, כשהם שולחים זאת במסלול כלפי בעיית ההכרה בישראל. עם זאת, יש להודות שהמובילים(?) בארגון "פתח", חסרי "הפרגמטיזם האוטופי"(?), אוהבים להשוות את "פתח" לסמכות ההיסטורית ואת אש"ף ל"מוכנות" של מוסד המדינה.

●●●

בתחום המדיני הבינלאומי, זכה הארגון, כמקביל באש"ף, להישגים מרשימים ואושר על־ידי מרבית מדינות העולם כנציג יחיד ולגיטימי של הפלשתינים. שיאו של תהליך זה בקבלת אש"ף לארגון כמעמד של משקיף באו"ם, ובהזמנת ערפאת לנאום בעצרת האו"ם. קודם לכן, הכירו בו מדינות ערב בוועידת הפיסגה ברבאט. בזירה הבינלאומית, כנציג יחיד ולגיטימי של העם הפלשתיני. כתוצאה מהישגים אלה, מוכר היום הארגון יותר בזירה הבינלאומית, בעולם ובישראל, ולאלה אף זכויות דיפלומטיות לכל דבר. הישג אחר של הארגון, בתחום

יכולתו להטמיע בקרב ערביי השטחים — ובאחרונה גם בקרב ערביי ישראל — את הזהות הפלשתינית, כאשר זו נהנית היום ממעמד דומיננטי בקירבם יותר מאשר זהויות אחרות שהיו להם בעבר — ירדניות, מצריות או אף ישראליות. הישג זה יכול הארגון לזקוף לזכותו קודם־כל תודות לכלי־התעמולה היעילים שהקים במשך השנים.

"פתח" גם הצליח למנוע מתושבי השטחים ומנהיגיהם ליטול חלק בתהליך המדיני ובקיומת האוטונומיה, באמצעים שונים, כולל אלימות פיזית. הארגון גם הצליח לחבל בניסיון ירדן להיכנס לאותו תהליך, אם באיומים ואם בדרכי־נועם. זאת, באמצעות ההבנה שהושגה בין חוסיין לערפאת ב־84, הבנה ממנה נסוג תחילה ערפאת ולאחר־מכן חוסיין. נסיגה זו לא הביאה בשלב זה, את כניסת ירדן לתהליך המדיני.

יכולתו האישית של מנהיג "פתח", יאסר ערפאת, להישרד גם אחרי כשלונות רצופים בהנהגת אש"ף ראויה לציון מיוחד. הכשלונות הבוטים של הארגון, כגון "ספטמבר השחור" בירדן בשנת 70, המצור על ביירות ב־82, סילוקו לטריפולי על־ידי הסורים ב־83 — כל אלה לא הביאו לסילוקו מכס המנהיגות ומעידים על יכולת תימרון גבוהה, עד כדי הצגת כשלונות צבאיים כהישגים פוליטיים. ערפאת הוא המנהיג הערבי בעל הוותק הרב ביותר אחרי המלך חוסיין. הוא מחזיק בתוארו כארגון כמעט עשרים שנה, למרות הפילוגים הרבים שעברו על אש"ף בכלל ועל ארגונו בפרט. עם זאת, לא קם לאש"ף ארגון מתחרה בפזורה הפלשתינית. ואף הפורשים טוענים כל העת שהם חלק מאש"ף. אף כי לטענתם, ערפאת סילף את מטרת הארגון.

הצלחה נוספת של "פתח" היא בהבאת חלק ניכר של העולם, כולל העולם המערבי, להתייחס אל אש"ף כאל ארגון פוליטי ולאו־דווקא ארגון צבאי או טרוריסטי. בפרשת "אקילה לאורו", שאחראי לה ארגון הכפוף ל"פתח", חזרו אנשי ערפאת שנים רבות לאחור בדעת־הקהל העולמית. אולם במאורעות הימים האחרונים בשטחים שוב גרמו לו להחשב לארגון שחרור לאומי בעל גוון פוליטי. אף ארצות־הברית, בתדרוכים סגורים של דובריה, מסרבת להגדירו כארגון טרור וטוענת רק כי יש בו "אלמנטים טרוריסטיים ואלמנטים מדיניים".

אולם ל"פתח" יש גם כשלונות. כשלונו הגדול הנראה לעין יותר מכל, עשרים שנה לאחר מלחמת ששת־הימים, וכמעט שלושים שנה לאחר הקמתו, הוא אי־הצלחתו לקבל ולו סנטימטר אחד של אדמה נגאלת, "פלשתין ההיסטורית". ובמיסגר של זמן, אפילו לגבי "ארגון שיחרור לאומי", זה זמן רב מאוד. ראשי "פתח" נוהגים לומר שלא היה ארגון שחרור שלא השיג לבסוף את מטרתו, היינו — הגדרה עצמית. וכל זאת במאה העשרים בה קיבלו מדינות העולם עצמאות מדינית. כשלונו של "פתח" מודגש ביתר־שאת, אם נזכור שהארגון זכה לסיוע נרחב ביותר, הן מדיני והן כלכלי, מצד מדינות העולם הערבי, העולם הסוציאליסטי ומדינות הגוש הקומוניסטי.

●●●

"פתח"/אש"ף גם לא הצליח להשתלב בתהליך המדיני. ישראל על נשיאיה הליכודיים הגדולים, מסרבת להכיר בו ולשאת ולתת עימו. מצרים, הגדולה במדינות ערב, חתמה על הסכם שלום עם ישראל, בלי שאש"ף הצליח להשיג אוטונומיה לתושבי השטחים ולהיכנס לתהליך המדיני. "פתח", שכאמור חרת על דגלו את "אי־ההתערבות" בעניינים הפנימיים של מדינות־ערב, נכשל קשות בירדן, ספגה הרבה מכות על־ידי צבאו של חוסיין, לאחר שכמעט ניטל את המלך הירדני משלישה בארצו. גם מלבנון הכניס הארגון את עצמו למאבק לא לו, בין העדות השונות, והביאתם לבין סוריה שלה אש"ף כה זוקק — סוריה, גם משם סולק לבסוף.

למרות הדרך הארוכה בה צעד "פתח" מ־1 בינואר 65, עת ביקש לחבל במוביל המים הארצי, ועד עצם הימים האלה, כהם מייחס לעצמו הארגון אחריות למהומות בשטחים, נראה שהדרך להגשמת את מטרתו כ"ארגון השחרור הלאומי הפלשתיני" עדיין רחוקה, ואף אם נסתכל על חצי הכוס המלאה — למחצית דרכו עדיין לא הגיע.

ערפאת. האופציה האחרת

"טרור" או "גרילה"

מאת רונית מורגנשטרן

ב־1 בינואר 1965 בוצעה הפעולה הצבאית הראשונה של ארגון "אל פתח" — נסיון פיגוע במוביל המים הארצי. מאז נחשב תאריך זה, בו פורסמה ההודעה הצבאית מספר 1 של הארגון, בתאריך רשמי לתחילת פעילותו.

קודם שהוא מספר על המהות וההיס־טוריה של ארגון "אל פתח", עושה ההיסטוריון הצבאי ד"ר מאיר פעיל את האבחנה ההכרחית בין אש"ף ל"אל פתח": אש"ף, לדברי ד"ר פעיל, הוקם ב־1964 על־ידי מדינות הליגה הערבית כארגון פוליטי. הגוף הוגדר על־ידי מייסדיו כמי שתפקידו לייצג את הטיעון הלאומי הפלשתיני. בראש הארגון עמד אחמד שוקיירי עד 1968, ואז החליף אותו יאסר ערפאת.

ד"ר פעיל: "אש"ף הקים את צבא השחרור הפלשתיני (צש"ף) שנועד לשמש זרוע צבאית של הארגון. מדובר היה ביחידות של חיילים פלשתינים, שהיו מוצבות בצבאות של מדינות ערביות ולמעשה היו נתונות תחת פיקוד אותו צבא בו הוצבו. הרעיון היה, שהם יתלכדו יחד תחת פיקוד הממשלה הפלשתינית, אבל למעשה כל צבא היה פטרון על הצש"ף במדינה שלו. חלק מהיחידות אפילו לא היו מורכבות מפלשתינים אלא ממקומיים וצש"ף מעולם לא התפתח למה שנועד להיות — הצבא הפלשתיני."

"די לדבר — צריך לפעול"

באותן שנים, ועוד קודם, התארגנה קבוצה פוליטית מחתרתית של פלשתינים אקטיביסטים שהטיפו למאבק מזויין לשחרור פלשתין. ביניהם היה יאסר ערפאת. הקבוצה קראה לעצמה "אל פתח". ד"ר פעיל: "פרוש המילה "פתח" הוא כיבוש. אבל הם טענו שהיפוך האותיות כלומר חת"ף הוא בעצם ראשי התבות של שמם — התנועה לשחרור פלשתין. פתח הוקם מלכתחילה כארגון צבאי, על־ידי פנאטים אקטיביסטים פלשתינים, בתמיכה סורית מובהקת. היתה אפילו שמועה שמאחוריו עמדו גם אלמנטים של הסי.אי.איי, עד היום אינני יודע אם יש לשמועה יסוד או לא.

התארגנות הגלויה הראשונה שלהם היתה בגרמניה המערבית בקרב סטודנטים פלשתינים שם. הארגון בראשות יאסר ערפאת טען — מספיק לדבר והגיע הזמן

ההיסטוריון הצבאי ד"ר מאיר פעיל: אם רוצים להשוות — אש"ף מעולם לא הגיע לשלב שבו היה ארגון ההגנה כבר בשנות העשרים; הם עדיין פועלים במתכונת האינפנטילית של אצ"ל ולח"י. השאלה היא — עד מתי

לפעול. הם קראו לפעולות שלהם "גרילה"; אנחנו קראנו לזה "טרור". מטרתם היתה בעיקר להסתנן לתוך ישראל, לחבל ולהזיק לה.

ארגון הפת"ח לא ראה אז עצמו כגוף לאש"ף, הוא היה גוף עצמאי, שהוקסם מהאינגטרס הסורי. ד"ר פעיל: "באותה תקופה קיבלו הסורים תקציב וגיבוי מהליגה הערבית להקים את המכיאם והחצבני, מאחר שהיה ברור להם שהישראלים לא יתנו לה לקרות והגמול היה תם ממילא, היה לסוריה עניין להגיע לישראל, לא מהגבול הסורי אלא מירדן ולבנון. הם השתמשו ב"אל פתח", שהחל בהסררות — בעיקר מוקשים. אז החלו פעולות הגמול, שהגדולה ביניהן היתה ב־66' בכפר סמוע, וזה היה לאחר שמונה שנים של שקט לאורך מגזע "פרשי". גם הגבול הלבנוני החל להוחיר. מסוף 48' עד 65' היה הגבול הלבנוני גבול שקט. לפתע הוא החל להיות גבול סוער".

מעבר מירדן

הרים על פעולות הפתח הגיעו לשלם הרחב והארגון רכש לו מוניטין, בעקבות מלחמת ששת־הימים. הפת"ח הגיע גם לירדן.

ד"ר פעיל: "לירדן היה אז איגום דומה לזה של הסורים, להסריד אותנו. אלא שסוריה מעולם לא נתנה להם לעבור מגבולה — ירדן כן, בעקבות זאת החלו המרדפים. השיא במעמדו של פת"ח ובהתקרבותו לירדן היה ב־68', כשבמרכזם עמוק עשו איחוד בין אש"ף, פת"ח והגושים הקטנים האחרים, והעמידו את ערפאת בראש כל אש"ף.

"מאז ועד היום מקובל לחשוב, שפתח הוא הגוף החזק ביותר באש"ף. מדי פעם התפלגו ממנו כל מיני גופים קטנים: הפילוג האחרון והחריף ביותר היה בעקבות מלחמת לבנון, אז ניתק ממנו אבו מוסא והוא סמוך לשולחנם של הסורים. "ספטמבר השחור" הוא גם קבוצה מתוך פת"ח שהוקמה בעקבות המכה שהנחית עליהם המלך חוסיין בספטמבר 1970. פלגים נוספים: "החזית העממית הדמוקרטית" של נאיף חוואתמה, הפלגים של אבו־עבאס, אחמד ג'יבריל, אבו־נידאל ואחרים. הפת"ח הוא הקבוצה המבצעית הגדולה והחשובה ביותר ומעל כולם קיים אש"ף — ארגון הגג".

לא טעם ולא ריח

ד"ר מאיר פעיל סבור, שאין מקום להשוואה בין ארגון פת"ח לבין המחתרות של טרום־מדינת ישראל. אבל אם בכל זאת רוצים להשוות, הוא מוכן להשוותם לאצ"ל ואת הקיצוניים בהם ללח"י.

ד"ר פעיל: "התנועה שלהם מראשיתה ועד הרגע הזה לא הצליחה להשיג — על אף שזוהתה כתנועה הציונית את הגיבוש הראשי שלה — לא אטיפה לאומית, לא הבנגה לאומית פוליטית מאוחדת ולא כוח צבאי מאורגן. לעומת התנועה הציונית הם חובבים — מעולם לא הגיעו לכושר ביצוע פוליטי־חברתי־כלכלי. ההוצאה האובייקטיבית של אש"ף מעולם לא השתוותה לזו שהיתה למחבוות היהודית, כך שכל השוואה אין לה לא טעם ולא ריח.

"אבל אם רוצים בכל זאת להשוות, אז הם יותר דומים לאצ"ל והקיצוניים ללח"י. כמותם הם לא מייצגים את התנועה הלאומית כולה. אם מבחינה צבאית ישוו עצמם כמו שהיתה לארגון ההגנה, הנבגב יהיה הסוף. אם יחתו עוצמה מבחינת גודל, כוח, כמות נשק, תהנות עם נהירה, ארגון צבאי שיוכל בפתואם "להרכיב" 17 פעולות בלילה אחד ולהפעיל את הציבור במשך אחרוי, יהיה לנו קשה מאוד וזה כנראה יוכל להתממש. אבל קודם הם צריכים להגיע לשלב של היווצרות פוליטית צבאית, שאליו הגיע ארגון ההגנה עוד בשנות העשרים. לבינתיים הם עוד פועלים בעידן האינפנטילי של אצ"ל ולח"י. השאלה היא עד מתי..."

מאחורי הכלאים
מאת זהבה מוזס

כל הכבוד למבוכה

ניצב ד"ר ברוך לוי, שימש במפקד המשמר האזרחי מאז ה־2.7.85, יפרוש ב־15 בינואר 1988 מתפקידו, וזאת בשל פרקליטות המדינה, אשר המליצה להעמידו לדין משמעתי, אף על פי שמצאה, כי אין מקום לפתוח נגדו בהליכים פליליים.

החקירה בעניינו החלה לאחר שהועלה חשד, כי ניצל את המשטרה לענייניו האישיים וכי עבר עבירות משמעתיות ופליליות. מכל החשדות שנבדקו נמצא, כי יש להעמידו לדין משמעתי בשל הוצאות האירוח של ידידתו, ששימשה גם כמזכירתו, הוצאות אותם קיבל מהמשטרה. ניצב לוי ניפגש עם נציגי הפרקליטות בהליך שימוע וניסה לשכנעם, כי אין מקום להעמידו לדין, אך בפרקליטות הוחלט כאמור אחרת ואף בשקל להעמיד לדין את המזכירה, שהיתה מעורבת בחלק מהחשדות שהועלו.

אתמול נודע, כי ד"ר ברוך לוי ביקש במכתב, ששלח למפכ"ל, לאשר לו לקיים את עבודתו באמצע חודש זה. הבקשה שאף הועברה לשר המשטרה אושרה על ידו.

ההחלטה להעמיד לדין משמעתי ניצב גרמה למבוכה בצמרת המשטרה, שניסתה למצוא מוצא של כבוד לפרשה. בפרשה עורמת בה הוחלט, כי מי שהיה ניצב, אברהם תורג'מן, יועמד לדין משמעתי, החליט תורג'מן לחסוך למשטרה את המבוכה והתפטר. במטה הארצי קיוו שלוי ילך בדרכיו. לכן, הודיע ד"ר לוי במכתבו, כי אינו רוצה לחטריד בענייניו האישיים את המערכת המשטרתית המתחבטת, כדבריו, במשימות לאומיות ראשונות במעלה. מה גם שלדבריו, מלכתחילה נתמנה לתפקיד לתקופה קצובה.

במכתבו הוסיף ד"ר לוי, כי הוא עומד להתמנות לתפקיד ציבורי בכיר. הוא סיים את מכתבו במילים: "אני את תפקידי מילאתי בשלמות וביושר לב". גורמים שונים מקרוב אחר הפרשה, מאז תחילתה, מספרים, כי אם יבקש מישהו שהוא אחיו של הרמטכ"ל לשעבר, תפקיד ציבורי בכיר הוא ייתקל להפתעתו בהרבה קשיים כנראה, שלא נלקחו על־ידו בחשבון.

ניצב ד"ר ברוך לוי ● בדרכי תורג'מן

מועדון הליך השימוע

לאחרונה, מאז כניסתו של היועץ המשפטי יוסף חריש לתפקידו, מרבה הציבור בארץ לקרוא ולשמוע אודות הליך השימוע, שנעשה במשרדי היועץ המשפטי.

הליך השימוע נחשף לפני הציבור כשסוקרה הפרשה המכונה — הפגישה הלילית. במהלך הסקירה התברר, כי למעורבים בה הוצעה האפשרות של הליך השימוע.

הליך השימוע הינו משום מה זכות השמורה ליחסנים, אשר יכולים לבוא ולשטוח את דבריהם לפני היועץ המשפטי לממשלה, בטרם הוכרע עניינם, בעקבות חקירה הנערכת, וזאת כדי שיוכל היועץ המשפטי לממשלה להחליט אם להגיש נגדם כתב אישום אם לאוו. בין יחסנים אלו ניתן למנות חברי כנסת, אנשי ציבור, עורכי־דין ובעלי ממון, המיוצגים על־ידי עורכי־דין ידועי שם ובעלי מהלכים במשרד היועץ המשפטי לממשלה.

לאחרונה התריע עו"ד, ד"ר חיים משגב, כנגד התפתחות מועדון היחסנים. מועדון המעניק לחבריו יתרונות אותם אין האזרח הפשוט מכיר כלל וזאת במדינה בה הכל שווים בפני החוק. הליך השימוע מעצם מהותו נעשה בחדרי חדרים והוא סותר את עקרונות פומביות המשפט הפועל לפי העיקרון, כי על הצדק להיראות ולא רק להיעשות.

דוגמה למתרחש בהליך השימוע, שעורר ביקורת ציבורית רבה, הינה תיק אלבין. הביקורת כנגד הליך זה הוחרפה לאחר שהיועץ המשפטי החליט, שלא להעמיד לדין פלילי את חברי הכנסת רייסר וגדות ואת העתונאים נסים מישעל וישראל סגל, וזאת למרות שלפי הבקיעים בחקירה המשטרתית נראה היה, כי יש די ראיות לכאורה, להעמידם לדין. כאמור, החליט היועץ המשפטי החלטה, שהיא בתחום סמכותו, שלא להעמידם לדין וזאת בעקבות דיונים פנימיים וחסויים שנערכו אצלו בלשכה, דיונים שמטבע הדברים לא יחשפו לביקורת ציבורית ולא יסבירו וינמקו את החלטתו של היועץ. בעקבות כך אף הוחלט למנות ועדת משנה בכנסת שתבדוק הליכים משפטיים אלה.

היועץ המשפטי לממשלה, יוסף חריש ● מאז כניסתו

כרוניקה

שוליים קשים

שני מקרי פשע ורצח, הנוגעים לניסיון לקפד חיי אדם, התפרסמו לאחרונה בשולי הכרוניקה הפלילית. המאורעות והפרשיות הרבות, הצצות חדשות לבקרים, הקשיחו את לב העתונאים והקוראים גם במאורעות בהם קיימת סכנה ממשית לחיי אדם. בכרוניקה הפלילית ישנם מקרי תקיפה רבים, יומיומיים, המגיעים אף לבית־משפט, אך נראים כזניחים ואף אינם מתפרסמים.

אחד ממקרים אלה הוא רצח מוכרת הפיס הקשישה בבני־ברק. מהדיווח הראשון, שהתקבל ב־11 באוקטובר 1987, סופר על תקיפתה של שרה מרוכספלד, מוכרת פיס מבני־ברק, שהותקפה ונשדדה בדירתה. במהלך השוד היא נחבלה בראשה ואושפזה בביה"ח בילינסון. האירוע לא זכה לכותרות שמנות ולא לעיקוב שוטף בבחינת עוד תקיפת קשישה. שלשום נפטרה האשה ולדברי רופאיה, ככל הנראה נפטרה בשל סיבוכים שנגרמו עקב תקיפתה. עם מותה הפך מעשה התקיפה לרצח. אך גם הידיעה על מותה של הקשישה נבלעה בימים אלו למסגרת הכיסוי הפלילי השוטף, בלא שמישהו נעצר לחשוב, מהו הסיפור האנושי שקשור עם מות האשה.

ניסיון לרצח אחר ארע שלשום בתל־אביב, כשמיספר אלמונים חדרו לדירתו של סולומון אחיון ודקרוהו בזמן חר לעיני בני־משפחתו הנדהמים. המעשה בוצע ככל הנראה על רקע פלילי. גם ניסיון רצח זה, שהינו חיסול חשבונות בשל סמים בין עבריינים, נחשב כזניח מבחינה עתונאית, כיוון שזהו למעשה עוד אחד מסימוני היומיום המדווחים בכל מטרופולין בעולם.

אתמול עצרה המשטרה שני צעירים בני 25 ו־27, תושבי שרונה, כחשודים בניסיון לרצח, ועוד יום עבר בכיסוי השטח הפלילי.

העיקר הבריאות
מאת יוסף שמי

מעי גס ומעידה בסקס

מנותחי סרטן המעי הגס צפויים לבעיות בתפקוד המיני לפני או אחרי הניתוח ■ הרופאים לא ששים ליידע את החולה והחולה על כן לרוב לא מודע, אך השיקום שאחרי מתבקש

סרטן המעי הגס כרוך לא פעם בטיפול כירורגי. הדבר תלוי בשלב הגילוי, במיקום הגידול, טיבעו, מצבו הכללי של החולה, גילו ועוד. במיקרים לא מעטים יש צורך ביצירת נקודת יציאה בבטן, סתומה, מה שמכנים קולוסטומיה. הדבר יכול להיות זמני או קבוע.

גידולים במעי הגס ממוקמים באיזור הסמוך לאברי מין ורבייה וגם בסמוך לאיברים חיוניים אחרים כמו הכבד. המנתח פועל בהנחה, שעיקר דאגתו להציל את חייו של המטופל. קורה על כן לא פעם, שבסיום הניתוח נפגע תפקודו המיני של החולה.

מן הסתם הרופא־המנתח עומד לא פעם בפני שאלה קשה: כיצד לנהוג להרחיק מהגוף יותר רקמות החשודות כנגועות, אף כי לכאורה אין יסוד לחשד, או להסתפק בפחות ובדרך זו לפגוע מעט ככל הניתן בתיפקודו המיני של החולה.

לא תמיד החולה מודע להשלכות הניתוח שעליו לעבור מבחינת חיי המין שלו לאחריו. הרופא המודע למשמעות הקשה של הניתוח אינו שש לשוחח עם החולה על נושא חיי מין אחרי הניתוח, בהתאם לפתגם: נעבור את הגשר כשנגיע אליו. אין להוציא מכלל אפשרות שאחוז מסויים מבין החולים העומדים לפני ניתוח, העלול לגרום להם פגיעה בלתי הפיכה בחיי מין שלהם, היו מחליטים שלא להתאשפז ולא להסכים לניתוח, שכן אובדן הנאה מינית אולי היה שקול לגביהם כנגד אובדן החיים.

שיפור בשיטות אבחון, הקרמתו, שיכלול בטיפול ניתוחי, גרמו לשינוי לטובה באחוזי ההישרדות. אצל המטופלים מתעוררת הבעיה של מחיר ההישרדות. עצם הטיפול, הסבל הגופני והנפשי, הצלקות שמשאיר הניתוח משנים לחלוטין את חייו של המנותח. לא פעם ההישג הגדול נעשה חיוור בהשוואה לפגיעה באיכות החיים.

הצוות הרפואי, המנתח, הרופא הרושם תרופות, הרנטגנולוג צמודים לנושא ששמו — הצלת חיים. תיפקוד מיני נחשב "מותרות". והנה לחולה יש דעה אחרת. דווקא בתקופה הקשה, כשהוא זקוק לכוח נפשי רב, נשללת ממנו הוויה שהיא לפעמים היפה בחיי אדם.

אין נתונים אמינים

בסיפרות מקצועית יש נתונים סותרים אודות תופעת לוואי המלוות טיפול כירורגי אצל הלוקים בסרטן המעי הגס. יש הטוענים, כי פגיעה בזיקפה מופיעה אצל 30% מהמנותחים ויש המדווחים, כי הפגיעה נרשמה אצל 90% מהמנותחים. אין נתונים אמינים לגבי הפגיעה בנשים.

בשאלון, שהופץ בקרב 500 מנותחים בעלי סתומה, נתקבלו תוצאות מעניינות. הכל אמרו, כי יש התעניינות במין גם אחרי הניתוח: הרוב התלונן על בעיה של פגיעה בתרמית, אך לא ביחס של בני־הזוג ובתמיכה שקיבלו. ואולם רוב המשיבים טען כנגד הרופאים, על שלא הכינו את העומדים לפני הניתוח להבין היטב מה צפוי למנותח.

בין הנסקרים היו מקרים מעטים של גירושין. נרשם נזק לכושר הזיקפה, הדבר נובע מפגיעה בעצבים. גם אצל נשים יש פגיעה בתיפקוד כתוצאה מנזק הנגרם לעצבי התחושה.

טיפול משקם

פגיעה בתיפקוד המיני מתחילה כבר ברגע בו נודע לאיש שהוא נגוע בסרטן המעי והוא עומד בפני טיפולים ואולי ניתוח. אחרי הניתוח הפגיעה ממשית יותר, פיזיולוגית ולא רק נפשית.

חיה יניב, אחות מוסמכת באגודה למלחמה בסרטן, פירסמה סקירה רחבה בנושא ומרווחת על פניות רבות של חולים בבקשה לקבל טיפול משקם. השיקום כולל הבהרות גם בנוגע לתגובות טיבעיות, ספונטניות כמו תשוקה, התעוררות, הנאה ואורגזמה.

יש לטיפול מסוג זה צד פסיכולוגי וגם פיזיולוגי. לפעמים ניתן לתקן חלקית את הליקויים התיפקודיים על־ידי הנתוח ושיחות עם בני־הזוג. לא פעם דרושה עזרה רפואית בעיקר תרופתית. אך אין זה פשוט, שכן לתרופות מסויימות, שמקבל החולה, יש גם השפעה המרכאת את הכושר והרצון לחיי מין. מלבד זה יש חשיבות רבה לתופעות לוואי, כגון דיכאון ומחלות כרוניות כמו סוכרת.

מין אחרי ניתוח — ההתעניינות קיימת, אך נרשם נזק לזיקפה

מצבו של הגבר על כל פנים, שונה מצבה של האישה, שכן לה בחיי המין תפקיד פחות מבחינת פעילות פיזית ולא הנאה חושית. במקרים רבים וזה מקל עליה בעת זה. לעומת זאת הפגיעה בזיקפה מכשילה את הגבר גם פיזיולוגית וגם נפשית. לגבר שאין לו זיקפה, אף לא בעת השינה [illegible] הפשר להציע השתלת תותבת וזאת כמובן בהסכמת בת־הזוג.

הרופאים אינם ממהרים להתגרב לטיפול בתופעות לוואי המופיעות עקב טיפול ניתוחי ואחר, בשטח חיי המין. במחלקות אונקולוגיות גם כן לא ששים לקחת את "הצרה על הראש". הם מרצפים דיים בבעיות עם טיפולים כימותרפיים, הקרנות, מינון תרופות ועוד. לכן הנושא "מרחף באוויר". מעטים רק מסוגלים בעת כזו לפנות למומחים סקסולוגים, כדי לקבל עזרה והדרכה, אף כי הדבר בהחלט הכרחי.

X ו־Y ברא אותם

[illegible]

תינוק עם לחיים כחולות

דום נשימה אצל תינוקות (מוות בעריסה). תופעה שכיחה — עד איזה גבול

דום נשימה בתינוקות הוא דבר שכיח למדי, אם כי לא תמיד גורם האירוע נזק ממשי לוולד. הפסקת הנשימה הנמשכת פחות מ־15 שניות בגיל תינוקות ואינה מסכנת חייו של התינוק.

קיימים מיספר סוגים — יש דום נשימה שעיקרו הפסקת זרימת אוויר דרך דרכי הנשימה, ויש דום נשימה מרכזי, כשהגורם הוא בשיתוק רגעי של שרירי הנשימה ולבסוף מאבחנים דום נשימה שהסיבה לו חסימת דרכי הנשימה, כאשר שרירי הנשימה ממשיכים בפעולה. החוקרים מצאו עוד שילוב של ההפרעות הללו בקומבינציות שונות.

יש דום נשימה מתארך ואז ניתן לראות שינוי בצבע התינוק, הוא מכחיל או מחוויר. כן משתבשת פעולת השרירים. או אז יש צורך בהתערבות מיידית, כולל הפעלת מאמצי החייאה. אירוע כזה מכונה אירוע של כמעט מוות (אכ"מ). מחלות רבות יכולות לגרום לתופעה — הפרעות בפעילות הוושט והקיבה, פירכוסים ועוד.

יש מקרי דום נשימה ללא סיבה מוסברת. אלה מקרים הפוקדים תינוקות בשנתם. הרופאים מאבחנים זאת כמוות בעריסה. התינוק היה בריא לגמרי בערב, ובבוקר מוצאים אותו ללא רוח חיים. ההורים המודעים לסיכון והשומרים על הילד יכולים להצילו ואז מדובר במקרה של כמעט מוות. חשופים לאירועים כאלה פגים, ובמיוחד פגים שנולדו במשקל נמוך ביותר. גם תינוקות הלוקים בזיהומים עלולים לחיות קורבן של דום נשימה. הסיכון למוות פתאומי בגלל דום נשימה הוא 30% — 50% לכל אלף תינוקות. הנתון הוא בגדר הערכה, שכן מניחים שאצל חלק גדול מהתינוקות יש דום נשימה ללא תוצאות טראגיות, כאשר הסובבים אף אינם יודעים על עצם קיומו.

בירור מצבי דום נשימה שהגיעו לרמה של כמעט מוות אפשר לבצע, בתנאי אישפוז. המודדים העיקריים הנבדקים בשינה הם קצב הלב והפרעות קצב, תנועות הנשימה של בית החזה והטורפש, בדיקת זרימת אוויר דרך דרכי הנשימה, בדיקת דו־תחמוצת החמצן בדם, ריווי ההמוגלובין בחמצן ועוד.

הקשר המשוער בין דום נשימה בגיל הינקות ובין המוות הפתאומי הביאו לעליה בשימוש אמצעי מניעה, אתראה וטיפול. מתוך קפאין, תיאופילין וקפאין, הגורמים להרחבת דרכי הנשימה, הביאו לצימצום מיספר הילדים הלוקים בהפסקות נשימה, דום נשימה מלווה בכיחלון ועוד.

בארה"ב משתמשים לעיתים במכשיר ניטור ביתי. המכשיר מועיל במקרה של דום נשימה, אך חסרונו בריבוי אזעקות שווא. יש מכשירי ניטור בצורת דיסקית לחץ אוויר, ועוד. החוקרים את הנושא, חוקרים מבילינסון, מצביעים על הבעייתיות שבשימוש במתקני ניטור. ראשית כל יש להכיר את המתקן, כדי להפעילו כהלכה, וההורים או היושבים במשמרת ליד העריסה חייבים לדעת כיצד להחיות תינוק, אשר הפסיק לנשום לתקופה ארוכה יותר. לזה יש להוסיף שמתקן כזה יקר למדי.

מוות בעריסה — בייחוד פגים

כסא טוב באמצע

קול הליכוד והיד (הקשה) של „העבודה"

ההסתבכות בשטחים המוחזקים מתחילה לעורר יותר ויותר אסוציאציות של הפלונטר שלנו, הזכור לשימצה, בלבנון. קשה לנחש כרגע כיצד יסבירו זאת, למשל, ראשי מפלגת העבודה במערכת הבחירות הקרובות, כאשר יזכירו בוודאי, כי ביוזמתם הוציאה הממשלה את צה"ל מלבנון. אם לגבי הפלונטר בלבנון יכלו לטעון, כי ידם לא היתה בו, שהרי כל כולו היה תוצרת של ממשלת הליכוד, הרי לגבי הפלונטר בשטחים תהיה להם בעיה. הדברים מתרחשים בעת קיומה של ממשלת האחדות הלאומית, בהשתתפותה הפעילה של מפלגת העבודה.

התרומה הנראית ביותר לעין, ובעיקר למצלמות הטלוויזיה ולכותרות העיתונים, מהשתתפות מפלגת העבודה בממשלה היום, ומהחזקת תיק הבטחון בידי אחד מראשיה, יצחק רבין, למדיניותה של ממשלת ישראל, היא היד הקשה בלבד. קשה מאוד יהיה להצביע על מדיניות של ממש, שיש בה פתרונות, או לפחות דרכים להתרת הפלונטר ההולך ומתפלנטר. הליכוד יכול רק להתברך במצב, שבו מפלגת העבודה הוכנסה לפינה צרה כזאת. שהרי, מצד אחד מתבצעת למעשה האי־מדיניות של הליכוד, הדוחה כל יוזמה וכל סיכוי שנראה באופק, ואפילו בלונדון (ראה מסמך לונדון וכל מה שהיה בו מבחינת העדיפויות לישראל). מצד שני פועלת היד החזקה, שמפעיל איש מפלגת העבודה, שממילא עושה את רצון הליכוד, אך סופג את כל הביקורת הציבורית, ודווקא מחלקים מקרב האלקטוראט שלו. הליכוד יודע, כי רבין ומפלגתו לא יוכלו לתרגם את המחמאות של אנשי הליכוד, ואפילו "התחיה", על היד הקשה שהוא מפעיל בשטחים, לקולות תמיכה בבחירות, אך הוא סומך על כך, שאולי יהיו כאלה במפלגת העבודה ומצביעיה הפוטנציאלים, שמדיניות זו תרתיעם.

אילו האי־מדיניות של ממשלת האחדות היתה רק רווח והפסד של שתי המפלגות הגדולות לא היה בכך כדי להדאיג יותר מדי, אלא שמדובר כאן, גם אם הדבר נשמע מופרז, בגורלה של מדינת ישראל. יותר ויותר מסתבר, כי הבעיה הפלסטינית והבעיה היהודית־ישראלית הן כמו שתי תאומות סיאם, המחוברות זו לזו. אחת מכה באחת, ומכאיב גם לשניה.

★

ישראל יכולה להמשיך ולהסתיר את הראש שלה בתוך השריון של עצמה, ולהתעלם ממה שקורה היום בעולם ומה שקורה היום במצרים, כתוצאה מהעשייה הכלברית של היד הקשה בשטחים. אבל ההסתתרות הזאת אינה הופכת את ישראל לבלתי נראית. רואים גם רואים, ולא מאמינים. כמובן, תמיד ימצאו פוליטיקאים שיגנו את המגנים, ויזדעזעו מתגובה האמריקנית הבלתי מאוזנת במועצת הבטחון של האו"ם, ויתנו על הפזמון השחוק, שכל העולם נגדנו, ושישראל — עם לבדד ישכון. אפשר כמובן גם להתלונן על צביעותן של מדינות ידידות, אשר מגנות את ישראל על מעשים פחות חמורים שהן עצמן עשו ועושות, אך גם הטענות הללו סופן שיתרוקנו מתוכן ומהשפעה, והלחצים ותוצאותיהם עלולים להיות קשים וחמורים פי כמה מאשר אילו היתה הממשלה הזאת יוזמת בעצמה מהלכים מדיניים, שהיו מרגיעים את הרוחות הסוערות, ומאפשרים לחפש ולמצוא פתרון מדיני לבעיה מדינית, שרק פתאים פוליטיים רואים בה בעיה של שמירת הסדר והשקט.

★

בשטחים מתגלגלת מצבה ללא ניצרה, הדורשת טיפול של ידיים עדינות וראש חכם כדי לפרק אותה, ולא יד קשה וראש סתום שעלולים חלילה לפוצצה. לעתים נדמה, כי מישהו אימץ לעצמו את הסיסמה: תמות נפשי עם הפלשתינים. האשליה הכוחנית, שמעוורת עיני פוליטיקאים ועיניהם של רבים בציבור, המאמינים במיתוס שהערבים מבינים רק כוח, עולה לנו כבר היום במחיר כבד, הן לגבי רמותנו המוסרית והאנושית כלפי עצמנו, והן לגבי זו שמצטיירת היום בעולם כולו. את בהרות הכיבוש וכתמי הדיכוי אי אפשר יהיה למחוק בקוסמטיקה של הסברה ותירוצים. אפשר למחות בכל לב על השוואות, כמו זרוניות, שעושים בתקשורת העולמית בין נימוקים של מנהיגינו לבין נימוקים של מנהיגי דרום־אפריקה בקשר להפעלת היד הקשה כלפי עם ואנשים ללא זכויות, אך השוואות כאלו נערכות על אפנו ועל חמתנו, והן מחלחלות בדעת הקהל.

יש משום לעג לרש, ששמעון פרס צריך היום להסביר את התוצאות של ה"נייס" השמירי, ולראות כיצד, כמו ארמון של חול הנשטף בגלי הים, כך הולכת ונשטפת האהדה והתמיכה שהצליח לזכות בהן כאשר עשה עד לא כבר לקידומו של רעיון הוועידה הבינלאומית. את הפה אולי לא הצליח שמיר לסתום לפרס, אך את ידיו כבל גם כבל. והפך את מילותיו של פרס למלים ללא כיסוי וללא הכוח להוציאן אל הפועל. ממשלת ישראל, לפחות מתצירתה העיוורת והחרשת, זקוקה כנראה לשוק חשמלי, או לזעזוע מיוחד במינו כדי לפקוח את עיניה ואוזניה, ולראות לאן היא מידרדרת את מדינת ישראל, וכי האי־מדיניות שלה היא כבחינת הליכה עם הראש בקיר.

את השברים, כמו גם את כאבי הראש, נצטרך כולנו לאסוף, ולסבול.

יצחק רבין — המצב בשטחים הולך ומתפלנטר

כסאות יקרים

מי שמכיר אחדים מהמועמדים של מפלגת העבודה, המבקשים להשיג לעצמם כסא בכנסת ה־12, יתקשה לעכל את הנתון של המכון לטיפוח מנהיגות, שקבע כי כל מועמד כזה ישקיע כמאה אלף דולר למימון המירוץ שלו בבחירות הפנימיות שיהיו במפלגת העבודה. למשמע הסכום הזה בא לך לשאול מאין יגייסו רוב המועמדים כל כך הרבה כסף, הגם שאין זה מבטיח להם בהכרח מקום ברשימה, שלא לדבר על השאלה — האם המחיר שווה את המאמץ והכבוד.

אך לפני גיוס הכסף הגדול חווה עוסקים היום כל אותם מועמדים בכנסיות של גיוס תמיכה של קבוצות שונות, והערכה היא כי רק קשר עם כמה קבוצות בתוך המרכז עשוי לתת למועמדים כאלה סיכויים סבירים. רצים בודדים, עצמאיים, בוודאי כאלה שעדיין לא היו חברים בכנסת, יתקשו להיבחר גם אם ישקיעו סכומים גבוהים יותר. אלא אם כן שמם הולך לפניהם בתחום מסויים, והמוניטין הציבוריים והאישיים שלהם הם יחודיים ומיוחדים.

מיכה גולדמן — פאשלה קטנה

אף כי טרם ידוע מתי יתקיימו הבחירות הפנימיות ב"עבודה" לרשימה לכנסת, הרי זה הנושא החם, המרגש והמדובר ביותר במפלגת העבודה. משרדי פרסום ויחסי ציבור שולחים מדי יום הודעות והתכנסויות בשמם של פעילים שונים במפלגה, ואין צורך לנחש, כי האיש היה "ירוץ" בבחירות הפנימיות. מרוב להיטות יש כאלה שמתחלקים לפעמים. מיכה גולדמן, למשל, המוכר כראש מועצת כפר תבור, וכאחד הצעירים הפעילים ב"מחנה רבין", זכה אומנם לכותרות, כאשר הציע בסוף השבוע שעבר לספח את החלקים בין ש"ס הכלולים בתוכנית אלון. אך התגובות שזכה להן בתוך מפלגתו, מעוררות ספק לגבי התועלת האישית שתצמח לו ממנה, כאשר יעמיד עצמו לבחירה. אפילו אנשים ב"מחנה רבין" ליגלגו על ההצעה, ובמקרה הטוב התעלמו ממנה. ואילו במחנה הניצי, שאליו "ביקש גולדמן לסוול, רוו את הצעתו על הסף. אבל אפשר לסמוך על מיכה גולדמן שיתגבר על הפאשלה הקטנה שלו. מי כבר יזכור אותה בעוד חודש־חודשיים?

במפלגת העבודה יש תקוות וחששות לקראת הבחירות הפנימיות. ראשית, זהו נסיון ראשון במפלגה, ומאחר שהגוף הבוחר הוא המרכז, קשה לחזות מראש כיצד תיראה הרשימה, שיוציא מתחת ידיו. מדובר ברשימה, שאיתה תצטרך מפלגת העבודה להופיע במערכת הבחירות. אם אכן המרכז יידע לשקול ולמדוד היטב את הצבעתו, הרי אפשר להעריך, כי הרשימה לכנסת ה־12 תהיה, בין היתר, צעירה יותר ומגוונת יותר, וככל הנראה גם רעננה יותר, מבחינת הפנים החדשות שתציג לציבור. אין ספק ש"העבודה" זקוקה לשינוי תדמית מהסוג הזה.

השבוע הבטיח מזכ"ל המפלגה, עוזי ברעם, בעת ביקורו בשכונות הדרומיות והמזרחיות של תל־אביב, כאורח פורום שכונות תל־אביב, כי לנציג השכונות תשוריין "משבצת". אלי ברמנות, יו"ר פורום השכונות, הרואה עצמו כמועמד השכונות לכנסת ה־12, טוען כי המאבק הקשה ביותר של מפלגת העבודה יהיה לא רק בעיירות הפיתוח, אלא בשכונות העירוניות הלא מבוססות, אשר שם מלאכת השכנוע וההסברה קשה פי כמה מאשר בשכונות המבוססות.

באותו סיור הציגו מארחיו של ברעם את העזובה וההזנחה. כך, למשל, אין מצליחים לגייס בכפר־שלם בתל־אביב כסף לפתיחתו והפעלתו של מועדון ההסתדרות, אשר לדברי אלי ברמנות, יכול לשמש לפעילות שמטרה תרומית בסופו של דבר גם המפלגה.

מעניה אחרת תהיה למפלגת העבודה במיגזר הערבי. בצד השמועות והתסיסות גנויות להקמת מפלגה ערבית חדשה, יש בעבודה הסבורים היום, כי מפלגת העבודה לא תוכל להראות את מרצונה ברחוב הערבי אם תסתפק בנציג ערבי אחד במקום ריאלי ברשימתה לכנסת. אי־אפשר לבקש נתח גדול של האלקטוראט הערבי ולא לתת לו ייצוג סביר.

העיסוק הפנימי של מפלגת העבודה מאפיל על יכולתה להתמודד מול הריב האמיתי שלה, הליכוד. בחודשים הקרובים העיסוק הזה עוד ילך ויגבר, שכן מספר הכסאות בכנסת מוגבל, והוא קטן בהרבה ממספר הרוצים בו.

מקח טעות

בימים אלה פרחו ידידיו של משה ארנס להשיבו חזרה לממשלה. מסתבר, כי הפרישה האבידית שגזר על עצמו מן הממשלה, לאחר שהתקבלה ההחלטה על ביטול פרוייקט ה"לביא", לא הועילה ל"לביא" וגם לא לארנס עצמו. נכון, שהיה זה מצוין יותר מאשר סתם אקט של מחאה־אי־הסכמה להחלטת הממשלה. ארנס ראה עצמו מחוייב מבחינה מצפונית וציבורית. השיקול הפוליטי האישי נראה לו משני, אם כי אולי האמין בתמימותו, שיוכל גם להרוויח כמה נקודות לזכותו ברקורד המפלגתי שלו. הוא לא שעה לעצות של חברים, שאמרו לו כי בפוליטיקה הישראלית דסטות מהסוג הזה אינן משתלמות, ושחזן עלול לעתים להיות גבוה מדי. הבמה הממשלתית חשובה מאד לכל פוליטיקאי בעל שאיפות, בוודאי למי שמתיימר להתמודד על המקום הראשון במפלגתו, כבוא היום.

עכשיו, כך נראה, הבין כבר ארנס, כי עשה מקח טעות. ספק אם ביטולו עוד יוכר לו לטובה את התפטרותו. חזרתו לממשלה אינה צריכה אמנם להיות בעיה, שכן המשרד ללא תיק לא נלקח על־ידי אף אחד. את הנושא הערבי, שבו טיפל בינתיים מן השר רוני מילוא, יוכל ארנס לקחת שוב לידיו, ולתקן אולי כמה טעויות שעשה מילוא בזמן האחרון.

ארנס המסיר את מקומו בקבינט לשר יצחק מודעי. אין להעלות על הדעת, ששמיר, שרק לפני זמן קצר הכניס את מודעי לקבינט, יבקש ממנו לפנות לכוכבת ארנס החוזר לממשלה. שמיר אינו מחפש לעצמו צרות, ומודעי יכמן כבדים, מבחינתו למותו, כי הוא לא ידיו, וכי אי־אפשר לשחק אתו בלך ושוב. מה גם, שלדעתו הרי רק עתה תוקן העוול שנעשה לו כאשר הוציאו אותו מהקבינט לטובת שר האוצר משה נסים.

הפתרון המסתמן עשוי להיות בהרחבת הקבינט מעשרה חברים, כפי שהוא היום, לשנים־עשר, ואז תהיה למפלגת העבודה "בעיה" את מי לצרף לקבינט מול כניסת ארנס.

משה ארנס — לעולם חוזר לממשלה

קציר הפורענות

מי שקוצר את פרי הפורענות של ההתרחשויות בשטחים, הם הלכי הרוח הקיצוניים בחלקים שונים בציבור, זה הימין הקיצוני, ואותו גוש ימני, אשר כגורל המאחזות והעימותים בין התושבים בשטחים לכוחות הבטחון, כך גם עלה פופולאריותו בשוליים המתרוקנים של הימין.

עם שלושה ארבעה מנדטים עלול כהנא להפוך לשון־מאזניים בעת הרכבת קואליציה בראשות הליכוד. שמיר אומר כמעט כל יום שלעולם לא נחלק את ארץ ישראל, אבל הוא לא אומר אפילו פעם בתורה, וגם לא כהודיעים, כי כהנא ותנועתו אינם ולא יהיו שותפים לקואליציה בראשות הליכוד. אולי הוא סבור, כי לא כדאי לו לחייב עצמו מראש, שהרי הוא אינו יודע מה יהיו תוצאות הבחירות.

העיסוק הרחב בשטחים היא כבר נחלה לכל מיני מחלות חוסנות, וגם למירים וחובבי המסחן, שלעת לו כבר שביתה אצל אחדים אחרים באוכלוסיה הישראלית. זה נורא לומר זאת, אבל כהנא מציג למעשה את התוצאה הנוראה והבלתי נמנעת של המשך אי העשייה המדינית. כאשר אומרים לציבור, כי אין פשרה ואין פתרון, וכאשר יודעים, כי הגר הערבי־פלשתיני לא ישלים עם כיבוש העובשי, עלולים כל אלה שאינם מוכנים לפשרה לומר בגיונה והריטורי והמטגל שאם מגרשים תשעה, מדוע לא תשעים, או תשעים־אלפים, או תשעים־אלף, או את כולם? אם מכריזים על עקרון הגירוש — אוי על הבמה כבר אפשר להתווכח.

רשות הקורא

תוספות שכר — ליחסנים בלבד

למעלה משנה חלפה מאז נחשפה השערוריה של פיצויי יפת. שאלתי או, אם אין לממשלה ולכנסת של מדינה ריבונית הכלים הנחוצים להשבת הגזילה. איש לא הכחיש כי מדובר במחדל ובכישלון מחפיר, ושמענו הצהרות שייעשה הכל כדי לאלץ את האיש הזה, חסר הבושה וגרוש החוצפה, להחזיר את סכומי העתק (למעלה מ־2 מיליון דולר) שנטל לעצמו, בשמשו בעת ובעונה אחת כיו"ר מועצת המנהלים וכמנכ"ל הבנק.

עתה מפגין תלמידו הנאמן של יפת, ישראל רויך, מנכ"ל בנק החקלאות ולשעבר מבכירי כלל, חוצפה ועזות מצח בתובעו במפגיע להגדיל את גימלתו החודשית מ־11,000 ל־18,000 ש"ח. הגימלאי "המקופח" הזה אף אינו נרתע מתביעה משפטית כדי להשיג את מבוקשו. זאת, ללא ספק, תוצאה של העדר טיפול נמרץ בפרשת יפת. הדבר קורה, כאשר לבושתה של חברתנו מרבית גימלאי ישראל נאלצים להסתפק בגימלה עלובה של פחות משכר המינימום (520 ש"ח), ולמעלה מ־60% של גימלאי השירות הציבורי זוכים רק ברבע מהשכר הממוצע במשק (300 ש"ח בערך). אפילו את גובה השחיקה — 207% — שכירסמה בגימלאותיהם האפסיות של גימלאי השירות הציבורי במרוצת השנים 1981־1986 אין האוצר משלם, תוך הפגנת עיקשות וסרבנות־לב — אף כי ברזרוניות ישלם תוספת אסטרונומית של כ־800 ש"ח לחודש ליחסני ישראל — ח"כים, שרים, סגני שרים והצמודים אליהם. במקרה זה, כמסקנות של "ועדה ציבורית", שבעצם היתה ועדה של אינטרס נסתר, מובטח נמלאו ומיהר, כי הרי הדבר נוגע למחליטים בכבודם ובעצמם!

זאת, לדאבון לב, דמותה של חברתנו, האמורה להיות רגישה לצדק, הגינות ושוויוניות בתקופת השלטון המשותף של מפלגת העבודה עם הליכוד בממשלת "האחדות הלאומית".

שלמה דיואן,
יו"ר גימלאי משרד התקשורת

מוסיקה והומור

איני יודע איזו מן המחות סרחה על יוסי סימכן, כתב "על המשמר" לענייני מוסיקה, כאשר בחר לדווח לקוראיו, בנימה לגלגנית, על הופעותיו של המנצח יהודה גלעד בן קיבוץ גרשמואל כמנצח על תזמורת "מפרץ תות השדה" בלוס אנג'לס. דומה הדבר בעיני כאילו דיווחו בארה"ב שקונצרט התזמורת הקאמרית הקיבוצית, עליה ניצח יהודה גלעד באחרונה, התקיים בקיבוץ תל־קציר, שמשמעותו המילולית "בתוך עריכת קש". הכתב הנכבד לא טרח להסביר כי אותו "מפרץ תות־שדה" הוא מקום כינוסו של פסטיבל מוסיקלי הנערך אחת לשנה, אליו מתקבצים טובי המנגנים הצעירים מכל רחבי ארה"ב, לאחר שעברו מיון קפדני. לאחר נימת הלגלוג אי־אפשר היה לצפות כי סימכן יספר לקוראיו שגלעד היה מנצח ישראלי יחיד שהוזמן לסון העממית, וכי הוא מנצח קבוע של תזמורת סאנטה־מוניקה וראש המחלקה לנגינת קלרינט באוניברסיטת יו.אס.סי קליפורניה. זה איננו מעניין ובוודאי יותר שלכתב אין עניין, כי גלעד משמיע בארה"ב מוסיקה של קומפוזיטורים ויוצרים ישראליים.

סימכן קרא לרשימתו ("על המשמר", 21.12.87) "גלדה לטוב קיבוץ", כאשר בוודאי ידוע לו שלהגדרה זו עונים לפחות עוד ארבעה מנצחים ידועים מגד בארץ, המחולקים אף ופזורים בין ארה"ב, אירופה וארצנו הקטנטונת. המונח "טובי קיבוץ" לצרכי עקיצות משונה במיוחד בעיתון כ"על המשמר", כבן הלך לא קמן כאותו מבצום מוצאם דווקא מהקיבוץ הארצי.

כעבור לאלה חשוב לציין, כי התזמורת הקאמרית הקיבוצית זכתה בהופעות מוצלחות בניצוחו של יהודה גלעד, וכי גלעד זכה בקירוקן עלולה נכבר התזמורת. "על המשמר" ראוי כי יספר לקוראיו ביקורת עניינית ומהימנה, בסגנון שאינו עובר את גבול הטעם הטוב.

עמיהוד לוי,
נגן בתזמורת הקאמרית הקיבוצית,
גרשמואל

כתב על המשמר מגיב:

צר לי שאיגוד הקונצרט של תזמורת הקיבוצים התל־קציר והגרשמואל, פגע בך אישית. כקורא נאמן של מדור התרבות של "על המשמר" הנך משכע שקראת את הרשימה על "תנאל צורפלה", שם בוודאי נוכחת ביחסי והערכתי של כותב שורות אלה כלפי הגרסות המסכלות החייך לגבי מוסיקאים ישראליים, גם כאלה שאינם חיים בארץ, כך שהנך אינו מוטב אל הארם הנכון.

אשר לכותרת ולציטוט כל מטרתם לא היתה אלא משיכת תשומת־לב לאירוע של התזמורת הקאמרית הקיבוצית, תוך שימוש בהומור מתוך של שיר־השאלה של יהודה בסולם ריכאל. הוא ראוי, שגם אתה מכיר בתחושת ויתבונה והוודאות להגיב. אני מקווה ומאחל לכם וחוסך בכבוד ובעניין ובילדם את אולמות הקונצרטים שבה שתזמורת (בנה תחת שרביטו של יהודה גלעד).

באיחולים כנים להצלחתה של התזמורת הקאמרית הקיבוצית.

יוסי סימכן

בימת ויכוח

איך מכלכלים את הבריאות

העולם המערבי בכללו נתון בדילמה קשה. אוכלוסייה מזדקנת מצד אחד, ושיפור ניכר ויקר בטכנולוגיה הרפואית מאידך, הביאו לעלייה בהוצאות הלאומיות על מערכת הבריאות. הראשונים שהתעוררו לבעיה היו האמריקנים, ולאו דווקא אלה הנהנים ממערכת הבריאות הציבורית. דווקא המערכת הפרטית נקלעה לקשיים. הגידול בעלויות הביאו לגידול בפרמיות שמשלמים המבוטחים עבור הטיפול הרפואי. חלק מגידול העלויות נבע מהשתרשות נורמה משפטית. היום קל יותר, בארה"ב, לתבוע רופאים על נזקי טיפול. הרופאים נאלצים לבטח את עצמם כנגד רשלנות רפואית, וכדי להקטין במשהו את הפרמיות על ביטוח כזה הם מבצעים בדיקות רבות, שלעתים אין בהן צורך. אך זהו רק חלק מהעלות הנוספת. החלק העיקרי מקורו במיכשור ובהזדקנות. חברות הביטוח החליטו בשנים האחרונות להקפיד יותר על מערכת ההוצאות, כדי למנוע נשירת מבוטחים. בקיצור, מערכת הבריאות נהייתה יותר ויותר יקרה והשאלה הגדולה היא, איך לחלק את נטל התשלומים האלה ואיך לחסוך בהוצאות, תוך כדי שמירת רמת טיפול רפואי הולמת.

בישראל קרתה תופעה דומה. אולם אצלנו, במידה מסויימת כמו בבריטניה, יש מנגנון ניהולי המגביל את גידול ההוצאה: המנגנון הזה מצליח במידה מסויימת להגביל את ההוצאה התקציבית, אך הוא העמיק מאחורי התופעה הבולטת בשתי המדינות, של מערכת בריאות פרטית הקרויה אצלנו רפואה שחורה.

אולם מנגנון צמצום ההוצאה הציבורית לבריאות פוגע לא רק בערכים מוסריים אלא גם בבריאות של מרבית האוכלוסייה. הביטוי המעשי שלו הוא התור, במיוחד התור לניתוחים בבתי חולים. בכלכלה קוראים לזה קיצוב פיסי. לכן דרוש שינוי משמעותי במערכת הבריאות שמן הראוי כי יתבסס על העקרונות הבאים:

רפואה פרטית או ציבורית

כשם שאין מקום לטענה כי ייצור הנעליים או הלחם צריך להיות בבעלות ציבורית, ואלה אינם מוצרים שאינם חיוניים, כן מותר לשאול האם אין מקום להעברת כל מערכת הבריאות לידיים פרטיות. התשובה שלי, לפחות, היא כי בעיקרון אספקת שירות רפואי צריך שיהיה באחריות ציבורית. לטעמי יש סיבה אחת ויחידה למסקנה זו — [illegible]

גודל התקציב

ההוצאות הגדולות של מערכת הבריאות מצויות היום, ובעתיד, בטיפול בזקנים. לפי נתונים המקובלים גם בעולם, מרבית החולים ומכאן מרבית ההוצאות בבתי החולים, הם על חולים בשנת חייהם האחרונה. [illegible]

המחיר בתי החולים

[illegible]

מוצע, על כן, להחכיר אותם למעוניינים ברפואה פרטית במשמרת שלישית. לדוגמה, מ־10 בערב ועד שעות הבוקר. תמורת התשלום עבור שירותים אלה יקבל בית החולים הכנסה כספית, שתשמש אותו לתשלום לעובדים עבור הפעלת המערכת במשמרת שנייה. הפעלה כזאת תחסל את התורים תוך זמן קצר, בלי להכביד את נטל המיסוי על כלל האוכלוסייה.

כדי למנוע שימוש לא הוגן ופרוטקציה, מוצע כי החכרה כזאת תיעשה, ככל האפשר, לרופאים שאינם מועסקים על־ידי בית החולים בו מתבצע הניתוח. כלומר, רופא מבית־חולים א' המבקש לשכור חדר־ניתוח במשמרת שלישית יוכל לעשות זאת רק בבית־חולים ב'.

רפואה מונעת

כדי להקטין את ההוצאה הכספית על מערכת הבריאות, יש מקום לתת עדיפות לרפואה מונעת. בתחום זה יש לפעול בכלים כלכליים על "גורמי מחלות סטטיסטיים". כך, למשל, נמצא קשר סטטיסטי בין עישון לסרטן, בין אלכוהוליזם למחלות כבד ובין אכילת סוגי בשר וחלב מסויימים למחלות לב. מערכת ציבורית חייבת לפעול למניעת מחלות כאלה על־ידי ייקור המוצרים גורמי המחלות. מכאן ההצעה להטיל מיסוי גבוה ביותר על סיגריות ומשקאות אלכוהוליים. איסור פרסומת של טבק ומוצריו ושל משקאות חריפים וכן היטל על מוצרי מזון עתירי־כולסטרול. כן מוצע, שכל אדם יחוייב לעבור אחת לשנתיים־שלוש בדיקה רפואית מקפת. המימון לאמצעי מונע זה יבוא מהיטל על מוצרים סוגי בריאות.

מערכת הביטוח הרפואי

קיומה של מערכת בריאות ציבורית שבמסגרתה ניתן טיפול רפואי חולם לכל נזקק, שוללת את הצורך בקיומה של מערכת ביטוח מקבילה. [illegible]

הפעלת המערכת

הפעלת מערכת הבריאות על־ידי רשות ציבורית, תוך כדי פיצול הגופים המספקים שירותים רפואיים, מחייב רישום מרכזי וממוחשב של כל מהליכים הרפואיים. [illegible]

רשיונות תשלומות רפואיות

[illegible]

מיזור המערכת

[illegible]

המערכת חולה

כבר בראשית שנות ה־20', לאור לחצים חברתיים, הוקמו מערכות שירותי בריאות, ציבוריות, תחליף לרפואה פרטית. השיטה התפתחה במדינות מרכז אירופה ובמערב. נוצרו קופות־חולים, שעבור תשלום לא גדול ביטחו עזרה רפואית אמבולטורית ואף אישפוזית לחברים בהן, נולדו שיטות שונות של השתתפות עצמית, ושל השתתפות המעביד ואף של תקציב המדינה.

במזרח אירופה התפתח דגם של שירות רפואי הממומן באמצעות התקציב. במערב אירופה התפתחה שיטה לפיה ניתן שירות רפואי לחלק או לכל תושבי המדינה ללא תשלום, או בשיטת החזר ההוצאה תמורת קבלה של מגיש השירות. בראש צעדו המדינות הסקנדינביות. במדינות אחרות כוננו מערכת שירות ממשלתית או ציבורית, בתי חולים, מרפאות, מכוני רנטגן. במדינות מסויימות הושתת השירות על אספקה ממוסדות פרטיים ורופאים עצמאיים. היה גם שילוב של פיתוח מוסדות ציבוריים ופרטיים.

התקציבים גדלו עם הזמן, בעקבות גיוון השירות גם לשירותי החלמה, שיקום, טיפול מונע והתקדמות הרפואה באיבחון, טיפול כירורגי, השתלות, החייאה, טיפול נמרץ ועוד. כן חלה התקדמות עצומה בפרמקולוגיה.

במקביל חל שינוי בהרכב האוכלוסייה. במדינות מסויימות מהווים הקשישים כ־20% מהאוכלוסייה. אלה משלמים פחות עבור הביטוח, אך צורכים יותר שירות. קיימות גם בעיות של מחלות חדשות, כגון האיידס. כן חלו שינויים ב"אוכלוסיית" החיידקים, בהשפעת האנטיביוטיקה, ויש צורך דחוף במגוון פרמצבטי נוסף כדי לעמוד מולם.

ניגודי אינטרסים

מערכת שירותי הבריאות היתה לענף משקי בעל מספר עצום של מועסקים, מדופלמים ולא מדופלמים, שלא תמיד מזדהים עם המוסדות שלהם. לא תמיד האינטרסים המקצועיים שלהם זהים עם האינטרסים של ציבור המבוטחים. לצידם של מוסדות שירותי הבריאות, או על גבם, נמצאים המונופולים הפרמצבטיים, יצרני ציוד ותומרי עזר התופחים על חשבון המערכת. יש גם צמיחה של גופים טפיליים. בארה"ב השתרש נוהל של הגשת תביעות משפטיות כנגד רופאים ובתי־חולים במקרה של אי־הצלחה בטיפול. לא תמיד ניתן להוכיח שהיתה הזנחה, אך לרוב ניתן לקבוע שהטיפול לא עזר ולחולה נגרם סבל. התביעות המשפטיות הגבירו את הצורך בכיסוי ביטוחי מתאים והביאו לייקור משמעותי של השירות

גבנון הכשרות

לישראל יש גבנון מיוחד — מערכת הכשרות. כוח אדם מיוחד עוסק בשמירה על הכשרות בבתי חולים. ישנן מערכות כפולות של כלי מטבח, בשרי וחלבי, ומערכות מיוחדות לפסח. יתכן מאוד שללא תוספת כוח אדם זו ניתן היה להסתדר גם אחרי הקיצוץ שגזר שר האוצר משה נסים.

ברוב המדינות מצטברת תחושת חוסר שביעות רצון מהשירות הציבורי, למרות, או במקביל לשכלולו, יעילותו והישגיו. הציבור אינו עושה השוואה עם המצב שהיה, אלא עם הרצוי. המימסד רוצה, כמעט בכל המדינות, לקצץ בהוצאות. בבריטניה גרם הדבר החרפת הביקורת על ממשלת תאצ'ר. מקרה אופייני היה כאשר ילד שנולד עם מום, ונזקק לניתוח, נדחה שוב ושוב, חמש פעמים, עד שלבסוף נפטר אחרי הניתוח. הציבור קיבל את טענת המשפחה, שהדבר נגרם בגלל הדחיות, ולא בשל המום עצמו. הזעם הציבורי התעורר לא רק בגלל מקרה מותו של התינוק בן 10 ימים, אלא בשל הצטברות תור הממתינים לניתוח אלקטיבי הנאמד בכ־650 אלף חולים. לא רק בבריטניה מקצצים. בדנמרק הצהיר מנהל בית־חולים בעיר שרה, כי מחלקת היולדות תקלוט פציינטיות חמישה ימים בשבוע רק בשעות העבודה הרגילות, בין 8 ל־4, בגלל הקיצוצים התקציביים.

דוברי המימסד מצידם מנפנפים בנתונים המעידים על גידול בהוצאות לשירותי בריאות. בבריטניה גדלו ההוצאות בכ־30% לעומת 1980, במערב־גרמניה פי 14 מ־1960. בשנת 1975 בוצעו בבריטניה 20 אלף ניתוחי־לב. ב־1985 כבר נרשמו 37.6 אלף ניתוחים וקיים תור של הממתינים כבר שלוש שנים.

בגרמניה המערבית מספר מיטות האישפוז לאלף תושבים כפול מאשר בארה"ב, וישנם 120 אלף תכשירים בספר התרופות המאושר — יותר מאשר בכל מדינה אירופית. התנאים בבתי החולים בגרמניה הם כמו של מלון 5 כוכבים, תקופת האישפוז ארוכה יותר ומספר בדיקות המעבדה עולה בהתמדה, משום שבשיטה הקיימת, המפתח נמצא בידיו של הרופא, המעוניין להשביע את רצונו של הפציינט ולמשוך אותו למרפאה שלו.

בניסיון להתגבר על תקציב המתפתח של מערכת הבריאות, ויש הגורסים כי אין מנוס מהטלת עול נוסף על הציבור הנזקק, גם אלה הסבורים כי בחברה מערבית לא ניתן להבטיח לטווח ארוך באופן משמעותי את צריכת השירות הרפואי מסכימים כי יתכן [illegible] הכנסה שתבוא מהיטל ביקור, אישפוז ותרופות, תקל על המערכת, אם כי תגרום קשיים לשכבות חלשות.

כתב־עת מקצועי, העוסק בעניין [illegible] מערכת שירותי הבריאות, סיכם שיטות שונות של ביטוח בריאות מבחינה משקית, [illegible] הנזקק לשירות־זמינותו.

אסכולה אחת טוענת כי הדרך היעילה ביותר היא הטלת חובת תשלום עבור ביקור אצל רופא או בחדר מיון. את ההוצאה תחזיר חברת הביטוח, כנגד קבלה. הם סבורים, ששיטה זו תפחית את מספר הביקורים הלא נחוצים אצל הרופא ותחסוך [illegible] ובאישפוזים. אפשר להנהיג שיטה של החזר מלא או חלקי, מיידי או דחוי, לפי [illegible] או לפי עקרון אחר, כגון החזר גדול יותר על ביקור אמבולטורי, וקטן יותר עבור טיפול בחדר מיון. גיוון שיעור ההחזר עשוי להפנות את החולה ל"ספק" הזול יותר. אך, כאמור, הטלת תשלום בגין השירות, בעת מתן הזכות, גורמת פגיעה בחלשים, [illegible] הסולידריות בין המבוטחים, ופגיעה [illegible] כרוניים ובטיפול מונע. התשלום [illegible] השירות חייב להיות "מרוכך" [illegible] חברתיים, סוגי מחלות גיל ומצב [illegible] כרוך גם בגידול בהוצאות המנהלה ובבירוקרטיה.

הוויכוח סביב הטלת תשלום [illegible] בעת קבלתו גולש לשטח פוליטי־אידיאולוגי. מצדדי ההיטל שואלים עד איזה גבול [illegible] להרחיב את השירות השוויוני. [illegible] את אי־השוויון בהכנסות, בבעלות על [illegible] מותרות כגון מכונית ויאכטה, [illegible] מאליהם, בעוד שבשירותי הבריאות [illegible] לשוויוניות אידיאלית. התשובה [illegible] ששירותי בריאות רוכשים לרוב לא [illegible] על החלטתו של הצרכן, אלא לפי החלטתו של "המוכר" — הרופא.

קיים חוסר ידע בכל הנוגע [illegible] לאלטרנטיבות. הרופא בדרך כלל [illegible] תפקיד של סוכן, הרוכש מצרכים [illegible] הצרכן — הפציינט. צרכן שירותי [illegible] אינו יודע מתי ייאלץ לרכוש את [illegible] יצמח לו מהרכש וכן כמה זה יעלה.

תפקיד מרתיע חד־פעמי

בעלי המאמר בכתב עת לניהול [illegible] שירותי בריאות ניסו לקבל תשובה [illegible] באיזו מידה משפיעה השתתפות [illegible] הביקוש ועל יעילות השירות.

חברת ראנד קורפורייישן ערכה [illegible] שנתי, בו נטלו חלק 2756 משפחות [illegible] העלה, כי היטל על שירותי רפואה [illegible] טוריים אינו גורם עלייה בהוצאות [illegible] כפי שטוענים מתנגדי ההיטל. [illegible] כון המושג מצמצום הצריכה אינו [illegible] שחולים מופיעים במצב גרוע יותר [illegible] בתי החולים. אפשר אף לטעון [illegible] כמספר הביקורים האמבולטוריים [illegible] את מספר ימי אישפוז. עם זאת [illegible] שכאשר התשלום הוא ללא [illegible] ההכנסה של המבוטחים, הדבר [illegible] במעוטי היכולת. כן מסתבר [illegible] אצל רופא מוריד את תדירות [illegible] מבוגרים, אך פחות כשמדובר [illegible]

הסקר, כאמור, הוכיח שקיימת [illegible] ראויה לציון בצריכת שירותי בריאות [illegible] להיטל, והדבר בולט בשירותי רפואה [illegible] עוד נקבע, כי עם הזמן מפסיק [illegible] ההיטל למלא תפקיד מרתיע, [illegible] ביחס ישר לרמת ההכנסה. [illegible] שבועות או חודשים הכל חוזר [illegible] מלבד גידול ההכנסה של נותני השירות.

השפעתו של ההיטל [illegible] ה"צריכה". ההשפעה גדולה כאשר [illegible] פונה מיוזמתו לרופא. במקרה זה [illegible] את הביקורים מיוזמתו הוא. [illegible] כאשר היוזם הוא הרופא, כלומר [illegible] מופנה לבדיקות ולייעוץ [illegible] החולה יציית, ולא יצמצם את [illegible] ההיטל. הוא הדין בביקורים [illegible] רופא, ביקורים שיוזם הרופא [illegible]

למרות הסטיות השונות [illegible] התנהגות הצרכן, טוענים מבצעי [illegible] קורפורייישן כי ההיטלים מורידים [illegible] אך מוסיפים כי הדבר נעשה [illegible] — פגיעה בסולידריות ובמטרה [illegible] עקרון של עזרה הדדית.

הסקר לא נתן תשובה לשאלה [illegible] משפיעה שיטת ההיטלים על [illegible] הציבור על מרכיביו — ילדים, [illegible] בהריון, זקנים, חולים כרוניים [illegible] כמה השינוי הזה מוסיף הוצאות [illegible]

בישראל קיימת תופעה של [illegible] ושירות מועדף במערכות הבריאות [illegible] באח"מים. מהמרפאה הפרטית [illegible] והדרך לחדר ניתוח, לאישפוז [illegible] לפי הצורך. המימסד גם מתלבט [illegible] תרומה לבתי־חולים או [illegible] הללו, וניבוש חוגי ה"ידידים" [illegible] מעוותים אמות מידה מוסריות [illegible] והרפואה. במצב זה, עדיף היטל [illegible] לשולחן, מאשר תשלום מתחת [illegible]

אשראי למוניות

בנק הפועלים מפעיל תוכנית בנקאית מיוחדת לבעלי מוניות, שגובשה בשיתוף עם ארגון בעלי המוניות. התכנית כוללת הלוואות צמודות למדד להחלפת מונית בסכום של עד 30 אלף ש"ח, לתקופה של 5־8 שנים בריבית של 0.9 אחוזים לחודש והלוואות לתיקונים עד 7,000 ש"ח. כן יעניק הבנק הלוואות לא־צמודות להון חוזר ולצרכים אישיים בסכום של עד 5,000 ש"ח בריבית של "פריים" + 1.5 אחוזים לחודש (כיום 2.75 אחוזים לחודש), לתקופה של עד 24 חודש.

יבוא טרקטורים

חברת "הספקה" מנהלת בימים אלה מו"מ עם חברה בינלאומית, כדי לייצג בארץ בשיווק טרקטורים ומיכון חקלאי. "הספקה" מקבוצת "החברה לישראל", נרכשה לפני כשלושה חודשים מבעלי הנכסים של יואב ריווני הורביץ, והנהלת "החברה לישראל" החליטה להרחיב את פעילותה.

החברה עוסקת במכירת חומרי הדברה, דשנים, זרעים וציוד חקלאי, והיא מרחיבה עתה את מערך המכירות שלה, מעבר לעשרת הסניפים שיש לה. החברה קיבלה מכסה של כ־11 אחוז מכלל יבוא גרעיני המספוא לארץ.

איכות הסביבה

2 מיליון דולרים יושקעו בהקמת מערך ניטור חדש באיזור חיפה והסביבה, ברכישת ציוד לניטור בקליטת תחנות וברכישת ציוד חזוי תנאי מזג אוויר. מערך הניטור החדש יוקם בעקבות תקלות מרובות שאירעו בשנים האחרונות, בהם עברו בתי הזיקוק וחברת החשמל על התקן הישראלי בזיהום אוויר. שר האנרגיה משה שחל החליט באחרונה על הקמת המערך החדש בעקבות דיונים שהתקיימו בהשתתפות הגורמים העירוניים במשרד חיפה, איגוד ערים חיפה ונציגי משרד הפנים. (י. א.)

מן הגלריה הכלכלית

מונופול מעלה עשן

השבוע קיבל הציבור הישראלי מושג מוחשי נוסף על קיום קרטלים ומונופולים. אחת הדוגמאות הבולטות לכך — חברת "דובק", יצרן הסיגריות הבלבדי בארץ, המוגן ביותר ע"י חומות מכס, אפילו יותר משטיחי הרב שפירא.

מסתבר, על־פי תחשיבים אובייקטיביים של משרד רואי־חשבון חיצוני, כי למרות הפיקוח — הסיגריות נמכרות במחיר גבוה מדי. זאת, מבלי להביא בחשבון את תקורת המכס, בדבר חשד בניפוח־חשבונות של יבוא טבק. ניתן להמר, כי שר התעשייה והמסחר אריאל שרון לא יגרום הורדת מחיר הסיגריות, ואף יאשר את העלאתן.

קיימים מונופולים טבעיים, או כאלה שנחשבו עד לאחרונה כטבעיים, כגון רשות הנמלים, חברת חשמל, תחבורה ציבורית. שירותי טלפון ודואר. גם מונופולים אלה גורמים בעיות לא קטנות. אולם כאשר רשות הנמלים גבתה מחירים מופרזים מציבור הצרכנים, הכסף נשאר לפחות בקופה הציבורית כאשר מונופול פרטי גובה מחיר מונופוליסטי, הוא מעשיר קומץ בעלי מניות, לעיתים משתלט המנהל החרוץ על העודף המונופולי ואינו מעביר אותו אף לידי בעלי החברה. לכן עדיף מונופול ממשלתי על פני מונופול פרטי.

משרד התעשייה, שבראשו שר פוליטי, נכשל בפיקוח על המונופולים וקרטלים. הוא נתון ללחצים פוליטיים ומעדיף שיקולים פוליטיים. בשיקולים הפוליטיים, לעיתים קרובות קבוצת לחץ משחקת תפקיד גדול יותר מאשר כלל ציבור הצרכנים, שאינם מהווים קבוצת לחץ כי אינם קבוצה מאורגנת. הציבור בוודאי יעקוב אחר החלטת משרד התעשייה בקשר למחירי הסיגריות, ושיעור ההעלאה שיאושר למונופול לא־טבעי זה.

באחרונה בוטל קרטל השמן וקרטל הלבידים נמצא בבדיקה לאישור תקופת הסכם, אולם רוב מבנה המשק הישראלי מונופוליסטי מדי — קיים מפעל גדול אחד בכל ענף. אומנם רוב הענפים חשופים ליבוא מתחרה, לפחות מהשוק המשותף ובעוד מספר שנים גם מארה"ב, אך קיימים ענפים בהם אין עדיין חשיפה ליבוא וגם אין התחרות פנימית.

יש להגן על התעשייה המקומית מיבוא בהיצף של מוצרים מתחת לעלות ייצורם, כתוצאה מקיום עודפים שוליים במקום זה או אחר בעולם. בכל מוצר ומוצר עשוי להיווצר מצב שמישהו בעולם מעוניין להיפטר מעודפים מקריים, או שכדאי לו למכור בשוליים במחיר נמוך, לשם הבטחת תעסוקה מלאה למערך הייצור. אולם יש לבחון כל מקרה לגופו, ולשקלל נכון את האינטרסים של כלל הציבור מול התעשייה המקומית. אין טעם לתת הגנה למפעלים נחשלים, המעסיקים רק כוח עבודה זול ואף נזקקים ליבוא עובדים זולים לשם קיום הייצור. הייצור התעשייתי בישראל אינו יכול להתבסס רק על ייצור מתוחכם ביותר, כגון תעשיות לייזר או אלקטרוניקה, אך אין שום צורך בקיום מלאכותי של ענפים המבוססים על כוח עבודה זול. לכנה אין להרשות לקבוצה מונופוליסטית קטנה להפיק רווחים מוגזמים כתוצאה מקיום קרטל או מונופול.

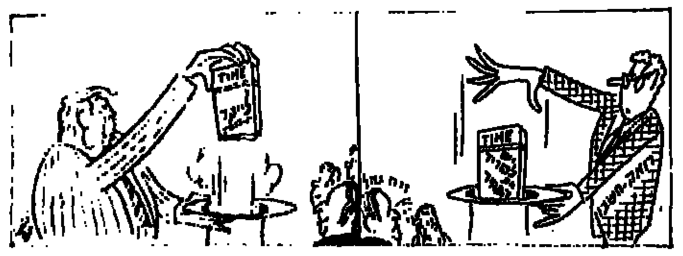

פרוייקט לאומי

מסתבר כי אריאל שרון הוא שר יקר — הוא כבר עולה לציבור 1.6 מיליון ש"ח לשנה, נוסף על משכורתו ויותר הוצאותיו. רק בשמירת בטחונו האישי עוסקים כ־50 איש, כאשר השיפוצים בדירותיו השונות נזקפים על חשבון תקציב משרד התעשייה והמסחר.

לא ברור מאיזה סעיף תקציבי המומן החזקת דירתו של השר שרון ואיך יירשם הסכום המיוחד שאושר לו מתקציב משרדו. האם יירשם כ"השקעות", כ"שירותים כלליים לתעשייה", כ"עידוד לסרט הישראלי", או כ"קידום היצוא". יתכן שהסכום יירשם כ"הגנת הצרכן", כי ברור ששרון הוא צרכן הזקוק להגנה, או אולי ישולם לו מהתקציב של "ביטוח סיכוני סחר חוץ", כי מדובר בביטוח סיכונים, אם כי הגדרת הסעיף, המייעד את ביטוח הסיכונים לסחר חוץ בלבד, מפריעה במקצת.

ואולי יימצא בתקציב הסעיף המתאים ביותר — "פרוייקטים לאומיים", שהרי אין ספק ששרון הוא פרוייקט לאומי. לשם מימון הוצאות בסדר גודל כזה יש צורך בפרוייקט בו יושקעו כ־50 מיליון דולר, ושיתן תשואה בסדר גודל של צרכי המימון של כל סוגי הוצאותיו של שרון, שהוא כאמור נכס לאומי לכל דבר.

צבי טימור

חדשות המשק

1987

תהפוכות ורווחיות בשוק ההון

1987 היתה שנה הפכפכה, אך בכל זאת רווחית בשוק ההון, וכל אפיקי ההשקעה המרכזיים, פרט למט"ח דולרי, הניבו תשואה ריאלית חיובית שנעה בין 3 ל־8 אחוזים — כך עולה מסיכומים סינגביים בשוק ההון, שערכו מומחי חברת הייעוץ "מיטב".

בסיכום האפיקים השונים עולה, כי צמודי המדד הפיקו כ־25 אחוז, וארוכי הפדיון בהם השיגו כ־29 אחוז הודות למדיניות הורדת הריבית לטווח ארוך מצד בנק ישראל. המניות התופשיות השיגו תשואה נומינלית זהה לצמודי המדד (כ־25 אחוז), לאחר שנה הפכפכה. כזכור, בסוף אפריל הגיעה תשואתן ל־76 אחוז. המטבעות האירופיים הניבו תשואות שנעו בין 27 ל־33 אחוז והיין היפני כ־36 אחוז, אבל מעטים בישראל נהנו מכך. ההפסד הריאלי למחזיקי הפת"ם בדולרים הגיע לכ־11 אחוז. אבל הבנקים שבהסדר והצמודים לדולר נתנו בכל זאת הגנה טובה — תשואה של כ־20 אחוז — ואגרות־חוב נסחרות וצמודות לדולר אחרות השיגו בממוצע 18 אחוז. הפק"מ והתפ"ס נתנו תשואה נומינלית של כ־19 אחוז, כך שהצליחו לתת "אינפלציה פלוס".

מדד "מיטב" של כלל קרנות הנאמנות עלה בכ־24 אחוז והוא משקף את התשואות של כל אפיקי ההשקעה בשוק. תעשיית הקרנות גדלה בשנה שעברה בכ־56 אחוז וגברה ההתחרות בין הבנקים הגדולים. חלקו של בנק הפועלים בשוק גדל בכ־4 אחוזים והוא תופס כיום כ־28 אחוז מהשוק, חלקו של בנק לאומי ירד בכ־4.5 אחוזים, ל־41 אחוז משוק הקרנות.

ב"מיטב" מציינים, כי צמודי המדד השיגו את ייעודם זו השנה השנייה ברציפות, בנותנם למשקיע הגנה מפני האינפלציה בתוספת תשואה ריאלית חיובית. התשואה הריאלית שהשיגו צמודי המדד הגיעה לכ־8 אחוזים. את התשואות הטובות ביותר השיגו אגרות מסוג "גליל" ו"שגיא" — כ־29 אחוז נומינלית, ואת התשואה הנמוכה ביותר מבין אגרות החוב נתנו בעלות 90 אחוז הצמדה — כ־20 אחוז והצמודות בכ־80 אחוז — 21.5 אחוז. כלומר, היה הבדל ניכר בתשואות שהפיקו האג"ח לטווח ארוך לבין האג"ח לטווח קצר לטובת הראשונות.

בנקודת ראותו של המשקיע היתה משמעות רבה לעיתוי הצידוק בו נעשתה ההשקעה. המדד הכללי של צמודי המדד עלה כאמור בכ־25 אחוז, כאשר 10 אחוזים מתוך תשואה זו הושגו בחודש ינואר לבדו וכ־7 אחוזים הושגו בחודשים יוני־יולי. בשאר חודשי השנה היו תשואות נמוכות.

לאחר שנתיים בהן היווה שוק המניות אפיק ההשקעה הרווחי ביותר, עם תשואה עודפת באופן משמעותי ביחס לאפיקי השקעה אחרים, חלה ב־87 "התיישרות" בתשואות האפיקים השונים. בניתוח תשואות המניות לפי ענפים עולה, כי ענף הבנקים שלא בהסדר נתן את התשואה הגבוהה ביותר — 71 אחוז — ואחריו ענף ההשקעות בתעשייה — כ־67 אחוז נומינלית. את התשואה הגרועה ביותר נתן ענף חיפושי הנפט — תשואה שלילית של 80 אחוז. "מניית השנה" היתה "פרוטארום", שעלתה בכ־291 אחוז מתחילת השנה.

הדולר השחור, זו השנה השנייה, אינו מצליח לשמור על ערכו הריאלי של הכסף. מתחילת השנה הוא עלה בכ־9 אחוזים, ירידה ריאלית של כ־8 אחוזים. הערכת האוצר היא, שמאות מיליוני דולרים יצאו מהבלטות והגיעו למרתפי בנק ישראל או לבנקים בחו"ל.

מבחינת השינוי ברפוסי ההשקעה נמשכה המגמה של עליית חלקן של המניות בהרכב התיקים, מ־18 ל־21 אחוז, וחלקם של האמצעים הנזילים גדל מ־9 ל־11 אחוז. עלייה זו היתה על חשבון ירידה בהרכב מט"ח ובנקים שבהסדר — מ־16 ל־22 אחוז.

אורי נחשון

50 מיליון דולר למפעלים במצוקה

נקבעו הקריטריונים והתנאים לקבלת הלוואות מקרן הסיוע למפעלים מייצאים שנקלעו לקשיים. הקרן המיוחדת כוללת 50 מיליון דולר, ו־20 מיליון דולר נוספים יינתנו כהלוואות למפעלים במסגרת קרן סיוע.

ההלוואות הדולריות יינתנו לארבע שנים, בריבית שנתית של ליבור + 2 אחוזים, כשהמפעל יחזיר 75 אחוז מההלוואה ו־25 אחוז יינתנו כהלוואה עומדת. תחילת פירעון הקרן בשנה השנייה, ונקבע כי הסיוע המקסימלי למפעל יהיה בגובה 3 מיליון דולר.

הקריטריונים לזכאות: המפעל בריא ביסודו ונקלע לקשיים זמניים בגלל שינוי תנאי הסחר; היתה ירידה חדה ברווחיות היצוא ברבעון האחרון של 87; המפעל יתחייב להפחית את עלויות השכר ולהימנע ממתן תוספות שכר מעבר להסכמים ארציים, תוספות יוקר וזחילה רגילה של השכר. הצטברות הוצאות מימון כתוצאה מאי־השקעת בעלים לא תוכר כגורם המקנה זכאות לסיוע.

א.ג.

גלגלי הבורסה

ביקושים למניות ההסדר

מניות ההסדר הצמודות לדולר נהנו גם אתמול מהתחזקות הדולר בעולם. הביקושים הגיעו ל־5.1 מיליון ש"ח וההיצעים הסתכמו ב־190 אלף ש"ח בלבד. לעומתן הוסיפו המניות התופשיות לסבול ממימוש רווחים, זה היום השני לאחר העליות בשעריהן בשלושה ימי המסחר הקודמים. הביקושים ירדו ל־1.9 מיליון ש"ח, בעוד שההיצעים עלו ל־3.6 מיליון ש"ח. במניות התופשיות עלו 102, לעומת 160 שירדו ו־151 שנשארו בלי שינוי. במניות ההסדר עלו 13 שערים, לעומת 4 שירדו ו־9 שנשארו בלי שינוי. בשוק איגרות החוב היו תנודות שערים עד 1%.

בקרנות הנאמנות הוגדרו השקעות הציבור בקטנות יחסית. בבנק הפועלים "יימשך ה"מבצע" עד סוף החודש הזה. הנכסים של 22 קרנות בנק הפועלים כבר הסתכמו במיליארד ש"ח ויותר. בסוף שנת 1987 הגיעו ל־1.01 מיליארד ש"ח, לעומת 575 מיליון ש"ח בסוף 1986. זהו גידול של 75.7 אחוזים, בעוד שהנכסים של כל קרנות הנאמנות עלו ב־52.2 אחוזים, מ־2.3 מיליארד ש"ח בסוף 1986 ל־3.5 מיליארד ש"ח בסוף 1987.

בנק הפועלים יציע היום לציבור סדרה נוספת של איגרות חוב צמודות למדד מסוג "שגיא", בערך נקוב של 20 מיליון ש"ח לשש שנים, המינימום של 94%.

סל המטבעות עלה אתמול ב־0.20 אג', ל־1.7182, ושער הדולר היציג עלה ב־1.04 אג', ל־1.5601 ש"ח. הדולר נסחר — 1.8522 ש"ח, והדולר השחור הוסיף לנוע בין 1.63 ל־1.64 ש"ח.

התערבות הבנקים המרכזיים של ארה"ב, מערב אירופה ויפאן לטובת הדולר הצליחה להעלות את שערו גם אתמול, ב־4 יינים, ל־127.1 ין בטוקיו. וב־4 פנסים לעומת הליש"ט ל־1.8325. התאוששות הדולר הביאה לגיאות ללא תקדים בבורסה למניות בטוקיו. המניות עלו אתמול בממוצע ב־5.3%. התחזקות הדולר הורידה את מחיר הזהב ל־481 דולר לאונקיה, [illegible]

בשוק איגרות החוב היו תנודות שערים עד 1% [illegible]

[illegible]

אלחנן הורוביץ

פילפל

ועדת בייסקי גם לחקירת ויסות הדולר

מאת שלמה ברוקל

[illegible]

נוטשים את פריטוריה

[illegible]

יוסף אלגזי, חיפה

מבזקים כלכליים

יו"ר בהתנדבות

[illegible]

מכירות שיא באשלג

[illegible]

איגוד האלקטרוניקה

[illegible]

העורך הכלכלי: צבי טימור

בעריכת עלינא תורי

חג המחזה המקורי

ילד זקן

„נוצות" על־פי ספרו של חיים באר בתיאטרון הקאמרי

מאת ציפי שוחט

„עבודת אדמה זה עניין לתולעים ולערבים ולא לילד יהודי... עובד האדמה הראשון היה קין הרוצח, כך שבכבוד גדול זה לא" — כך אומרת אהובה, השכנה הרכלנית, במחזהו החדש של שמואל הספרי „נוצות", שעובד על־פי ספרו של חיים באר ויוצג במסגרת חג המחזה המקורי.

במרוץ לבכורה נכנסו החזרות ב„צוותא" לפול־יוליום. הספרי גם מביים. אחרי „קידוש" ו„החילוני האחרון" הוא ממשיך להתחבט בסיוט הדתי ובחיפוש דרך אחר זהות. שנתיים וחצי עיבד את המחזה. את מחזותיו האחרים כתב ב„זבנג" אחד. חודש עד חודשיים. „זה היה תענוג שמלווה בסבל" אומר הספרי „העניין העיקרי היה למצוא את החוט המרכזי. אני אוהב את הספר — זהו ספר נורא יהודי, תרבותי. יש בו רבדים של שפה מהמשנה ועד ימינו. מעבר לכול יש את עניין השבר בתרבות שלנו, שמתחיל ביום כיפור".

שתי עלילות שמצטלבות ומתפתלות בונות את המחזה. שני מקומות התרחשות: האחד במוצב בתעלה בשלהי מלחמת יום כיפור, השני בירושלים בשנות ה־50. במרכזן ילד זקן, שעל נפשו המסויטת נלחמים שני כוחות: הבית והסביבה החונקת מחד מול התמימות של אוטופיסט באיבי הרוצה להציל את האנושות.

נביא ירושלמי

האוטופיסט הוא מרדכי לדר (יוסף כרמון שנכנס להפקה רק לפני שבועיים במקום אשר צרפתי) דמות של שוטה הכפר, ההומניסט מטורף, ההומוסקסואל ומשורר, החולם להקים צבא־תנועה על מנת לפתור את בעיית הרעב בעולם. הילד נסחף אחרי הפנטזיה שמציע לדר — בורח מהעולם המעיק של הבית ישר אל החלום. „על רקע החברה הירושלמית היהודית מתווה לדר נטע זר. מעין נביא ירושלמי טיפוסי", אומר הספרי „אבל הוא יותר חיובי מכולם. בזמן שכולם עסוקים בלוויות מתים והנצחת פגרים מהעבר, יש בו תמימות ונאיביות שאין באחרים. הוא היחידי שנותן חום לילד".

המחזה נפתח במוצב הצבאי בתעלה. במרכז הבמה גוטה בלתי מזוהה. בצידה האחד עיט תלוי, בצידה האחר דמות אדם צלוב. סמלים המרמזים על אימה. בהמשך יקבלו סמלים אלה משמעות פיוטית. „הציפור והצלוב אולי יותר מכל מסמלים את מרדכי לדר" אומר הספרי. בחברה שבתוכה חי נתפס לדר כעיט אוכל נבלות. זו גם החברה, שבסופו של דבר, צולבת ומביאה אותו לקפוץ אל מותו.

תמונת הפתיחה מגלה שני חיילים קברנים. האחד הוא מינץ (זאב וארתניאן) האחר הוא הנער (רמי ברוך). עליהם לזהות את הגוויה, המוטלת במרכז הבמה. זהו סיפור המסגרת. במהלך החיפוש אחר זהות המת נחשפות תמונות מעברו של הנער. התמונות המת־קשרות ביניהן בקשר אסוציאטיבי רופף מגלות עולם אפל, מקאברי, שהחיים שם סיוט. „מאיפה שהיה הבטן ועכשיו היה מין עיסה כזה בצבע חום" מספר ריקלין הקברן באחד מסיפורי הזוועה שלו על „המתים" היו יוצאים תולעים לבנות בגודל כזה (אצבע) והיו זוחלות לנו על הנעליים ועל המכנסיים...למעשה, כל האנשים החיים כבר מתים, אבל אלינו הם באים יום יום במנות קטנות. הבעל־בית יודע, שאנחנו לא יכולים לקבור את כולם בבת אחת..".

כזו אחר זו עולות הדמויות מזכרונו של הנער — ואלה בונות את ההתרחשות כולה.

„נוצות" שבר התרבות שמתחיל ביום כיפור. בתמונה: רמי ברוך ויוסי קאנץ

האב המכולתניק (יוסי קאנץ), האם הכפייתית (עדנה פלידל), אהובה השכנה הרכלנית (אסתר גרינברג־שבכ) אלי ריקלין הקברן (יוסי גרבר), אהרן רינגל היינריך (ראובן שפר) ואשתו הגב' הלה רינגל — שתי דמויות מוזרות החולמות להביא לירושלים את המונארכיה האוסטרו־הונגרית. ועוד: הגב' צציליה שלנק שהיתה „פעם נקבה צפעונית והיום מורה לתנ"ך ומטיפה למוסר", המלצרית בקפה וינה, הזונה בבית הקברות המוסלמי, והתופרת בהירה שכטר — אחותו לשעבר של מרדכי לדר. את חמש הדמויות האחרונות, המהוות כעין כתמי צבע בתוך העולם האפור המתפורר הזה, מגלמת השחקנית סנדרה שדה. בכל אחת מהדמויות הללו אפשר למצוא את סימפטום האשה המפתה. „לכולן יש מסר מיני" אומרת סנדרה „לכן גם התעקש הבמאי שזו תהיה שחקנית אחת שתבצע את כל התפקידים".

משבר במשפחה

גם כאן, כמו ב„קידוש" מדבר הספרי על משבר בתוך המשפחה — על דמויות רדופות סיוטים, נלעגות. האם (שאין לה שם במחזה, כרמז לכל האמהות) עוברת במחזה הזה מעין התפתחות. אם ב„קידוש" עוררה האם אנטיגוניזם כאן היא מעוררת אהדה. „אני סוגרת טרילוגיה של אמהות יהודיות שהחלה ב„קידוש", עברה את „פולה" ונסגרה עם האשה ב„נוצות", אומרת עדנה פלידל המגלמת את דמות האם במחזה. „יש הרבה מרכיבים כמו אורח מחשבה, הווי — שהם מקבילים—יחד־עם זאת לאם כאן יש־הרבה רגעי חסד — היא מעוררת חמלה גדולה"

נראה שכוחו של הספרי הוא בשרטוט דמויות על הבמה. הוא מציב לפניהן ראי עקום היוצר את העיוות הגרוטסקי. טיפוסים כאלה, כמו שאנו רואים על הבמה, גם אם אינם קיימים במציאות הקרובה לנו — הם נראים לנו מוכרים. נוגעים בשורשי המחשבה הקולקטיבית היהודית. איך מתחבר הספרי אל הדמויות הללו?

הספרי: „אני מכיר את הדמויות לאו דווקא מהילדות שלי — אני מתחבר בקלות עם נוסטלגיות של אנשים אחרים בלי בעיה. לא ראיתי קברן, לא ראיתי מת בעיניים שלי עד מלחמת יום כיפור. אין לי בעיה להתחבר לנוסטלגיה של חיים באר. כשחיים ראה את „קידוש" הרגיש ש„קידוש" זה המשך של „נוצות" ו„עת הזמיר" — ספרו החדש, הוא המשך של „קידוש". בלי לשים לב — דברים נכנסו אחד לשני".

מתחת לשורשים השחורים

למה השם „נוצות"?

הספרי: „נוצות הם סמל למשהו מיותר — משהו שמורטים וזורקים. הסצינות בספר וגם במחזה הם כמו נוצות. לא מחוברות, לא קשורות".

אותן תימות חוזרות בכל המחזות שלך — מה מטריד אותך?

הספרי: „אלה הם החומרים שלנו": השואה, דתיים וחילוניים. מטריד אותי איזה פרצוף תרבותי יהיה למדינה הזו"

מה היו הקשיים במעבר מהרומן למחזה?

הספרי: „חיפשתי איזה דברים הסתיר חיים מתחת לפני השטח וציפה אותם בסיפורים שמסיחים את הדעת מתחת לשורשים השחורים. החוט המקשר — סיפורי הידידות עם לדר, שהוא סיפור של תקווה ואוטופיה. למעשה זה סיפור התבגרות מאוד עצוב. בספר זה מופיע למטה. חיים בא ועשה אחיזת עיניים, כתב בעשרה רבדים. מי שרוצה למצוא שם סיפורים ירושלמיים — ימצא אותם. בקריאה עשירית מבינים את הטרגדיה שלו. במעבר מהרומן למחזה — נופו דמויות, נופו עלילות משנה. חיים בסיפור כתב על שתי משפחות: משפחת הילד ומשפ' רוזלבסקי. אני איחדתי את שני הילדים, שתי האמהות, שני האבות. ארון רינגל נשאר אצלו פוף אוסטרו־הונגרי עד הסוף. אצלי הוא עובר תהליך של התהרדות. זו בעיה לקרוא את הספר. העלילה פתלתלה ומסובכת. אני סידרתי את הדברים לפי סדר התכונות הגיוני — ואז עשיתי את הפיתול שלי. זו היתה עבודת נמלים".

אתה גם מחזאי וגם במאי — מה אתה יותר?

הספרי: „מחזאי או במאי? לא זה ולא זה. אני רואה את האירועים באולם — ביחס לקהל, כותב לו את המלים ומסביר זאת על הבמה. קודם יש לאווירה, התמונה — אחר־כך התהליך — ואני יודע מה אני רוצה. כבמאי — אני נורא אוהב את השחקנים. לוקח זמן גדול לחזרות. יחד אנחנו יורדים לפרטי־פרטים. זו אהבה גדולה לאנשים, לחומר. אני אומר לשחקנים שאם אכן תגשוב הנאה מהעבודה ההצגה תעבור. זו הדרך להתמודד עם חומר שהוא קשה עד מוות."

האם יש סתירה בין היותך איש דתי לבין הכתיבה, כביכול, נגד המסורת?

הספרי מישיר מבט: „ב„חילוני האחרון" ישבתי פגוע לגמרי. אפילו אני לא מקבל את זה, שנאתי אותה עד מות. לא כתבתי שלא עשו צנזורה — וההצגה רצה 100 פעם".

„נוצות" יותר מכול הוא סיפור התבגרות והתפכחות. האם יוכל הנער הירושלמי להשתחרר מהעולם המעוות המתעסק, ללא הרף, בזוכרי מתים ופולחני מוות? האם יגבר מרדכי לדר ההומניסט, האוטופיסט, על עדת הדמויות הנלעגות המהלכות אימה על נפשו של הנער? בסוף המחזה הופך הנער לקברן צבאי. בקרב הזה לדר לא ניצח. הם ניצחו.

אח, כגישה שבזאת

[illegible]

קונצרט ראשון

משהו אקזוטי

מאת אביבה שלח

קונצרט למינויים מספר 5 של התזמורת הפילהרמונית הישראלית בניצוחו של רפאל פריהבק דה בורגוס עם יפים ברונפמן (פסנתר). התוכנית: היידן — סימפוניה מיספר 6 ברה מז'ור („הבוקר"); ברטוק — קונצ'רטו מיספר 2 לפסנתר ותזמורת; איבר — „נמלים בעת מסע"; רספיגי — „אורני רומא" פואמה סימפונית. היכל התרבות, 5.1.88

הרבה אקזוטיקה בלבוש משתנה שלטה בקונצרט הזה. אקזוטיקה מן המזרח ההונגרי בלשונו המיוחדת של ברטוק, מן המערב הספרדי־ערבי ומן הדרום האיטלקי. הרבה ברק ונצנוצים ותזמורת במיטבה. לאלה קדם קסם אוסטרי־גרמני מעידן התפר שבין הבארוק לקלסיקה, בבחינת אחוז בזה וגם על זה תניח ידך.

הסימפוניה המוקדמת של היידן [illegible] שני מופלא ורגיש שבו הינך משתאה [illegible] הדמיון הכולט בין בארוק ורומנטיקה, [illegible] ברגישות ויופי רב. אחריה נתן ברונפמן [illegible] לסערת רוחו בקונצ'רטו של ברטוק [illegible] שולט בפסנתר ככלי מקלדת וכלי הקשה [illegible] יחד. עמם היה גם הפרק השני [illegible] והמהורהר כמבוקש.

על שתי היצירות האחרונות [illegible] נחמדות בצבעיהן ווזהרות במקצביהן, [illegible] הרבה מה להוסיף.

מוסיקה

משהו אחר

מאת יוסי שיפמן

המוסיקה היהודית־הספרדית מוכרת לנו בנוסחה הפופולארי, הרומנסות הי־ יפהפיות ששרים זמרים רבים ובראשם יהורם גאון. טבעי, איפוא, היה שהזמרים מוסיקליים מסוג זה ימצאו את דרכם אל שולחנות העבודה של מלחינים הכותבים „מוסיקה רצינית".

חלק מן השירים כבר זכו לעיבודים כליים אצל מלחינים ישראליים בני כל הגילים, מפאול בן־חיים — ב„שיר הספרדי" שמנוגן כהררין פופולארי — ועד עודד זהבי ברפסודיה הנרקדת על־ידי להקת המחול הקיבוצית. ואלה רק שתיים מן הדוגמאות. לא רק מלחינים יהודים נדלקו לעניין המוסיקה הזאת, ואם לא בדיוק למוסיקה הזאת, הרי שמרתק לבדוק את השפעות החדדיות של המוסיקה הספרדית על המוסיקה היהודית ולהיפך.

ערב מעניין מסוג זה יתקיים היום בבית התפוצות. זמרת היצוג שלנו, מירה זכאי, תשיר יצירות של ראוול (שירים אלה הם [illegible] מן הסיבות למחשבה המוטעית שראוול [illegible] יהודי) ומנואל דה־פאליה. לצדם תשיר מירה זכאי את מחזור הקופלס ספרדיים של המלחין היהודי אלברטו חמזי.

אלברטו חמזי, יליד תורכיה, שניהל [illegible] שלושים שנה את חיי המוסיקה [illegible] אלכסנדריה במצרים, נפטר לפני 13 שנ' בפאריס. הוא אסף משך חייו מאות [illegible] מתוך המסורת המפוארת של יהדות [illegible] מתוך החומר הזה ליקט חמזי עשרות [illegible] ועיבד אותם לקול ולפסנתר. מירה זכאי [illegible] שלושה מחזורים מתוך האוסף. [illegible] הפסנתרן מנחם וינברג.

קולנוע

גבעת המבורגר

„זעקת הנשרים" — בקולנוע תל־אביב, בת"א

מאת יעל ישראל

„שימרו בלבבם מקום בשבילם. אל תתביישו לומר שאהבתם אותם, אפילו אם לא תמיד הרגשתם כך. קחו את מה שהם לימדו אתכם ושימרו זאת בתוככם. וכשיגיע הזמן בו בני אדם ירגישו חופשיים לקרוא למלחמה „טירוף", קחו לעצמכם דקה לחבק את אותם גיבורים שהשארתם מאחור". מלותיו הנרגשות של מייג'ור מייקל דיוידס ארדינגל לאומה האמריקנית בעיצומה של מלחמת וייאטנאם, הן גם המלים המסיימות את הסרט: „זעקת הנשרים" — פליט נוסף בסדרת סרטי וייאטנאם שהציפו אותנו בשנים האחרונות.

הבמאים האמריקנים עדיין מוקסמים מה„גיהנום הירוק" (כך קראו אז למלחמת וייטנאם). לא יעזרו להם שום תירוצים על רצונם להרתיע מפני הטירוף הזה. המלחמה בסרטיהם פוטוגנית מדי, יפה מדי, רבת הוד. אמריקה, שהחזירה למסך את סרטי וייטנאם, עושה זאת עם שפעת דמעות תנין. עכשיו, כשכבר עבר מספיק זמן, היא יכולה לבכות ולהלל את הגיבורים שלא חזרו הביתה. „סרט זה מוקדש לטובים כבני דורי. היו רכים להתגאות בהם בשנת 69" — אומר במאי הסרט, הבריטי ג'ון אירווינג שעובד כבר שנים באה"ב. סרטו „זעקת הנשרים" מבוסס על מקרה מזעזע ואמיתי שהתרחש במאי 69 בחזית: אמריקניים יצאו לכבוש את גבעה 937 ליד עמק המוות אישהו, מפני שמישהו למעלה התעקש שחייבים לכבוש אותה בכל מחיר. המחיר היה חיי 600 חיילים עולי־ימים שהפכו לקציץ בשר בגלל איזו החלטה שרירותית רמת דרג.

התסריטאי ג'ים קאראבטסוס כתב את התסריט על סמך זכרונות אישיים. גם הוא „תגיד" וייטנאם, כמו אוליבר סטון, התסריטאי והבמאי של „פלאטון" — הדומה ל„זעקת הנשרים" כשתי טיפות דם. הקשר בין שני הסרטים מודגש לעין. שניהם מטפחים את מיתוס הגיבור והאמריקני המוסרי. שניהם זועקים את שנאת המלחמה, אבל כמה קשה להאמין להם. שניהם הקימו גלעד לקורבנות מתוך רצון כן לכבד את זכרם לאחר כל שנות הביזוי וההתעלמות, כאשר האומה האמריקנית עדיין התייחסה למלחמת וייטנאם כמו למגיפה איומה ושנואה. אולם מהכניסה האחורית חמקו להם פנימה גם הגאווה הלאומית, ההירואיקה ואותה [illegible] פוטוגניות נפלאה, הן, כמה נפלאה [illegible]

אירווינג, שעשה בעבר את [illegible] המלחמה", „יומנו של צב", [illegible] יקר עבור סטאלונה — שירת [illegible] במאי סרטים דוקומנטריים. גם [illegible] להשיג מימון לסרטו, כמו מה [illegible] שבמשך עשר שנים חזר לשווא [illegible] מפיקים, אשר אכלו את כובעם [illegible] זכה בשנה שעברה בשלל אוסקרים [illegible] דבר „זעקת הנשרים" (במקור „המבורגר") צולם במאנילה [illegible] צילומים היפר־ריאליסטיים [illegible] להמחיש את העולם שנקשר [illegible] רכים בשנים שנשלחו לשרת [illegible] הוא בחר כשחקנים צעירים [illegible] פנים חדשות ולא מוכרות [illegible] המתאימים, ויזכירו את אותם [illegible] שהפכו להמבורגרים בוויטנאם [illegible] המגיע להם.

„זעקת הנשרים" — גלעד לקורבנות וייטנאם

בעריכת צביה בן־שלום

במזל דגים

אבנר ישראלי וגבי ממסעדת „אכלתי אצל גבי" הם שני גברים בעלי ניסיון רב בניהול מסעדות, אבנר הוא גם מומחה לדגים. אז, יש לנו מסעדה בסביבה מדיטראנית מקסימה ממש מול הים ביפו, כ־110 מטר לפני צומת כיכר השעון, לאלה שבאים מכיוון תל־אביב.

ביום יפה יושבים על המרפסת ונראה כאילו הדגים קופצים הישר מן הים לתוך הצלחת. ביום גשום וקר (היום בו הייתי אני) יושבים בתוך המסעדה. חדר נעים, נקי וחם. המלצר מגיש חלק מ־13 המנות הראשונות ואני ממליצה במיוחד על החומוס. זה משהו... הוא קיבל על החומוס שלו פרס יוקרתי באיזו ארץ. שכחתי איזה, אבל גם אני הייתי נותנת לו פרס. סלט החצילים עדין כשמנת, והפלפלים אפילו החריפים, מטוגנים ומתובלים שיגעון.

אחר־כך מביאים לכם דגים לבחירה, כולם טריים ואז אתה מקבל סלט ירוק ורטבים מיוחדים לדגים והדג...

אפילו צלוחית מים פושרים עם פרוסת לימון כדי לרחוץ את האצבעות, כי הרי איך אפשר לאכול דגים בסכין ומזלג? הכי נחמד זה כשאבנר ניגש לשולחן ושואל: „האם את יודעת איזה דג את אוכלת ואיך קונים דגים"? ואת חושבת שיודעת עד שאבנר מתחיל להסביר... אז אני מוסרת גם לכם את התורה. כי אבנר דייג וותיק, מגיל שנתיים הוא חי בים, והוא יודע, ותקראו מה הוא מסר לנו וגם אתם תדעו...

חיה יוסף

טריות הדג:
טריות הדג נבחנת בעיקר בברק בעיניים. כשעיני הדג בורקות — סימן לטריותו כאשר הן בולטות החוצה —טרי, וסימן נוסף: זימים אדומים.

הדגים ועונותיהם:
דגים רב־שנתיים: לוקוס, פארידה, ובורוניה שהם ממשפחת דגי הים. דג המוסאר והצ'יפורה עונתם מאוקטובר ועד אפריל. דגים אלה ואחרים שלא בעונתם, ניתן להשיג כקפואים. אולם כפי שנאמר לעיל, ברגע שהצרכן / הסועד רואה את סימני הטריות: עיניים שקועות, מיימיות וזימים אפורים. סימן שהדג הופשר מהקפאה. ומעל לשלושה ימים בקירור).

אילו דגים לטיגון?
רוב סוגי הדגים לטיגון. רצוי להשתמש בשמן תירס. טובים במיוחד לטיגון: לוקוס, צ'יפורה, מוסאר ופארידה.

דגים לגריל פחם:
הלוקוס והצ'יפורה יוצאים כמעדן על גריל.

שמירת טריות הדג:
לאחר שהדג נקי, ניתן לשמור במקרר במשך לא יותר משלושה ימים כשהוא עטוף בנייר פרגמנט. לאחר שלושה ימים נחשב הדג — כקפוא.

דג לטיגון:
אם משקל הדג מעל 800 גר', רצוי לפרוס אותו. דג טרי אינו חדש כל תיבול ואכן כך מגישים את הדגים לסועדים במסעדת „הדג". את פרוסות הדג מבזיקים לקמח ומנערים לפני הכנסה לשמן חם ועמוק. סימן טוב ניכר בצבע העצם של הדג.

דג בגריל פחם:
דג בגריל יש להניח על אש נמוכה, על מנת שהחום יחדור לסוף הדג, שאם לא כך ייחרך ויקבל טעם מר. מורחים את הדג בכל צדדיו ובפנים בשמן תירס ומניחים על הגריל כשהגריל חם מספיק, חקי.

לדגים מגישים כ־12 מטבלי רטבים, להלן מתכון לרוטב דגים של מסעדת „הדג":
- 4 עלי כוסברה קצוצה.
- 100 גר' [illegible]
- 1/4 כוס שמן זית.
- מלח ופלפל לבן ושני ראשי שום כתושים.

לשים הכל במטחנה לערבב ולהגיש חם!!

אנחנו נעשה זאת טוב יותר

לו היה מדובר בבחינת הישגי עבר בלבד, הרי שממוצע גיל הנשים, שגדש את אולם האירועים בבית ויצו בתל־אביב — היה מספק מאוד. אלא שכאן התכוונו גם ל„אני מאמין בעתיד" וכך בדיוק פורסם בהזמנה, וחבל, שלא השתתפו יותר חברות צעירות.

יום העיון, שהוקדש ל„האשה בישראל — הישגים ומטלות", נערך ביוזמתה של מועצת אירגוני הנשים — אירגון גג של כל תנועות הנשים בישראל, לכבוד שנת ה־40 למדינה. בנאום, שהוקרא מהכתב, והיה מלאכת מחשבת ממש, סיפרה מיכל זמורה כהן, יו"ר המועצה, את סיפור אירגוני הנשים מאז ראשית המאה ועד ימינו. זמורה כהן דיברה על נשות דגניה וכנרת שהצליחו להשתוות לגברים, אבל לא הצליחו להיות מודל לחיקוי לדורות הבאים. על הדור ש„בעט", הסתגר והתמכר לטיפוח הנשיות, הבית והמשפחה. היא דיברה על שנות ה־70, שהיו שנים של התפכחות, של מאבק למימוש עצמי ותפיסת עמדות בכל תחומי החיים — שנים בהן הצליחו הנשים למלא את הקנקן בתוכן, מבלי לפגום בצורתו. „רק ההנהגה הפוליטית חסרה עדיין נשים", אמרה מיכל זמורה כהן, ועל הקביעה הזו איש, סליחה, אשה לא ערערה.

מאשה לובלסקי היתה נסערת, בשל ההחלטה שנפלה אותו בוקר, על אי־שיתוף נשים בגוף הבוחר לרבנות בעיריית תל־אביב. יו"ר נעמת קראה לכל המשתתפות לעשות יד אחת למיגור תופעות בלתי נסבלות כאלה. „האני מאמין" שלי, הרי הוא מופיע במגילת זכויות האשה המופץ בימים אלה ברחבי הארץ", אמרה מאשה לובלסקי.

רות תקוע, יו"ר ויצו, סיכמה את עוללות אירגונה במהלך השנים, כשהדגש לדבריה הוא על העבודה הקהילתית — לב ליבה של פעילות ויצו. „נמשיך להיות משען, בתקווה לחברה טובה יותר ולימי רגיעה", סיימה רות תקוע.

גם שרה שטרן הכהן, יו"ר אמונה, לא מרוצה ממה שקורה בחברה הישראלית, אלא שהיא, על־פי אמונתה לא מסתפקת בתקווה — היא מתפללת לטוב. [illegible], יועצת ראש הממשלה למעמד האשה, מודעת שלצד ההישגים הרבים שהושגו, עדיין המלאכה רבה בתחום התחיקה ובתחום איוש הדרגים העליונים של כל ענפי החיים המשמעותיים, שעדיין ריקים מנשים. „אל תשאירו לנו את השיירים", היא קוראת בפני קהל של המוזמנות.

שרה דורון, יו"ר נשים ליברליות, מצפה ליום בו לא יאמר „צריך גם אשה", ליום בו תאייכנה נשים עמדות בכירות בכלכלה ובפוליטיקה. שנת הבחירות היא, לדעתה, הזדמנות טובה לנשים לבוא לידי ביטוי — „אנחנו נעשה זאת טוב יותר" היא אומרת.

דיון, ארוחת צהריים והרצאה של ד"ר רות כץ, מהחוג לסוציולוגיה באוניברסיטת חיפה. ולאחריהם התפזרות נשים שוויתרו על „שלף קטונרה", למרות הידיעה שבכבורה לא תצא כבאן היום — יום דצמבר סוער וגשום.

רחל שלו

„חצרות האיכרים"

בראשית חודש ינואר ייפתח בכפר־תבור („מסחה") אתר המוזיאון הפעיל הראשון מסוגו בארץ: „חצרות האיכרים". האתר כולל שתי חצרות איכרים אופייניות לתחילת המאה, על כל מרכיביהן: בתים, חצרות אחוריות („חקורה"), חומה ומשק הכולל דיר, גורן, [illegible] של חוות חיות [illegible] של בוסתן.

המועצה המקומית כפר תבור בראשות מיכה גולדמן, רכשה את החצרות והבתים מידי בעליהן, מתוך מטרה לשמר את [illegible] רעיון המשיך את המגמה לשימור האתרים ההיסטוריים במושבה. מגמה זו באה כבר לידי ביטוי בשחזור מבנה בית־הספר הראשון וכיום מוזיאון המושבה, בית־הספר השני וכיום בית־הספר האזורי למתנ"סים, בית־הכנסת, ומבנים נוספים. אחד מבתי האיכרים שבאתר יוכרז כ„בית הצייר", וזה [illegible] לאמנים אשר ירצו להתגורר במקום לתקופות קצרות, לצייר ולהציג את יצירותיהם, במתכונת „משכנות שאננים" בירושלים. בית האיכרים השני שוחזר בתכונתו המקורית על מבנה, ריהוטו וכליו, כפי ששימש את משפחות האיכרים מראשית ייסוד המושבה, ב־1901.

במקום תופעל מסעדה שתגיש מאכלים ותבשילים מבוססים על מתכונים מקוריים, מן התקופה של ראשית ההתיישבות ב„מסחה". המסעדה תמוקם במבנה אשר בימים הם שימש כ... רפת. במקביל פועל במקום צוות מקצועי אשר מגמתו להקנות לתלמידים ידע והכרה כלפי מעשה ההתיישבות, וזאת באמצעי הפעלה שונים כגון: פעולות חקלאיות, אפיית פיתות, כביסה, סיור בעגלות, עבודה ביומת, מפגש עם הוותיקים, ומשחקים שונים.

בנוסף על כך מציינים בימים אלו, בכפר תבור את יובל ה־80 לאספת יסוד „השומר" שהתקיימה בכפר בשנת 1909 אשר ממנו נבחר „הנצר" ונבחנה התלקות לגדול. „עם ישראל מוזמן לבוא ולבקר באתר החדש, שאין כמוהו בארץ", אומר מיכה גולדמן, ראש המועצה, „ולחזות בהיסטוריה של משה".

בחשמל ובשעווה

אפילו נשות מצרים העתיקה ידעו את הסוד איך להסיר שיער מיותר מרגליהן, וזרועותיהן וחלקים מפניהן. מבוסס על מיכות סוכר ולימון, כאשר יותר גילו את השעווה וכמובן [illegible] — לגלות את פניהם, לפרוח את חלקי הגוף השעירים במשחה הדביקה בעלת ריח [illegible] לא נעים, אך מסירה שיער ללא כאבים. [illegible] הציגה לנו משהו ישן בצורה חדשה מערכת חשמלית להסרת שיער בשעווה. העיקרון הוא פשוט: מכל מלא שעווה [illegible] הנמצא בתוך מערכת חימום חשמלי. [illegible], מחברים את המכשיר בחשמל. השעווה מתחממת לטמפרטורה הנדרשת. מוציאים את המכל ומורחים על המקום הרצוי שכבה של שעווה. אין צורך באמצעי [illegible] כדי למרוח שכבה נכונה כי המכל מוציא את הכמות הנדרשת. מניחים מעל השעווה פסי נייר מיוחד, ואחרי כמה שניות מסירים את הפסים ובו זמנית מוציאים את השיער [illegible]. [illegible] קלה, אסתטית ונקייה. אין שימוש חוזר בשעווה. מכלי השעווה מצויים בשלושה גדלים [illegible] לרגליים, בינוני לאזורים כמו המפשעה ובית השחי [illegible] לגבות ושפם.

למערכת שייכים גם פסי הנייר, נוזל ניקוי [illegible] וקרם להרגעת העור לאחר הסרת השיער.

[illegible]

לפי שעה בשוק המכשיר לקוסמטיקאיות בלבד, [illegible]

חיה יוסף

מרשמים למחברת

דגים גם בחורף

כמו כל הארצות המדיטראניות גם ישראל מבורכת בדגים הן מן הים, מבריכות מים מתוקים ומנחלים. עם קצת רצון טוב וידע אפשר להפוך כל מאכל דגים למאכל יוקרתי־חגיגי, בריא ביותר ואפילו לא יקר. הרבה אנשים פוחדים ממאכלי דגים: „הריח לא נעים" ו„בקלות אפשר לבלוע את האדרה". הריח הלא נעים (וזה עניין של חוש ריח של כל אחד ואחד) אפשר למנוע על־ידי שטיפת הדג במיץ לימון, לנקות את הדגים בתוך קערת מים קרים, לטגנם במחבת בתוספת כמה גרגרי מלח, להעמיד על התנור סיר קטן עם מי לימון בתוספת כפית קינמון ולבשל על להבה קטנה עד שהדגים מוכנים.

ריח דג או אפילו דג מלוח שנדבק בסכין מחסלים על־ידי העברת הסכין כלהב ואחר־כך רוחצים במים קרים. ריח דגים מן הידיים מורידים על־ידי רחיצת ידיים במים קרים ושפשוף במלח דק. לא טוב להשרות את הדגים במים, צריך לשטוף אותם תחת מים זורמים, לטפטף מעט מיץ לימון עליהם כדי שהבשר יישאר לבן ויש להכין אותו לפי התכנית. לא טוב לשמור דגים מוכנים לאכילה כמה ימים. טוב לאכול אותם טריים ביום בו הוכנו. מדגים אפשר להכין מנות ראשונות, מנות עיקריות ומנורות. אפשר לטגן, לבשל או לצלות אותם בגריל. כל תוספת טובה אך המתאימה ביותר היא סלט טרי. דגים הם דלי כולסטרול משום שהם דלי שומן. בשר הדג נוטה לספוג את ריחות המים בהם חי. למשל דגים הנמצאים במים היכן שנמצאת פסולת או שאריות של נפט וזפת, מדיפים ריח והם לא טעימים. אני נתקלתי בריחות כאלה בדגי ים הקטנים ברכנוניות.

דג פורל מבושל ביין לבן

4 דגי פורל, 1/3 כוס מיץ לימון, לציר: 2 כוסות מים, 1 כוס יין לבן. 1 בצל פרוס דק. צרור עלי סלרי. 2 כפות חמאה מלח פלפל לפי הטעם.

שוטפים את הדגים בפנים וחוץ, מטפטפים עליהם את מיץ הלימון ומשרים למשך 10 דקות. מכינים את ציר הדגים. שמים את כל המצרכים לציר בסיר רחב, מביאים לרתיחה, מנמיכים את האש למינימום ומבשלים 10־8 דקות. מחליקים בזהירות את הדגים אל הציר ומבשלים על אש נמוכה מאוד למשך 6 דקות. מכסים את הסיר מכבים את האש ומשהים את הדגים למשך 5 דקות נוספות. מעבירים את הדגים לצלחת הגשה, זורים עליהם שקדים. קצוצים ומגישים מיד.

דג בקלה ברוטב חריף

4 דגי בקלה צעירים 1/3 כוס מיץ לימון, 1/2 כפית מלח. לרוטב: 1 כף שמן תירס או חמניות, 3־4 שיני שום מעוכות, 1 קופסה קטנה רסק עגבניות, 3/4 1 כף מיץ לימון, 1/3 כפית אבקת צ'ילי (פלפל אדום חריף), כף פטרוזיליה קצוץ דק, מלח לפי הטעם.

שוטפים את הדגים, מטפטפים מיץ לימון משני צדיו, זורים עליהם את המלח ומשהים למשך 10 דקות. שוטפים. בינתיים מכינים את הרוטב: מחממים את השמן בסיר שטוח, מוסיפים את השום ומטגנים עד שהוזהב מעט. מוסיפים את רסק העגבניות ומערבבים על אש נמוכה 3־5 דקות, מוסיפים לסיר את המים, מיץ הלימון, אבקת הצ'ילי והפטרוזיליה. מתבלים במלח לפי הטעם ומביאים לרתיחה. מחליקים את נתחי הדג אל הרוטב הרותח, מנמיכים את האש למינימום, מכסים את הסיר ומבשלים כ־20 דקות מוסיפים מים אם יש צורך. (מתוך ספר הבישול של טובה ארן)

BOUILLABAISSE

זה מרשם מבית אמי כדאי לנסות.

קונים כמה ראשי דגים לא חשוב איזה סוג. העיקר שיהיו טריים. בנוסף עוד כמה פרוסות דגים (לא חשוב איזה). רוחצים היטב ומן הראשים מוציאים את הזימים, מטפטפים כמה טיפות מיץ לימון ומשהים לכמה דקות. מכינים את הציר: ארבע כוסות מרק עוף מקוביות, 2 כוסות יין לבן. 2 בצלים קלופים לפרוסות. 2 גזרים, קלופים בפרוסות, 2 שיני שום כמה עלי דפנה, קצת גבעולי סלרי, פלפל אנגלי, פטרוזיליה קצוצה, כמו פטריות קצוצות, פלפל ומלח לפי הטעם, רבע כפית זעפרן. מבשלים עד שהירקות מתרככים ומוסיפים את ראשי ופרוסות הדגים. מבשלים כחצי שעה. מורידים מן האש. מסננים ומוסיפים לציר הצלול כמה שאפשר מבשר הדגים ללא אדרות. מטגנים במחבת קוביות לחם לבן במעט שמן ומוסיפים למרק לפני ההגשה.

[illegible]

ערב ישראלי גדול. נצחונות להפועל ת"א, גליל עליון ואליצור נתניה

הפועל תל־אביב כמעט עברה את מחסום 16 הנקודות (ההפסד מהסיבוב הראשון) אבל גם כך הנצחון 86:101 על קאנטו הוא הישג אדיר לקבוצה ★ גליל עליון הכניעה איטלקית אחרת – פאזרו – 86:89 ☆ אליצור נתניה שיחקה במונקו בלי יומרות והדהימה בנצחון 81:95 ★ השבוע האירופי יסתיים הערב בהופעת מכבי תל־אביב בקלן, בבית הגמר בגביע אירופה לאלופות. נקווה שלא יקלקלו את המאזן המרשים

מחזיקות

פרימן, הנפלד וליף פיזרו את פאזרו

הפועל הגליל העליון — סקוווליני פזארו 86:89 (48:52)

מאת אביהו שמירא

אירופה תלמד היכן זה הגליל העליון. איטליה למדה זאת אמש בשידור ישיר לרדיו בפזארו. שחקני הגליל לימדו את אורחיהם מריק בהלכות הכדורסל ולאחר תצוגת כדורסל נאה ניצחו — 86:89.

עד לדקה ה־16 עדיין טיפסה ההתקפה האיטלקית במעלה הנקודות והוליכה — 39:44. אז חשבו רבים מצופי המשחק כי אירופה גדולה על הגליל. מולי קצורין, העביר את חניכיו לשמירה איזורית הדוקה שהניבה 11 נקודות של המקומיים שהעלו אותם ליתרון במחצית — 48:52.

הקהל הבין כי הפתעה עשויה להתחולל ויציעי העץ רעדו מריקודי אוהדי הגליל.

בפתיחה הוליכה הגליל 13:14 (6) אולם אז החל אלכסנדר פטרוביץ' להפעיל את מאניפיקו שקלע במחצית הראשונה 20 נקודות. האיטלקים ניצלו עובדה זו והוליכו, אולם אז בא הסיום המוחץ.

במחצית השניה לא השתנתה התמונה, שחקני הגליל פתחו בשלושה סלים רצופים ועלו ליתרון בן 8 נקודות — 48:56 בדקה ה־21. לחץ איטלקי חולל מהפך בדקה ה־27, 62:63, אך היה זה יתרונם האחרון: מריקה זו רדפו האיטלקים אחר הישראלים. שיוויון עוד נרשם (37) כאשר פטרוביץ קבע 77:77, אולם ליף ופרימן העלו את חבריהם ליתרון — 77:85 (38). כסיום צימקו שחקני פזארו — 89:86.

שחקני הגליל התחבקו בתום ההלבשה בעוד שמאמני שתי הקבוצות נותרו במגרש כדי להעניק ראיונות. המאמן האיטלקי התלונן על המגרש צר המידות. מולי קצורין אמר: „מה שעשה את המשחק היתה השמירה האיזורית המצויינת של ליף, הנפלד ופרימן שקשה לעצור אותם".

שפטו יובנצ'ק מיוגוסלביה וסרי מצרפת לעיני 1600 צופים בבית ציפורי בכפר גלעדי.

● קלעו לגליל העליון: פרימן 27, הנפלד 22, ליף 21, מרטין 11, סליישר 4 ומזרחי 4.

● לפזארו: מאניפיקו 30, פטרוביץ' 24, בלארד 14, גראצ'יס 10, זאמפוליני 6 וימאטו 2.

במשחק נוסף בבית של הגליל־העליון ניצחה חובנטור בדלונה בבלגיה את מאייראנגן — 84:93, לאחר 43:55 במחצית. לבדלונה הירבו לקלוע: ג'ונסון 25; מריוורד 20 וקרספו 11. למאייראנגן: דנפה 29; קורניה 22 וריצ'ארדס 19.

טבלת הבית

1	בדלונה	4	352־381	8
2	פזארו	4	357־373	6
3	גליל־עליון	4	340־344	6
4	מאייראנגן	4	363־304	4

במשחק בבית אחר בגביע למחזיקות גביע ניצחה לימוז' הצרפתית את קינגסטון האנגלית — 109:122 ולברקוזן הגרמנית את גוגי בלגראד — 89:97.

● קליעה

כרטיס השתתפות לקלעי ישראלי בסיאול

פניית ישראל לקבלת כרטיס משתתף חופשי לאולימפיאדה אושרה השבוע ע"י נשיא הוועד האולימפי הבין־לאומי חואן אנטוניו סאמארנש, ונתמכה ע"י נשיא איגוד הקליעה וסקס רגה.

לאור ההישגים הטובים והשגת המינימום האולימפי 11 פעמים ע"י קלעים, תיוצג כנראה ישראל בסיאול ע"י שתי נציגים.

סך־הכל נוספו 54 „כרטיסי נשיא" ל־365 המקומות שהושגו עד כה ע"י קלעי העולם. 15 כרטיסים נוספים כאלה יחולקו אחרי אליפות אוקיאניה.

● כדוריד

המחזיקה תארח את הארזים

מאת יוסף הבס

בהגרלה החוזרת של משחקי שמינית גמר גביע המדינה בכדוריד, שהתקיימה אתמול במשרדי האיגוד בתל אביב נקבע כי ב־6 במרץ תארח מחזיקת הגביע קבוצת מכבי ראשון לציון את מכבי הארזים רמת גן.

יתר משחקי הגביע יהיו הפועל אזור — מכבי נתניה; אס"א תל־אביב — הפועל רמת־גן; הפועל נוה־ים — אליצור הרצליה; הפועל ראשון־לציון — הפועל רחובות; הפועל רמת־שי — מכבי רחובות; הפועל פתח־תקוה — מכבי פתח־תקוה; הפועל לב־השרון — מכבי קרית־שרת / חולון.

● טניס

קאנה ופוצ'י נוצחו באוקלנד וסידני

שני טניסאים איטלקים נוספים הנכללים בסגל גביע דיוויס שיופיעו מול ישראל בפלרמו בעוד חודש, נוצחו בסיבוב הראשון באוקלנד וסידני.

האלוף פאולו קאנה הפסיד באוקלנד, שם משתתף עמוס מנסדורף, לאמריקני טוד וויטסקן 6:3, 6:1. אבל הכוכב החדש, ג'יאנלוקה פוצי נוצח בסידני לאחר מאבק בידי פיטר דוהאן מאוסטרליה 7:6, 6:7, 6:3.

אגב, דוהאן נוצח בסיבוב השני על ידי הדרום אפריקאי מיור.

בליגת האנ.בי.איי.

בליגת האנ.בי.איי. גברה גולדן סטייט על סאן אנטוניו 119:128.

יתר התוצאות: פיניקס־ניו יורק ניקס 95:100; וואשינגטון בולטס־ניו ג'רסי נטס 97:101; מילווקי באקס — לוס אנג'לס קליפרס 82:98; שיקאגו בולס — אינדיאנה 77:93; פורטלנד — סיאטל 114:126; אטלנטה — דטרויט [illegible].

התקף לב לאחד מגדולי כדורסלני תבל

„פיסטול" פיטר מאראביץ', מגדולי כדורסלני תבל בעבר, מת מהתקף לב, בעת ששיחק עם חבריו במגרש הכנסיה המקומית. בן 40 היה במותו.

מאראביץ' תואר כגאון בכדורסל. שיחק במכללת מדינת לואיזיאנה באטון רוז' מ־1967 עד 1970 והממוצע שלו למשחק היה — 44.2 נקודות. בקריירה שלו קלע 3667 נקודות. לאחר מכן בילה 10 שנים בליגת הכדורסל הלאומית באטלנטה, ניו־אורלינס, יוטה ובוסטון. הוכתר פעמים כ„אול סטארס" באנ.בי.איי וב־1977 זכה בתואר, כשהממוצע שלו היה 31.1 נקודות למשחק. הוא התגורר עם אשתו ושני בניו ברואל לואיזיאנה.

התל־אביבי קארל איימוס מקדים את האיטלקי בווה (8) בקליטת כדור חוזר מחטל במשחק אמש בו ניצחה הפועל תל־אביב 86:101. מימין צופה בקליטת הריבאונד ג'ף טרנר (צילם: אריה קנפר)

קאנטו זה לא נתניה

הפועל תל־אביב — אריקסונס קאנטו 86:101 (50:55)

מאת יצחק ויסהוף

שבע שניות לסיום המשחק הוליכה הפועל תל־אביב ביתרון בן 17 נקודות, 84:101, במשחקה נגד אריקסונס קאנטו, יתרון שמחק את סיגור 16 הנקודות של האיטלקים מהמשחק הראשון בין שתי הקבוצות שהיה באיטליה — 84:78. אולם אז ביצע רוסיני עבירה על עמוס פרישמן שקיבל הוראה לקלוע מקו העונשין במקום להוציא את הכדור מחצר. עמוס החטיא, ריבה השתלט על הכדור ולינטון טאונס המצטיין ביצע עליו את העבירה החמישית שלו. ריבה, 5 שניות לסיום, דייק בשתי קליעות העונשין וקבע נצחון בן 15 נקודות בלבד להפועל ת"א 86:101. נצחון גדול שהיה יכול להיות מרשים פי כמה אלמלא סדרת הטעויות בסיום מצד שחקני ת"א. במחצית הוליכו האדומים 50:55.

הפועל ת"א הציגה אמש, לעיני 1500 אוהדים, את משחקה הטוב ביותר העונה. לאוואן מרסר שעורר רחמים במשחקו נגד אליצור נתניה בתחילת השבוע כאילו נולד מחדש. מרסר עם כוונות מחודשים (כספיים) היה במיטבו: 26 נקודות, 6 כדורים חוזרים וחסימה אחת מעולם אחר. אולם מרסר לא היה בודד. לינטון טאונס הנמצא בכושר אישי גבוה קלע כשרצה. 28 נקודות (4 סלי 3) ו־9 כדורים חוזרים עשוהו למספר אחד. חבל רק שבשניות הסיום ביצע את העבירה שמחקה את הפרש 17 הנקודות.

קארל איימוס היה אף הוא בין המצטיינים. איימוס עם 12 נקודות („שכח" מתי קלע כמות כזו) והגנה מצויינת הוכיח כי מקומו להספידו. דלול לחם כהרגלו, הצליח לשחק את אנטונלי ריבה הכוכב האיטלקי בעיקר במחצית הראשונה בה הוא קלע רק 8 מ־18 נקודותיו. ודלול בילה דקות רבות על הספסל עובדה שפגמה במשחקה של הפועל ת"א.

אולם את ההפתעה העיקרית סיפק הצעיר רותם ארליך שנכנס למשחק במהלך המחצית הראשונה במקום פרישמן, שיחק בתבונה, שמר היטב על פייר לואיג' מרזורטי שגילו כפול משל ארליך (37) ואף קלע 9 נקודות. לקראת הסיום יצא ארליך ופרישמן חזר.

שחקני קאנטו הציגו קבוצה קשוחה שלא נשברת בקלות. הפועל ת"א הוליכה במחצית השניה שלוש פעמים בהפרש של 18 נקודות, (26) 54:72, (27) 56:74 ו־(29) 63:81.

בדקה ה־34, בזכות משחק מצויין של דן גי ושיפור במשחקו של ריבה, צימקה קאנטו — 87:75 (12 הפרש) ו־90:80, שלוש דקות לסיום. מרסר, טאונס, ואיימוס קבעו 83:98. הצליח 34 שניות לסיום לקלוע סל של 3 נקודות, 83:101, גי צימק — 85:101 ואז הגיעו 7 השניות הסוערות ובסיומן נצחון מתוק אך לא מושלם.

שתי הקבוצות קלטו כל אחת 30 כדורים חוזרים. הבולטים היו דן גי 16 וטרנר 8 אצל קאנטו ואילו טאונס 9 ואיימוס 8 בהפועל ת"א.

שפטו מצגר ממערב גרמניה וויראליס מיוון.

● קלעו להפועל ת"א: טאונס 28 (11־17, 4 סלי 3, 2־2); מרסר 26 (12־17, 2־3); דלול 15, איימוס 12, ארליך 9, ולוטיקמן 5, פרישמן 4 ולאסוף 2.

● קלעו לקאנטו: גי 24 (10־17, 4־4); ריבה 18 (3־13, סל של 3, 4־3); טרנר 14 (9־7); מרזורטי 12 (5־9, 1 סל 3, 1־2); בוסה 10 רוסיני 8.

במשחק נוסף בבית של הפועל תל־אביב הכניעה סארגוסה הספרדית באולמה את יוגופלסטיקה ספליט 77:88 לאחר 38:41 במחצית.

טבלת הבית

1.	קאי סארגוסה (ספרד)	4	351־362	6
2.	אריקסונס קאנטו (איטליה)	4	349־358	6
3.	הפועל תל־אביב (ישראל)	4	362־364	6
4.	יוגופלסטיקה ספליט (יוגוסלביה)	4	347־325	6

אליצור המשיכה בשוונג

אליצור נתניה — מונקו 81:95 (42:46)

קוראנץ'

שרות „על המשמר"

אליצור נתניה זכתה להישג נאה כאשר גברה אמש במונקו על הקבוצה המקומית — 81:95 (42:46) בבית רבע גמר גביע קוראנץ'.

אליצור מחקה נצחון מונקו במפגש הראשון בין שתי הקבוצות שהיה בנתניה — 82:88.

במשחק אמש קלעו לאליצור: תווה ויטמן 26, קארל נברסון 23, פיל לוקהאת 14, סטיב מלוביק 12, גורן 8, פייר 7 וקרמן 5.

למונקו קלעו: סמית 21, [illegible] 20, טומן 11, מונטי 9, תוסמן [illegible] סקורו 6 ואנטיק 6.

700 צופים חזו במשחק [illegible] התעלתה קבוצת אליצור. אליצור [illegible] במחצית השניה [illegible] מתחת לסלים ומשחק [illegible] מונקו איכזבה במשחקה.

ריאל — לחצי־הגמר

במשחק נוסף בבית א' [illegible] קוראנץ' ניצחה ריאל מדריד [illegible] את דייטור — 80:81 [illegible] הופעתה בחצי־הגמר.

1.	ריאל	4	280־354	[illegible]
2.	בולוניה	4	313־325	[illegible]
3.	אליצור	4	337־333	[illegible]
4.	מונקו	4	387־325	[illegible]

מיחיץ' לא מודאג מריגול ארוק

● כדורגל

מאת ראובן חנניה

אימון אחר־הצהריים של הנבחרת הלאומית בכדורגל בוטל אתמול ע"י המאמן מיליאנקו מיחיץ' בגלל תנאי המגרש הגרועים.

אולם, המאמן הגיע למסיבת עיתונאים עם כתבי הנבחרת למרות שהשחקנים נשארו בבית־המלון.

מיחיץ' התייחס לתוכניתו של מאמן נבחרת אוסטרליה פרנק ארוק לבוא ולצפות במשחקה של נבחרת ישראל מול נבחרת אנגליה בחודש הבא. לדעת המאמן הישראלי לא תהיה חשיבות רבה לעובדה זו, [illegible] אין בכוונתו לצאת ולרגל אחרי הנבחרת האוסטרלית.

מיחיץ' הבהיר לכתבים כי [illegible] לשים לב גם לנבחרת ניו־זילנד יריבתנו השניה.

שמונה־עשר כדורגלנים [illegible] לאוסטרליה ועוד שניים [illegible] ורוזנטל — יצטרפו למסע [illegible] שמספר הכדורגלנים [illegible] באוסטרליה ובניו־זילנד [illegible] מיחיץ' נימק החלטה [illegible] שהשהות הארוכה בשתי [illegible] מצריכה סגל שחקנים גדול.

הנבחרת הלאומית תשוב [illegible] בשבוע הבא.

הפסדי בית לנאפולי ומילאן בגביע

שתי הפתעות היו במשחקים הראשונים בסיבוב השני בגביע האיטלקי בכדורגל, כאשר מחזיקת הגביע, נאפולי (גם אלופה), הפסידה במגרשה לפיורנטינה 3:2 ומילאן נוצחה אף היא בביתה על ידי אסקולי 1:0.

אגב, שתי המפסידות התמודדו ביניהן בראשית השבוע בליגה. אז הכניעה מילאן את נאפולי 4:1.

דייגו ארמנדו מאראדונה והברזילאי קארקה הקנו יתרון לנאפולי עד הדקה ה־57, בטרם הצליחו סטפנו קארובי רוברטו אונגראטי והארגנטיני ראמון אנג'ל דיאז, להפוך את המיגור לנצחון 3:2.

יתר התוצאות: וורונה־טורינו 1:0; יובנטוס־פסקארה 1:0; אינטר־ [illegible] בולוניה (ליגה שניה) [illegible]; סמפדוריה [illegible]; פארמה (ליגה שניה) — אבלינו 0:0.

את שער הנצחון לפיורנטינה [illegible] הולשי איאן ראש.

משחקי הגומלין יתקיימו [illegible] בחודש והמנצחות [illegible] המשחקים יעפילו לרבע הגמר.

קוריאה גברה על מצרים ב„פנדלים"

נבחרת הכדורגל של קוריאה ניצחה את מצרים בבעיטות [illegible] מ־11 [illegible] (3:4), לאחר שלא [illegible] בתום 90 דקות — 1:1.

המשחק נערך [illegible] גביע המיוחד בין אלופות [illegible] ואסיה.

ניצח אך ספג מהאנטי־אפרטהייד

[illegible]

צבי שוריר ישפוט בבלומפילד

מאת יוסף הבס

שופט הכדורגל הבינלאומי צבי שוריר ישפוט בשבת במשחק המוקד בליגה הלאומית בכדורגל שבו תארח, באיצטדיון בלומפילד ביפו, האלופה קבוצת בית"ר ירושלים את המוליכה קבוצת מכבי נתניה.

מחר יתקיימו שני משחקים ובהם ישפטו: עובדיה צבר (הפועל „צפרירים" חולון — הפועל ת"א) ויואב מוהיל (הפועל לוד — הפועל כפר סבא).

יתר שופטי השבת בלאומית: רחמים דינאצ'י (מכבי חיפה — בית"ר ת"א) אריה פרוסט (מכבי פתח־תקוה — מכבי ת"א) יאיר סילינגר (שמשון ת"א — בני יהודה ת"א) יצחק בן־יצחק (הפועל באר־שבע — הפועל פ"ת).

המשחק המרכזי בליגה הארצית יהיה כבר מחר בחדרה בין קבוצת הפועל המקומית המוליכה להפועל ירושלים. ישפוט יהושע לוין.

יתר שופטי השבת בארצית: יעקב שייגר (מכבי יפו — הפועל חיפה); שלמה יוסף (בית"ר נתניה — מכבי ר"ג); דוד יוסף (הפועל ר"ג — הפועל יהוד) עמית קליין (מכבי שעריים — הפועל בת־ים) רחמים שאשו (הפועל עכו — מכבי רמת־עמידר) ארזה וולף (הפועל טבריה — מכבי יבנה).

קליין רגיל לנצח בקלן

הערב, ב־9 לפי שעון ישראל, ידריך קליין את מכבי תל־אביב במשחק החמישי בבית הגמר בגביע אירופה לאלופות. נקווה שינצל את המידע הרב שיש לו ★ שידור ישיר ברדיו ובטלוויזיה

אלופות

שרות „על המשמר"

„סטורן קלן, אינה בין 4 הקבוצות הטובות בבית הגמר. אם מכבי תל־אביב תשחק בצורה אגרסיבית ותיצור יתרון מוקדם היא תנצח. הגובה של קלן הוא משמעותי, אך יתכן והם יפגעו מכך כיוון שהמשחק שלהם יהיה איטי וזה מתאים לנו" כך אמר ברוס ויקטור, עוזר מאמן מכבי ת"א, שתתמודד הערב ב־9 לפי שעון ישראל מול הקבוצה המערב גרמנית סטורן קלן.

טוני דיילאו מאמן הקבוצה המערב גרמנית סבור כי לאחר שקבוצתו ניצחה את אלופת אירופה טרסר מילאנו ואת אלופת ספרד ברצלונה, אין כל מניעה שגם מכבי ת"א לא תרד מנוצחת מהמגרש בקלן. „ראיתי את מכבי בסרטי וידיאו. רואים שהם טובים. ג'מצ'י, ברקוביץ, מאגי ובארלו שחקנים מעולים, אך לדעתי הקרב יתנהל מתחת לסלים ושם יש לנו יתרון". אמר דיילאו.

בקבוצה המערב גרמנית מודאגים מהאפשרות שמייק ייקל, כוכב הקבוצה, לא ישחק הערב. ייקל, המתאזרח מקנדה, המשחק אף בנבחרת מערב גרמניה (קלע 42 נקודות נגד ישראל באליפות אירופה בפיראוס) נפצע ומי שעשוי להחליפו הוא מקפירסון (2.04,26). כל 6.500 הכרטיסים למשחק נמכרו.

לרלף קליין מאמן מכבי ת"א זכרונות טובים מהאולם כ־ שפורטהאלה שבקלן, שם אימן את הקבוצה המקומית ואף הצעידה ל־ תואר האליפות המערב־גרמני. אמש התאמנה הקבוצה הישראלית וכל השחקנים גילו מוטיבציה גבוהה ונחישות באימון. מוטי דניאל קיבל הכנה לקראת האפשרות שיפתח בחמישיה (במקום ברקוביץ), אולם הכדורסלן הנמרץ הטיל ספק באפשרות כי המאמן קליין יהמר עליו בפתיחת המשחק. נראה כי רלף קליין ועוזרו ברוס ויקטור יציבו בכל זאת את החמישיה הרגילה בעת האחרונה שתכלול את וילי סימס, מיקי ברקוביץ, דורון ג'מצ'י, קווין מאגי וקן בארלו.

סטורן קלן תפתח עם הרכז הבין לאומי אובה זאואר, האנזי גנאר (2.08), ווריק בראיין (1.94), מקפרסון וקלאוס זנדר (2.10).

במשחק, שיועבר בשידור ישיר ב־ ראדיו ובטלוויזיה, ישפטו קרלובסקי מפולין ויונגמן מפולין.

אמש באימון המסכם שערכה האלופה בקלן

קווין מאגי מחזיק בכדור באימון המסכם שערכה אמש מכבי תל־אביב בקלן לקראת משחקה הערב נגד סטורן קלן בבית הגמר בגביע אירופה לאלופות. מימין נראה איציק כהן, משמאל חן לופו ובמרכז גרג קורונליוס (תצלום: איי.פי.)

פיקנטריה

ישראל פז

רלף קליין – הערב מול חניכיו לשעבר מקלן

הנצחונות על טרסר וברצלונה הגבירו תיאבון הגרמנים

רלף קליין — הערב נגד סאטורן קלן, בקרב חשוב ביותר בבית־הגמר בגביע־אירופה לאלופות בכדורסל. רלף, שאימן בשלוש עונות את סאטורן, ינסה לנצל את הידע שלו, ולהצעיד את מכבי תל־אביב לנצחון חוץ ראשון.

סאטורן קלן לא הצליחה לפלס פעמים רבות דרך לבית־הגמר האירופי. בדרך כלל גילתה בינוניות, והתקשתה לזכות באליפות גרמניה. רק פעם אחת, בעונת 1982, נפגשה עם מכבי ת"א באירוע זה. במשחק הראשון, בקלן, זכתה מכבי ת"א בנצחון — 90:98, במשקל סטל. כוכבי מכבי ת"א במשחק היו, מיקי ברקוביץ 27; ארל ויליאמס 25 ולו סילבר 22, בעוד שפריים (30) ופאפארט (16) הירבו לקלוע לקלן.

במשחק הגומלין ביד־אליהו היה נצחון מכבי ת"א קל יותר — 84:97. גם אז הצטיין מיקי ברקוביץ כשקלע 30 נקודות, מספר שקלע גם כדורסלן קלן, פריים.

מאז שקעה סאטורן. בימיו של רלף קליין לא הצליחה לזכות באליפות. בעונה שעברה החליף את רלף בקלן מאמן אמריקאי, טוני דיליו, בן 36, והוליך את הקבוצה לכתר הגרמני. מי שסייע לה לזכות בתואר היה [illegible] כדורסלן הפועל ת"א העונה.

אוסף כוכבים

כוכב קבוצת סאטורן קלן הוא מייקל ייקל, בן 28, שגובהו 1.98 מטר. כדורסלן ממוצא קנדי שהתאזרח בגרמניה. ייקל, אותו טיפח רלף קליין בנבחרת הגרמנית, הוא קלעי מאסר. קרוב לוודאי שלא ישחק הערב בגלל פציעה.

לסאטורן כמה כדורסלנים גרמנים מעולים. אחד הבולטים הוא האנס־יורגן גנאר, גובה 2.08 מטר, שחקן חזק מאוד, שכשל בנסיונו להתקבל לליגה המקצוענית באה"ב, דוגמת חבריו שרמפף וכלאב. נוסף לו יש לסאטורן ענקים, כמו הוותיק קלאוס זנדר, בן ה־31, בעבר שחקן־הבית של נבחרת גרמניה ודריק ואנגר. לסאטורן יש גם שני אמריקנים טובים, רלף מקפירסון (2.06) ובראיין ווריק (1.96). לקבוצה רכזים טובים, [illegible] סטפן כק, בן ה־22, מנסה לתפוס מקום־של־קבע בנבחרת גרמניה.

סאטורן פתחה את משחקי בית־הגמר בגביע־אירופה בצורה מסודרת כשהלמה באולמה באלופת היבשת, טרסר מילאנו — 78:102. לדברי המאמן האיטלקי, קאזאליני, שביקר עם טרסר בתל־אביב והצעידה לנצחון על מכבי ת"א (93:99), הציגה הקבוצה הגרמנית יכולת־שיא. כעבור שבוע כשלה סאטורן באורתז כשנוצחה — 105:95, שוב משחקה ביתה והשיגה נצחון מוחץ נוסף, על ברצלונה הספרדית — 96:103. במשחקה הרביעי [illegible] בסלוניקי לאריס, ונוצחה בתום משחק מתוח — 107:101.

אין ספק שקבוצה שניצחה באולמה קבוצות־על באירופה, כמו טרסר וברצלונה, חייבת להיות בעלת־יכולת. לכן על מכבי ת"א להיות במיטבה כדי להתמודד באווירה־זרה עם סאטורן, באולם בקלן.

הטקטיקה של רלף קליין

רלף קליין מכיר מקרוב את „הכוחות" שיעלו הערב מול מכבי ת"א. הוא ודאי שהכין את חניכיו למשחק טקטי, בו ינסו קווין מאגי וחבריו לכרסם בנצחון של סאטורן. [illegible]

[illegible]

ערב לא קל צפוי למכבי ת"א בקלן. ונצחון תלוי ביכולת שתוכיח מול הקבוצה הגרמנית הבוטחת בכוחה.

טרסר ניצחה באורתז 78:80

במשחק הראשון במחזור ה־5 בבית־הגמר בגביע־אירופה לאלופות קצרה אמש טרסר מילאנו נצחון חוץ שני בצרפת על אורתז — 78:80. במחצית הוליכה טרסר ב־20 הפרש — 34:54.

לטרסר הירבו לקלוע: בראון 24, מקאדו 22, מונטקי 10, מנגין, דנטוני ופרמייר — 8 כל־אחד. לאורתז: קרטר 22.

הטבלה

1.	טרסר	5	446־446	9
2.	אריס	4	370־379	7
3.	פרטיזן	4	360־367	7
4.	דן־בוס	4	387־385	6
5.	מכבי ת"א	4	400־398	6
6.	קלן	4	388־401	6
7.	אורתז	5	457־445	6
8.	ברצלונה	4	388־377	4

נוסף למשחק בין סאטורן קלן ומכבי ת"א הערב ייערכו שני משחקים. אריס סלוניקי תארח את פרטיזן בלגראד וברצלונה תשחק באולמה עם דן־בוס ההולנדית.

היכל ספורט להפועל חיפה

מאת יוסף גלזר

עיריית חיפה תקצה שטח קרקע, כנראה בנווה־שאנן, שם תקים הפועל חיפה אולם כדורסל בעל תכולה שתעלה על זו של היכל הספורט ברוממה — כך סוכם אתמול בפגישה שקיימו מרכז הפועל חיפה, יעקב שלזינגר וראש העיר, אריה גוראל.

נודע כי שלזינגר גייס משקיע מחו"ל שיממן את חלקו של האגודה בפרויקט.

בת־ים הפתיעה ומקווה להגיע לשיאה ב„פליי־אוף"

התכנון של כפרי והפאשלה של כפר־סבא

● כדורעף

מאת יעקב צלאל

„זה בדיוק לפי התוכנית שלי" — מחייך דוד כפרי, כשסיכם שלשום את נצחון־החוץ של קבוצתו, הפועל בת־ים, על הפועל כפר־סבא (1:3). שמו, עוזרו של כפרי, פתח את האוגדן ומתוכו ביצבץ שרטוט ועליו שתי עקומות: האחת, עקומת הכושר המתוכננת לקבוצה, השניה, עקומת הקושי באימונים.

שתי העקומות נפרשו לאורך חודשי העונה כשבשלב זה, תחילת ינואר, שתיהן נמצאות בשלב ראשון לקראת עלייתן לשיא. בתחילת ינואר נמצאת עדיין עקומת־הקושי באימונים מעל לעקומת הכושר. לקראת ה„פליי אוף" הן יחתכו ואחר־כך אמורה עקומת־הכושר לשמור על רמה קבועה וגבוהה ועקומת־הקושי באימונים תיפול.

זה אליבא ד'כפרי המתכון להצלחה.

„אתה רואה" -- הוא מסכם -- „אנחנו הולכים בסבלנות ובאותה הדרך כל הזמן. כשהפסדנו לא נכנסנו לפאניקה ויצאנו מזה. לפי התוכנית, בעוד שישה שבועות, לקראת משחקי ה„פליי־אוף" אנחנו צריכים להיות בכושר טוב." בזווית העין קלט שמו, והוא באוגדן את רמותו של אליהו רבינא, מאמן כפר־סבא, שקרב ללחוץ יד. הוא מיהר לסגור את ה„תנ"ך" של בת־ים.

הרכב מאוזן

השוואה בין הפועל בת־ים וכפר־סבא, שתי קבוצות הכדורעף העירוניות המובילות ואחרי קרית־אתא, כמובן, היא מעניינת. לשתיהן הנהלות ותיקות: לשתיהן מאמנים הנמצאים בקבוצה שנים רבות (עם הפסקות קצרות) שתיהן נמצאות בתחתית־הצמרת של הכדורעף במשך שנים רבות.

בחינת ההישגים של שתי הקבוצות מציבה את בת־ים גבוה יותר: זכייה באליפות ובגביע ב־85 מול גביע של כפר־סבא ב־83.

[illegible]

תקוות של „פליי־אוף" יהיה עדיין אפשר לתקן משהו.

במבט לעומק הבעייה העיקרית של כפר־סבא היא העובדה שהיא מורכבת משחקנים בעלי תפקידים זהים. גיל פישל, אמיר אקרמן, דן בורר -- שחקני־התיוזק של הקבוצה -- יכולים להיות שחקנים מישניים טובים בקבוצה שיש בה שחקנים מובילים ברמה גבוהה. אף אחד מהם, ואף לא שלושתם יחד, לא מסוגל לשאת קבוצה על כתפיו.

אקרמן איכזב מאוד מול בת־ים, ביחוד בחסימה שבה הוא לא מגיע לכדורים מהירים. דן בורר כמעט שאינו מורגש על המגרש בעוד שפישל היה הפעם שקט מכרגיל, ואולי זה היה בעוכריו.

משחקניה הצעירים של כפר־סבא היו במגרש רק אסף בונין, שהחליף בהגשה את קנטור, ורונן גרינברג, ששיחק רק בדקות הקריטיות דווקא. היה זה מוזר לראות את כפר־סבא, עם קבוצה זקנה בנשמתה, כאשר נוער עם פוטנציאל מאכלס בצפיפות את הספסל.

בראיילובסקי מחפש הפתעות ב„מחזור המיליונים"

בית"ר י־ם תנצח את מכבי נתניה

מאת יצחק ויסהוף

דניאל בראיילובסקי (29) ידע מרורים רבים בקבוצתו, מכבי חיפה, במהלך העונה. היא לא תורה על יכולתה משנות האליפות. בראיילובסקי ידע בצד משחקים מעולים גם דקות שפל, כמו קבוצתו כולה.

יכולתו הטכנית של בראיילובסקי לא באה תמיד לידי ביטוי, אולם גם כך הוא אחד הבולטים בקבוצתו. כאשר משחק היטב מתפקדת הקבוצה.

דניאל בראיילובסקי ינסה לנחש את משחקי המחזור ה־18, מחזור שזכה לכינוי „מחזור המיליונים" בגלל סכומי הכסף הגדולים שיחולקו בו בטוטו.

● מכבי חיפה־בית"ר תל־אביב: מכבי חיפה היא הקבוצה שלי ולכן היא תנצח. אני לא יכול לחשוב אחרת. כבדרך המשחק ייערך בבית ואני מאמין כי הנקודות ישתתפו נוסף.

התחזית: נצחון למכבי חיפה.

● מכבי פתח־תקוה־מכבי תל־אביב: מכבי ת"א תגיע לפ"ת במצב לא־רע, היא בלחץ. מכבי פ"ת מאמינה עדיין כי בכוחה להיחלץ מהתחתית.

התחזית: תיקו.

● הפועל חולון־הפועל ת"א: חולון מתמשת נקודות. הקבוצה נמצאת בקריעליה. את הפועל ת"א לא קל לנצח. העובדה שהמשחק ייערך בחולון לא תקל על הפועל ת"א.

התחזית: תיקו.

● הפועל לוד־הפועל כפר־סבא: לוד היא קבוצה עקשנית, במיוחד בביתה. הפועל כפר־סבא תסתפק בנקודה אחת במשחק החוץ.

התחזית: תיקו.

● בית"ר ירושלים־מכבי נתניה: לבית"ר ירושלים לא יכולה להיות הזדמנות טובה יותר לחזור לצמרת כמו במשחק עם מכבי נתניה. הקבוצה חייבת לנצח ולדעתי יבואו הנצחון על חשבון מכבי נתניה.

התחזית: נצחון לבית"ר ירושלים.

● שמשון ת"א־בני יהודה ת"א: שמשון היא כיום הקבוצה הטובה בליגה. לא משנה היכן היא משחקת. הנקודות נשארות אצלה. בני יהודה לא תוכל לעצור את שמשון.

התחזית: נצחון לשמשון ת"א.

● הפועל באר־שבע־הפועל פ"ת: באר־שבע היא קבוצה ביתית טיפוסית. בשבוע שעבר ניצחה גם בחוץ, [illegible] על חשבון הפועל פ"ת.

התחזית: נצחון להפועל באר־שבע.

נתניה שיתפה 20 שחקנים ופ.צ. בריז' ניצחה 1:3

[illegible]

הועדה המקומית לתכנון ולבניה

„דרום־השרון"

פרסום הקלה/סטיה מהתשריט עפ"י הוראות ס' 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

ניתנת בזה הודעה, כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה דרום־השרון בקשה להקמת בתי מגורים בתיקי בנייה רמ/17/103 ר' רמ/99/103 בגוש 8900 חלקות 17 ו־99, ישוב: נירית. שם המבקש: נירית. מהות החריגה/הקלה: הקלה בקו בנייה עד 10% חריגה.

כל המעוניינים, אם כבעל הנכס ואם מבחינה אחרת, בקרקע, בבניינים או בנכסים הנ"ל, שהתכנית עשויה להשפיע עליהם, יוכל לעיין בעותקי התכנית, במשרדי הועדה המקומית הנ"ל בשעות העבודה הרגילות, ולהגיש התנגדות לתכנית תוך 14 יום מתאריך פרסום זה.

א. רוצקי,
יו"ר הועדה

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

הועדה המקומית לתכנון ולבניה „זמורה"

מ ו ד ע ה

בהתאם לסעיף 149

הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ובניה „זמורה" ע"י אראל רחובות בע"מ בגוש 3873 חלקה 207 בגדרה בקשה ליתן אשור להקלה לתוספת של 6% בשטח.

כל מי שיש לו התנגדות להוצאת ההיתר אשור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה „זמורה" רח' בית הפועלים 6, רחובות, את התנגדותו המנומקת ולציין כתובתו ומרויקתו.

התנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הועדה הנ"ל.

צ. ביתן, יו"ר הועדה לתכנון ולבניה „זמורה"

הועדה המקומית לתכנון ולבניה

רמת־גן

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 לחוק הנ"ל כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה ר"ג (להלן הועדה המקומית) בקשה להתרת הקלה בנכס בגוש 6183 חלקה 252 רחוב אצל מס' 21 דהיינו: הקלת 6% משטח החלקה.

על המעוניין הרואה את עצמו נפגע על ידי אישור ההקלה הנ"ל יוכל לעיין בתכנית ולהגיש התנגדות מנומקת לפרטיה. ההתנגדות צריכה להימסר לידי הועדה המקומית במשרדי אגף ההנדסה רח' המעגל 26 רמת־גן, תוך שבועיים מיום פרסום הודעה זו בעיתונות.

אורי עמית, ראש העיר
יו"ר הועדה המקומית
לתכנון ולבניה ר"ג

הועדה המקומית לתכנון ולבניה חדרה

הודעה עפ"י סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

ניתנת בזה הודעה, כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה, חדרה בקשה למתן אישור להקלה על חלקה מס' 64 בגוש 10570, ברחוב שיכת ציון, דהיינו תוספת של 1,4% בניה נוספים לשטח הרצפה הכולל.

כל מי שיש לו התנגדות להוצאת ההיתר הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה חדרה, רחוב הלל יפה את התנגדותו המנומקת בכתב ולציין כתובתו המדוייקת.

התנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הועדה הנ"ל.

אינג' י. כהנא, ראש העיר
יו"ר הועדה המקומית
לתכנון ולבניה חדרה

תיק: 2791

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965

מרחב תכנון מקומי פתח־תקוה

הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 89 התכנון והבניה, תשכ"ה—1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה פתח־תקוה הופקד שינוי תכנית הנקרא „שינוי תכנית מפורטת מס' פת/1212/32 ביחד עם התשריט המצורף אליו.

עיקרי הוראות השינוי: שנוי קו בנין חזית. ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: גוש 6385 חלקות 125, 124, 101. כל המעונין בשינוי התכנית רשאי לעיין בו, ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

כל מעונין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה עצמו נפגע על ידי שינוי התכנית וכן כל הזכאי לכך עפ"י סעיף 100 לחוק האמור, רשאי תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות, להגיש התנגדות לשינוי התכנית במשרדי הועדה המקומית האמורה.

ד. שיש, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז המרכז

תאריך: 11.23.78

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

הועדה המקומית לתכנון ולבניה

תל־אביב—יפו

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב—יפו בקשה ליתן אשור להקלה מתכנית הבינוי ברחוב קהילת לבוב מס' 6 גוש 6636 חלקה 319.

– תיק בנין 2/0822־006

בקשת מס' 871463

בעל קרקע או בנין או המחזיק בהם שיש לו התנגדות להוצאת היתר/אשור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב—יפו, שד' בן גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתבתו המדוייקת וטלפון.

התנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הועדה הנ"ל.

י. בסטי, סגן ראש העירייה
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה — תל־אביב—יפו

הועדה המקומית לתכנון ובניה עומר

בהתאם לסעיף 149 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ד 1964

ניתנת בזה הודעה כי הוגשה בקשה על ידי מר/גב' אורן שושנה ודוד, הקלה בגובה 53 ס"מ, בגוש מיתר חלקה 2126 רחוב יעלים מספר 29 בנגוד לתכנית/שנוי תכנית 10/113/03/14.

כל המעוניין יוכל לעיין בבקשה האמורה במשרד המחלקה תכנית במועצה מקומית עומר, ברחוב רותם בימים א', ד', ה' בין השעות 8.00—12.00 לפנה"צ וביום ג' בין השעות 17.00—19.00 אחה"צ ללא תשלום ורשאי להגיש התנגדות מנומקת בשני העתקים לועדה המקומית האמורה תוך 14 יום מיום פרסום זה.

זיו אריה, יו"ר הועדה המקומית
שמר מתחמ חרדום

תאריך: 4.1.88

מרחב תכנון מקומי

רחובות

הודעה לפי סעיף 149 מחוק התכנון והבניה
מקשה למתן הקלה

בהתאם לסעיפים 140—146 מחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965 ניתנת בזה הודעה כי הוגשה בקשה למתן הקלה של 11% לתוספת בניה בבנין על חלק מחלקה 33 מגרש 51 בגוש 3652 רח' אזור תעשיה (דרך יבנה), רחובות, כך שאחוזי הבניה בבנין יגיעו לסה"כ של 13% במקום 120% המותרים.

כל המעוניין יוכל לעיין בתוכנית הבנין, ללא תשלום, במשרדי הועדה המקומית קומה ד', כל יום בשעות העבודה הרגילות, ולהגיש התנגדות לתוכנית, תוך שבועיים מיום פרסום הודעה זו בעיתון.

יחזקאל הרכולד,
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה — רחובות

טלוויזיה

(ב) בתוכניות מיוחדות לליקויי שמיעה 08.00 עד כאן – חדשות קול ישראל. 08.05 שעת כושר. 08.15 מושגים ביהדות – השב תשיבם (כג). 08.40 ראשית הקריאה – כלי סורות – שווא 4. 09.00 גיאוגרפיה של א"י – פני הארץ – תבנית נוף וכו'. 09.20 מרעי הטבע – ו"ט – תזונה בים. 10.10 אנגלית ה'. 10.30 בבית של פיסטוק – הולכים לעבור. 11.00 אנגלית ו'. 11.15 ערבית מרוכזת – די"ה – וליר מיש הון. 11.30 אנגלית ח'. 12.00 מרעי הטבע על יסודי – A.T.P. ספק האנרגיה. 12.25 אנגלית ט': 13.00 היסטוריה – מתולדות ישראל – בין רם לדם. 13.30 מוסיקה – סולו – בינגו בום. 14.00 עד כאן – חדשות קול ישראל. 14.05 כלי סורות – ס"ע. 14.30 קשר משפחתי וכו'. 15.10 רחוב סומסום – קיפי הקוסם. 15.40 שעת כושר. 15.50 מאתיים שניות לקרן הדפוס * נייר. 16.00 זהו זה – שידור חוזר. 17.00 ערב חדש – מנחה: אילנה רייז. 17.30 סדרה חדשה – „האקלברי פין" – 4 פרקים, על־פי ספרו של מארק טווין. 18.25 „הגיע זמן לשון" – בפינת הלשון של אבשלום קור נכיר את „דורי בן זאב ברגש חוק". 18.30 קיצור החדשות (ערבית). 18.32 „למשפחה" 1. הכנת עוגת פירורים, המבוססת על מתג־שוקולד ושוקולד צפסו. 2. שימוש בחומרי פסולת לארינת שטיחים. 3. מרכז ראשון לנפגעות אונס במגור הערבי. 4. תצוגת אופנה. (ערבית). 19.00 „מבט". 19.30 חדשות (ערבית). 20.00 „אף פעם לא מאוחר" – הפרק השבעה־עשר: „אי הבנה" הסדר מועמדת לוועדה מקומית ומתמודדת עם ירידה בלונרית מושכת. 20.30 מבט לחדשות. 21.00 כדורסל – שידור ישיר מקלן „סטורן קלך מול „מכבי תל־אביב" במסגרת המשחקים על גביע אירופה לאלופות בכדורסל. 22.45 „וייטנאם" הטבח בכפר הקטן מאי־לאי. 7 מיליון ורום וייטנאמים. עזבו את הכפרים ונמלטו אל הערים. במתקפת ה„טט" הגדולה ב־1968 שם הוייטקונג מצור על מחנה הנחתים האמריקאי קייסאן. תנועת המחאה נגד המשך המלחמה מתרחבת. ניקסון נבחר לנשיא ומבטיח סיום מכובד למלחמה. 23.45 „הגיע זמן לשון" – בפינת הלשון השבועית אבשלום קור עוסק ב„סוגיות הליכות בימוסים ואורחות". חדשות חלילה.

ערוץ 2

08.30 משפט דמאניזק – שידור ישיר. 18.30 עסיפונים. 19.00 זמנים קשים (פרק אחרון). 20.00 תעודה 2: אופנה בישראל. 20.40 תקציר משפט דמאניזק. 21.10 סוס 2 – להיטים של בוב גילדוף, ליטל ריצ'רד, הדבי הנקש.

רדיו

קול המוסיקה

06.01 „צלילי בוקר" 07.09 „בהאונה נינוחה" 07.09 „קונצרט בוקר" 11.57 „מינת השיר" משירי יוסף שרון 12.00 „מן הפרטיה" 13.05 „בהאונה נינוחה" הנגיל: קונצ'רטו מס' 2 בפה־מג'ור ל־2 תומרות (הקצרית האנגלית/ה. לפאדרג; מוצרט: קונצ'רטו מס' 20 ברה־מינור לפסנתר ולתזמורת וכו'. פראיה – סולן ומנצח על. התז. הקאמ. האנגלית); „כטהובן; רביעייה כלי־קשת במי־במול מג'ור „הנבל" (הרביעייה ההונגרית) התרשמות; שוברט: סימפוניה מס' 4 בדו־מינור „הטרגית" (הסימ. הישראלית/ג. מהטה) 16.00 „מפגשים מוסיקליים" 18.00 „אתנחתא" – שידור ישיר מאולם ימק"א בירושלים ארנון ויול – פסנתרן כארו פתיחה צרפתית כסי מינור; ע. פרקופייב: מטמורפוזות לפסנתר; מסיאן: „אי האש" 1 ו־2; פרנק: פרלוד, אריה ופינאלה 17.30 „קשת של צלילים" 18.00 „אנתולוגיה בצלילים" ההפרה האיטלקית במאה הי"ז 19.00 „מוסיקה קלאסית קלה" 20.05 „אינטרלוד" 20.27 „מינת השיר" 20.30 „אופרה": כרמה. אונן ויגנריב נב. לקסון/ג'. בייקר/מ. פידס/ס. הרפר/ מנצח בנגלמן כרינן) 23.00 „דור ההוה" אמנים גדולים בהקלטות היסטוריות „קונצרט" – תכנית המשך: מוצרט: מהור הקונצ'רטות לפסנתר כ־רומינור ובדו מג'ור

רשת א'

07.30 „גדיולקל" – תכנית יומית בעברית קלה 08.05 „המוגה מתוגה" 09.05 „סלדוריר" – שירות מידע למאזינים 10.05 „שירוקו" – מתולות ושירים משלנו 11.05 „מגיני בוקר" – מגיש גדעון הוד 12.05 „מקורב יסיתיכוני" – עם ניסים גרמה 13.00 חדשות ותוכניות באנגלית 13.30 חדשות ותוכניות בצרפתית 14.05 „בראש צעיר" – מגזין יומי לילדים ולכני נוער 15.30 „האוניברסיטה המתווה" 16.05 „אריק לא נרדף" 17.10 „צלצלי הקשת" „שירי ערות" 18.05 „מינחת ערב" – משדר יומי לחווי דתי ומסורת 19.05 סיכום המשלה היומית 19.30 שידורים לעולים 22.05 „יש לי חלום" – עורך ומנחה: יובב כץ

רשת ב'

07.00 „הבוקר הזה" 08.05 „ששים עניין" 09.05 „ביקה בית" – עם רבקה מיכאלי 10.05 „כל צבעי הקשת" – מגזין יום 12.10 „אלף־אלף־ב־בית" – עם אשר מגוף 13.05 „בזמני הזום" – חדשות ופושונים 14.05 „לראות, או לא לראות" – יומן חדשות לתרבות ולאמנות 14.30 „בת צחוק" – חוי חוסמר 15.05 „שירים ושעונים" 15.55 „קראתי ספר" – קוראים ממליצים 16.05 „יומן כלכלה" 16.30 „על מספרים ואנשים" – מגזין המשק והחברה 17.05 „רגעי ספט" 18.06 „איקוי" – עורך ומנחה: יצחק גולן 18.45 היום בספורט 19.00 „היום הזה" 19.35 שירים עבריים 20.05 „שורשים" – שבועון לענייני פולקלור ועדות 22.05

„הלילה החמישי" – עם אלעזר שטורם 00.15 „להאזין בחלום" – שירים לסיומו של יום

גלי צה"ל

06.05 אוניברסיטה משודרת ההיסטוריה האמריקאית ממלחמת האזרחים למלחמה הקרה – המשבר הגדול והניודיל. מרצה ד"ר ארנון גוטפלד 06.30 „מוקדם עין" 07.07 „שבע אפס שבע" – עם אלכס אנסקי. 08.00 בוקר טוב ישראל 09.05 „אילה בוקר" – עם אלי ישראלי 10.05 „עשר" – שירים עכשיים 11.05 „נכון לעכשיו" – עם רפי רשף 13.05 „דו רה יומי" 13.55 „40 לאחור" – סיפור היום בתש"ח. עורך ומגיש: רוזי ריין. 14.05 „מגישה יומית" – עם יצחק בן־נר 15.05 „שירים לתג" – עם ארז טל 16.05 „ארבע אחרי הצהריים" 16.54 „באוזן מילולי" – פינתו של אבשלום קור 17.00 „ערב טוב ישראל" 18.05 „שעה קלה על כלכלה" 18.45 „חמש עשרה קטנות" 19.05 „יעד משודר" – מגאזין גלי־צה"ל לענייני צבא ובטחון (ש"ח) 19.57 הודעות לחיילים 20.05 „בעיקר מוסיקה" – המכללה המוסיקלית המשודרת של גלי־צה"ל. פרופ' אבל אוליך מגיש הרצאה בנושא „הרהורים על מלודיה". 21.00 מבט לחדשות 21.30 אוניברסיטה משודרת – ההיסטוריה האמריקנית ממלחמת האזרחים למלחמה הקרה – המשבר הגדול והניודיל. מרצה: ארנון גוטפלד 22.05 „על הדבש ועל העוקץ" 23.05 „עשרים וארבע – היום שהיה" – עם ירון ולנסקי 23.55 „שיחות חצות" – עם אורנה הס – ארכיזולונית 00.05 ציפורי לילה 02.05 לא רוצים לישון 05.05 צלילי בוקר

שידורי צה"ל 2

19.05 „רדיו רדיו" – עם יואב קוטנר 20.05 „ער"ס" – תכנית יומית לחיילים – עם אבנרי גלעד. 21.57 הודעות לחיילים 22.05 „הפסקת עשר" – עם מיכל ניב 23.05 „קול תג'אז הזה" – עורך ומגיש: רני קרסל

רשת ג'

06.04 „בחזרה לאושר" – להיטים וותיקים 07.07 „שיר בבוקר בבוקר" – שירים עבריים 09.05 „מה, כבר תשעה?" – עם אבי אתגר 10.05 „דברים טובים" – עם שמירה אימבר 11.05 „שבעים מי יודע" – שירי שנות השבעים 12.05 „אהבה יומיומית" – עם יוסי סיאס 13.05 „רק בימי חול" – עם מנחם פרי 14.05 „לי ולך" – שיר וברכה 15.05 „חדש, חדיש ומחודש" – עם שוש עטרי 16.05 „הצגה יומית" – עם יקיר אביב 18.06 „שליט" – שבועון פופ 20.05 „קו ההתחלה" – תקליטי שדרים ראשונים 21.05 „מוסע רוק" 23.05 „הלילה הוא שירים"

קולנוע

תל־אביב
אמתה: הבטלנים מאישתר 9.30 ,7.15 ,4.30
אורליה: שגעון בחלל 9.40 ,7.15 ,5
בן־יהודה: אבא גנוב 9.30 ,7.15 ,3
גת: הקיסר האחרון 9.30,7.00 ,4.30
9.15 ,6.15 ,3.15

גורדון: נקמתו של חייל 9.30 ,7.00
דקל: נאדין, אהבה משוריינת 9.30 ,7.15 ,5
דרייב אין: לה במבה 7.45
הוד: ריקוד משחת 9.30 ,7.15 ,5
לימור ורעו: ללא מוצא 9.30 ,7.15 ,4.30
סינמה 1: סנור לרגל שיפוצים
סינמה 2: ילדים חורגים לאלוהים 9.30 ,7.15 ,5
פאר: יופיו של החטאר 9.30 ,7.30 ,5
פאריס: לא יכולה בלי זה 9.30 ,7.15 ,2,12

רב־חן:
חן 1: יום במלכודת 9.30 ,7.30 ,5
חן 2: מטאל ג'אקט 9.45 ,7.25 ,5
חן 3: מהלון חדר המיתות 9.45 ,7.40 ,4 ,2 ,11
חן 4 המכשפות מאיסטוויק 9.45 ,7.40 ,5 ,2 ,11
חן 5: חגות
מעבר לפינה 9.40 ,7.30 ,5 ,2 ,11
שחף: הבלתי משוחדים 9.30 ,7.00 ,4.30
תל־אביב: ספורט הדמים 9.30 ,7.15 ,5
תכלת: כשהרוח נושבת 9.35 ,7.00 ,4.30
לב 1: טמטמפו 10.00 ,7 ,5 ,2
לב 2: המשפחה 9.30 ,7.15 ,4.30 ,2
לב 3: זקוף ת'אוזן 10.00 ,8 ,5 ,2
לב 4: מגדל הדבורים 10.00 ,7.50 ,5 ,2

רמת־גן
אראווים: יום במלכודת 9.30 ,6.40 ,4
לילי: יופיו של החטא 9.30 ,7.15
רב־גן:
גן 1: מהלון חדר המיתות 9.40 ,7.20 ,5
גן 2: לה במבה 9.40 ,7.20 ,5
גן 3: גברים גברים 9.40 ,7.30 ,5
גן 4: ללא מוצא 9.15 ,6.15

ירושלים
אדיסון: ריקוד מושחת 9.30 ,7.15 ,4.30
אורנע: יום במלכודת 9.15 ,4.30
רון: לבמבה 9.00 ,7.00 ,4.30
בית אגרון:
וולט דיסני — במבי 16.30
מאוהרי הסורגים 18.00
קובלנקה 19.45
ריווה 21.45
סלח לי, אתה נושך את צוארי 24.00
כפיר: ללא מוצא 9.30 ,7.00 ,4.00
אורגיל: הקיסר האחרון 9.15 ,7 ,4.30
מיטשלו: שגעון בחלל 9.00 ,7.00
סמדר: מגדל הדבורים 9.15 ,7.00
חביונים: סגור לרגל שיפוצים
אוריון
אור 1: יופיו של החטא 9.15 ,7.15 ,4.30
אור 2: בוקר טוב בבילוניה 9.30 ,7.15 ,4.30
אור 3: הבלתי משוחדים 9.00 ,7.00 ,4.30
אור 4: לאבד הבתולים בטיחואנה 9.00 ,7.00 ,4.30
אור 5: היצאנית המכובדת 9.00 ,7.00 ,4.30
עדן: אבא גנוב 9.00 ,7 ,4.30
תיאטרון ירושלים:
מאנון + דאן רה פלורט 21.45 ,18.45

חיפה
אורה: ריקוד מושחת 9.15 ,7.00 ,4.30
חן: דאן רה פלורט 9.00 ,7.00 ,4.30
עצמון 1: ללא מוצא 9.15 ,7.00 ,4.30
עצמון 2: תקוה ותהילה 9.15 ,7.00 ,4.30
עצמון 3: הבלתי משוחדים 9.15 ,7.00 ,4.30
רון: אבא גנוב 9.00 ,6.30 ,4
אורלי: מהלון חדר המיתות 9.15 ,6.45
קרן אור המחודש:
מלך ליום אחד 9.15 ,7.00
פאר: יום במלכודת 9.30 ,7.30 ,5.00

נתניה
שרון: אבא גנוב 9.15 ,7 ,5
סטודיו: יום במלכודת 9.15 ,7 ,5

חולון
סבוי: לו הייתי כאן 9.15 ,7.15 ,5
מגדל: יום במלכודת 9.00 ,6.00
ארמון: אבא גנוב 9.30 ,7.30 ,5

בת־ים
עצמאות: המכשפות מאיסטוויק 9.30 ,7.15 ,5

הרצליה
היכל: אבא גנוב 9.30 ,7.15 ,5.00
מלון דניאל – האודיטוריום
סיפור אמיתי 9.30 ,7.15

באר־שבע
חן: מלתעות 4 9.30 ,7.30 ,4.30

פתח־תקוה
היכל 1: אבא גנוב 9.30 ,7.15 ,5
היכל 2: ללא מוצא 9.30 ,7.15 ,5.00
היכל 3: ריקוד מושחת 9.30 ,7.15

עפולה
מופתרון: הבטלנים מאישתר 9.00

גבעתיים
חודר: הבלתי משוחדים 9.30 ,7.15

ראשון־לציון
רון 1: אבא גנוב 9.30 ,7.30
רון 2: ריקוד מושחת 9.30 ,7.30

תיאטרון

הבימה
התיאטרון הלאומי
היום יום ה', 7.1
מירלת אפרת: 10.00

צוותא
לתרבות מתקדמת
יום ה' 1. 7 בשעות 20.30
נוצות

שרותים ● עזרה ● תחבורה

תורנות בתי־מרקחת

בת־ים
קופ"ח — עין יהב חולון

חולון
אהרון — הופיין 52

ירושלים
דויטש — מאה שערים 83

נתניה
קרניאל — מ. מסחרי ק. נורדאו

פתח־תקוה
רסל — רוטשילד 39

רמת־גן
מכבי — ז'בוטינסקי 71

תל־אביב
שלמה המלך — שלמה המלך 78
ככלי — עוזיאל 1

חיפה
חניתה — חניתה 22

משטרה

ירושלים, תל־אביב, חיפה, רמת־גן, בני־ברק, חולון, פתח־תקוה — טל' 100. באר־שבע, נהריה, נתניה, נצרת — טל' 100. אילת — 244. חדרה — 22444.

תורנות בתי־חולים

תל־אביב והמרכז
● בית החולים ע"ש שיבא תל־השומר – כל המחלקות – כל השבוע.
● בית החולים בילינסון, פתח־תקוה – כל המחלקות – כל השבוע.
● בית החולים ע"ש רוקח, תל־אביב – בימים ב', ד', ו' – כירורגיה ופנימית. ילדים – כל השבוע.
● בית החולים איכילוב, תל־אביב – בימים א', ג', ה' שבת – כירורגיה ופנימית.
● בית החולים וולפסון, חולון – כל המחלקות – כל השבוע.
● בית החולים אסף הרופא – כל המחלקות – כל השבוע.

נתניה
● בי"ח לניאדו נמצא בתורנות למקרים דחופים – כל השבוע, כולל שבת.

ירושלים
שערי צדק – נשים, כירורגיה, אורטופדית הדסה ע"כ – ילדים, עיניים
בקור חולים – פנימית, א.א.ג.

מוקד קופ"ח כללית
המוקד יספק מידע טלפוני בימים א'—ה' בין 08.00—20.00, בימי ו' 08.00—15.00
טלפונים: 03־433500, 03־433500
„יד ביד – אוזן קשבת בטלפון לילד ולנוער" – קו לנוער במצוקה ירושלים – 02־243358
ת"א – 226027 (24 שעות)
חיפה – 04־229488 (11.00—20.00)
גליל מערבי – 04־922222
„קו פתוח לנוער במצוקה" בימי ב' ו־ה' – טל. 222752
„קו פתוח" – אוזן קשבת לילדים ובני־נוער 03־221680 (24 שעות)

עזרה ראשונה

עזרה ראשונה לשיניים של הסתדרות לרפואת שיניים בישראל: בתל־אביב — בימים א'—ה' בין השעות 21.00—23.00, בלילות שבת וערבי חג בין השעות 24.00—18.00, בשבתות ובחגים בין השעות 21.00—15.00.
הכתובת: רח' בר־כוכבא 49, טל' 284649. בחיפה: רחוב הגפן 26, קומה ג', טלו 523466. פתוחה מדי יום ביומו: כולל ערבי שבתות שבתות וחגים מ־20.00 עד 23.00 בערב.

מרפאת שיניים לעזרה ראשונה
המרפאה פתוחה כל יום כולל שבתות וחגים בין השעות 24.00—9.00. אשרי תצות בתשם טלפוני בלבד.
דיזנגוף סנטר שער 3 (ליד המשטרה) קומה א' טל' 294869, 03־285822.

מרכז סיוע לקורבנות אונס
לדעננת ואיזור השרון. טל' 052־32432 בימים א'—ה' בשעות 17.00—21.00.

עזרה ראשונה נפשית
ער"ן ירושלים — טל' 02־227171
ער"ן תל־אביב — טל' 03־5461111
ער"ן ילדים ונוער, ת"א — טל' 03־5261113
ער"ן חיפה — טל' 04־672222
ער"ן באר־שבע — טל' 057־418111
ער"ן נתניה — טל' 053־35816

טלפון מיוחד
מוקד עת"א למקרים דחופים — טל' 100

מד"א

ירושלים, ת"א, חיפה — טל' 101, רמת־גן, בני־ברק, גבעתיים — טל' 781111, בת־ים, רמלה — 101, טל' 08־221022, עפולה — טל' 065־93334, טבעון — 101, עכו — 04־923653, נהריה — טל' 04־931401, ים — טל' 531111, באר־שבע — 101, שמ"ל בגוש דן, טל' 057־74767, 03־330848

רכבות

מירושלים לבני־ברק וחיפה:
בימים א'—ה': 16.00
בימי ו' וערבי חג: 11.30
מחיפה לבני־ברק וירושלים:
א'—ו': 7.00
מתל־אביב לחיפה:
בימים א'—ה': 6.00, 7.00, 8.00, 8.16, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.30, 20.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00.
מתל־אביב לנהריה:
בימים א'—ה': 6.00, 8.00, 12.00, 14.00, 16.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 8.00, 12.00.
מחיפה, בת־גלים, לתל־אביב:
בימים א'—ה': 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.05, 11.30, 12.30, 13.30, 14.40, 16.30, 17.30, 19.30.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 6.30, 7.30, 10.00, 11.30, 12.30, 13.30, 14.40.
מנהריה לחיפה ותל־אביב:
בימים א'—ה': 6.30, 9.05, 10.40, 13.15, 16.33, 18.38.
בימי ו' וערבי חג: 9.05, 10.35.
• הרכבה תופעל בימי א' בשבוע וכו'
חג כלבד.

פרס בעדותו במשפט ואנונו: גילוייו גרמו נזק לישראל

בהסתמכות על צו החיסיון של שמיר, סירב פרס לענות באיזה אופן נגרם הנזק

פרס, במשפטו של ואנונו בבית המשפט המחוזי בירושלים.

מפרטים על עדותו שהותרו לפרסום עולה, כי פרס אמר

גילוייו של מרדכי ואנונו גרמו נזק למדינת ישראל, כך העיר אתמול ממלא מקום ראש הממשלה ושר החוץ, שמעון שמדיניותה של ישראל בכל הנוגע לגרעין הינה, שהיא לא תהיה הראשונה להכניס נשק גרעיני למזרח התיכון. עוד אמר פרס, כי ישראל בעד פירוז גרעיני אזורי. הוא סתר את עדותו של עד ההגנה פרופ' ג'ורג' קוואסטר, שהעיד ביום שני כאילו פרסומי ואנונו לא גרמו נזק למדינה.

פרס הגיע לבית המשפט המחוזי בירושלים בריוק בשעה 11.15. הוא הוזמן להעיד ע"י בית המשפט לבקשתו, של הסנגור, עו"ד אביגדור פלדמן. פרס בא לבית המשפט מלווה בעוזרו, אורי סביר, וביועץ המשפטי של משרד החוץ, רובי סייבל, ועדותו נמשכה שעה ורבע. הוא לא היה מוכן לענות באיזה אופן הזיק גילוייו של ואנונו לביטחונה של מדינת ישראל, בהסתמך על צו החיסיון שהוציא ראש הממשלה, יצחק שמיר, בנוגע ל־7 נושאים.

פרס לא היה מוכן לענות על שאלות אחרות שהופנה אליו הסנגור, בהסתמך על צו החיסיון. הוא נחקר בחקירה תורות קצרה, ונשאל שאלות על ידי השופטים.

פרס סירב להתייחס לשאלות עיתונאים על תוכן עדותו. הוא הסכים רק לומר, כי אין זו הפעם הראשונה שבה העיד במשפט. לפני 38 שנים, כך אמר, היה עד במשפטו של נתן ילין מור.

כוחות משטרה ומשמר הגבול רבים אבטחו את בית המשפט ברחוב סאלח א דין בירושלים, כל זמן עדותו של פרס.

בתום הערות נמשך הדיון מאחורי דלתיים סגורות. לא ברור אם הסיכומים יחלו ביום שני הקרוב, כמתוכנן, כי התביעה התכוונת להעלות על דוכן העדים עד נוסף להזים עדויות של הסנגוריה.

עו"ד אביגדור פלדמן אמר לעיתונאים עם סיום הדיון המשפטי כי בצו החיסיון בינעת הרשות הכבצעת מידע בית המשפט וזה הליך בלתי דמוקרטי של התערבות ראש הממשלה בהליך השיפוטי. ברות זו גם יטען בפני בית המשפט העליון, ויבקש לבטל את צו החיסיון.

לטענתו של עו"ד פלדמן, לא יתכן שבית המשפט יוכל עד לפסור בפניו מידע על נושאים מסוימים, ועל אותם נושאים כביס יטיל ראש הממשלה את צו החיסיון.

לבית המשפט המחוזי בירושלים הגיעו אתמול צוותי טלוויזיה זרים מהארץ ומהעולם, כדי לסקר את עדותו של פרס.

(עתי"ם)

קיסר: תפקיד יו"ר קופ"ח יפוצל; עצמאות למחוזות

מאת אשר שילוני כתבנו בבתים

„המבנה הניהולי של קופת חולים הכללית עומד לפני שינויים מהותיים. לא עוד יו"ר כל־יכול. תפקיד היו"ר יפוצל, ימונה יו"ר רפואי לקופה, ובנפרד ימונה מנכ"ל אדמיניסטרטיבי: הריכוזיות תפורק: למחוזות ולבתי החולים תינתן עצמאות, והם יהיו שותפים ליעול ולחיסכון. כל הישג ביעול ובפריון העבודה יישאר בידי העובדים. לא תהיה מניעה שהרופאים והעובדים יקבלו תוספות שכר בתמורה לצעדי יעול".

הצעה זו יביא מזכ"ל ההסתדרות, ישראל קיסר, לפני ועידת ההסתדרות שתתקיים ב־2.2. מצפים שהיא תאושר בוועידת קופ"ח שתתקיים במאי. כך הוא מסר אתמול, בביקור בבת־ים. קיסר התקבל ע"י מזכיר מועצת הפועלים, בן ציון מועקי, ראש העירייה, אהוד קינמון. הוא גם נועד עם ועדי עובדים, וענה על שאלות במפגש עם מאות תיכוניסטים.

קיסר הביע את תקוותו ששר האוצר ייצמד להסכם עם ההסתדרות, לפיו לפני אפריל לא יועלו מחיריהם של 5 מוצרים מסובסדים. כן הוא מצפה שגם אחרי אפריל לא יועלו המחירים בבת אחת.

נבון: שעות הלימוד בבתי הספר ובגנים לא יקוצצו

שר החינוך, יצחק נבון, הודיע בישיבת ועדת החינוך והתרבות של הכנסת כי שעות הלימוד בגני הילדים ובבתי הספר לא יקוצצו בשנת הלימודים הבאה.

לדבריו, ב־8 השנים האחרונות חלה הפחתה של כ־8 אחוזים כשעות הלימוד בבתי הספר היסודיים, וכ־20% אחוז בשעות הלימוד בחטיבות הביניים כתוצאה מהקיצוצים התכופים בתקציב.

נבון, שהצביע בישיבת הממשלה נגד הקיצוץ בחינוך, הודיע כי ינוא ברבריים עם שר האוצר, נסים, ויודוס לוותר, בהסכמה בין המשרדים, על הקיצוץ של 10 מיליון שקל. הוא תקף את מדיניות גביית ובכספים של האוצר והודיע, כי הורה שלא לקצץ אפילו שקל אחד בפעולות הרווחה באזורי מצוקה, וכן לא יתן ידו לקיצוץ בהקצבות למוסדות תרבות ואמנות. (שעי"ה)

מחקר הוכיח יעילות קבוצות עזרה להוריהם של חולי נפש

מאת שלי יהושביץ, כתבת „על המשמר"

ד"ר בנימין גורדון, ראש המחלקה לעבודה סוציאלית באוניברסיטת קרנוויה, סיים בימים אלה מחקר ראשון מסוגו בעולם, בו נבדקו כסיפוי התארגנות לעזרה עצמית בקרב הורים של חולי נפש.

בישראל יש כ־25 אלף חולי־נפש כרוניים. הוריהם סובלים מלחצים כלכליים, חברתיים ופסיכולוגיים. ליכולת ההורים להתמודד עם מצבם לאורך זמן, יש קשר לא רק לכשאבים האובייקטיביים העומדים לרשותם, אלא גם לאופן תפישתם את הבעייה. כלי שהתגלה מועיל ביותר בסיוע להתמודדות — הוא קבוצות לעזרה עצמית הפסיכיאטריות להוריהם בהפקת תחושת שותפות, יעוץ וסיוע מעשי ובמתן אינפורמציה.

ד"ר גורדון השווה בין הורים המשתתפים בקבוצה כזו, למי שאינם משתתפים. המחקר מצא, שהמשתתפים מתמודדים טוב יותר עם מצבם.

ד"ר גורדון מצביע במיוחד על קבוצה לעזרה עצמית הפועלת בתל־אביב זה עם שנים, כתוכן ארבע שנים ומצי כלי עזות מנוה בקבוצי, משתתפיה דיווחו, כי זו המסגרת הטובה ביותר עבורם, וסייעה להם להתמודד עם מצבם. „כאן המקום היחיד שבו אני יכולה להוריד את המסכה", סיפרה אחת המשתתפות בקבוצה. „פה אני לא צריכה לעשות הצגה. פה סואני אומרת כאן אני לא מצייה לומר לאשתי או לחברים או שכנים".

שערי מטבעי־חוץ בנק הפועלים — 6.1.1988

	יחידה	המחאות ושטרות: קניה	המחאות ושטרות: מכירה	העברות והמחאות: קניה	העברות והמחאות: מכירה	שערים יציגים
סל מטבעות	1	—	—	1.7052	1.7265	1.7182
דולר אמריקאי	1	1.52	1.59	1.5521	1.5717	1.5603
מרק גרמני	1	0.93	0.98	0.9484	0.9607	0.9578
לירה שטרלינג	1	2.77	2.90	2.8151	2.8504	2.8322
פרנק צרפתי	1	0.27	0.29	0.2814	0.2851	0.2833
ין יפני	100	1.19	1.25	1.2118	1.2269	1.2191
גילדן הולנדי	1	0.83	0.87	0.8436	0.8542	0.8519
פרנק שוויצרי	1	1.14	1.20	1.1637	1.1783	1.1749
כתר שבדי	1	0.25	0.27	0.2622	0.2654	0.2641
כתר נורבגי	1	0.24	0.25	0.2431	0.2461	0.2463
כתר דני	1	0.24	0.25	0.2467	0.2497	0.2448
פרנק בלגי	10	0.38	0.40	0.3492	0.3530	0.3602
דולר קנדי	1	1.13	1.24	1.2022	1.2173	1.2044
דולר אוסטרלי	1	1.06	1.14	1.0960	1.1117	1.1029
רנד דרום אפריקאי	1	0.47	0.80	0.7891	0.8003	0.7946
שילינג אוסטרי	10	0.44	0.47	0.4536	0.4594	0.4564
לירה איטלקית	1,000	1.26	1.34	1.3462	1.3632	1.3483

פרס וולף בכימיה לפרופ' יורטנר ולפרופ' לוין

שר החינוך מודיע ליורטנר (משמאל) וללוין (מימין) על זכייתם (צילום רוני נענק)

הפרופסורים יהושע יורטנר מאוניברסיטת תל־אביב ורפאל לוין הוזמנו אתמול למשרדו של שר החינוך, יצחק נבון, בכיכול כדי לדון על מצב לימודי הכימיה בבתי הספר. לפתע, בישר להם השר, כי ועדת שופטים בינלאומית החליטה פה אחד להעניק להם את פרס ידון וולף הישראלית בכימיה לשנת אא. זו הפעם הראשונה שהפרס מוענק בתחום זה לישראלים.

שר החינוך, העובד בראש הקרן, מסר למדענים, כי היהלט להעניק להם את הפרס על מחקריהם בפענות תהליכים כימיים. סכום הפרס, 100 אלף דולר, יחולק שווה בשווה בין יורטנר ללוין.

פרופ' יהושע יורטנר הוא היום נשיא האקדמיה הלאומית הישראלית למדעים. גולת הכותרת של הישגיו היא פענות המנגנון הפיסיקלי של העברת האנרגיה הנרכשת ע"י מולקולות גדולות.

פרופ' רפאל ד. לוין, ראש המכון לדינמיקה מולקולרית באוניברסיטה העברית בירושלים. הוא אחד החלוצים בעולם, בתורה החדישה של התנגשות הכימיות בהתנגשויות ובתהליכים הדינמיים.

ועדת השופטים קבעה כי לרעיונות, למושגים ולטכניקות שהמציאו שני המדענים הישראלים היתה השפעה עצומה על תחומי מחקר מתפתחים בכימיה המודרנית. שני הפרופסורים הם חברי האקדמיה העברית בירושלים כמדעי הטבע והתנו פרס ישראל במדעי הטבע.

שעי"ה

ניתוח חדשני בקנדה הציל את חייו של ילד מבאר שבע

— לפני כשלושה שבועות הובהר להוריו של יניב חיו, בן 12 בבאר שבע, שבארץ לא ניתן להציל את חיי הילד. רופאי המרכז הרפואי „סורוקה" בבאר שבע אבחנו אצלו גידול סרטני בבית, שבגללו אף איבד הילד את מאור עיניו. היא ניתח ב„סורוקה" שלוש פעמים וראייתו התוודה לו באחר הניתוחים, אך את הגידול לא הצליחו הרופאים להסיר. הרופאים אברו להורים, שניתן לנתח בהצלחה את הילד בחו"ל, אך הם לא ידעו בריוק היכן.

הרב „איר ישראלי" בבני ברק, המוכר כבעל מידע רב על מירפאות, בתי חולים וכירורגים רפואיים מיוחדים בכל רחבי העולם. איתר בתוך שעות ספורות הרב ישראלי מומחה בקנדה לאבחון בבנושא ולעקרה הרנטג'ן ואמר, שעלות הניתוח והשהייה, אם לא יהיו סיבוכים, תגיע לכדי 40 אלף דולר.

יניב נסלח מיד לטיפול, עוד לפני גיוס התרומות, ובכספים שנותרו בעמותת „עולם מלא" מתרומות עבור מטופלים שהוצאים. יומיים לאחר מכן הוטס הילד לבית החולים לילדים וחולים בטורונטו, קנדה, ובעבור יומים נוספים עבר ניתוח מסובך של הוצאת הגידול שכלל הקרנת לראש הפתח בשעת הניתוח. סיכוי ההחלמה בניתוח כזה הם 90 אחוז. ארבעה ימים לאחר הניתוח כבר ביחרר יניב חי מבית החולים ונשאר לטיפול, הוא התארה יחד עם הוריו בדירתו של המיליונר היהודי ריינבך בטורונטו.

אתמול בלילה נחת יניב עם הוריו, בנמל התעופה בן גוריון, הוא מרגיש בטוב. לעמותת „עולם מלא" הגיעו תשלומות הלקויים עבור הטיפול בו, והוא מבקשת לניים תרומות. אם ישאר קודם מתרומות אלה, הם יועברו לנזקקים אחרים. תרומות ניתן להעביר לעמותת „עולם מלא" — „יניב חיו", בנק אוצר החייל בבאר שבע, סניף 363, חשבון מספר 144101.

קמ"ם

מיתקפה אנטי־ישראלית שלוחת רסן בצרפת

מאת ארנון יפה,
כתב „על המשמר" בבירת פאריס. — בלי התקשורת הצרפתיים יצאו אתמול במיתקפה אנטי־ישראלית שלוחת רסן, המזכירה את ימי מלחמת לבנון, כאשר עיתוני הצרפתים, הרדיו והעיתונים תיארו את פעולת צה"ל בשטחים כמעשים נגד ילדים ונשים חסרי הגנה.

„קוטידיין" קורותיה אתמול בעמוד הראשון של „לה מונד" מראה חייל ישראלי יורה במטה גז, עם מגן רוד על הקטורת, כועס כשני פלשתינים פצועים מאחורה על רקע בית והנוס דילר מתבוסס בדם. שני המערערים אומרים „לא נותר לנו אלא לענות לפיו זכויות והגדים בעימות". קישוטה זו משפכת את מה שנתבל צה בכלי התקשורת, שאינם מניחים לישראלים להציג את גירסתם.

ערוצי הטלוויזיה, קורסים את הדלתות צמוד שערי ישראל בקרובת ספר. הוא ארע מציגה להורות בטלוויזיה וכרדיו, לקומת התפשות של נציגי אש"ף ומגבי ארגונות נגד פלשתיניות.

סופר המיזע, אתמול במשוך יציבה בעקובת „אמנו הור של רשאי אכסי הסעוכיים הפרוטלום דיבון. יפקור עצמו כמשגם, שהיר משליחות בעסוקים. הצה תיאר את הדיבור הישראלי „כפשעים נגד זכויות האדם והמנוע וזינדי בסכסוך הופיעו זילוגים מהשפות כן קבל על כך שלשלטונות ישראל לא איפשרו לו לנכר בבתי־כלא בהם כלואים פלשתינים.

לטענתו סען מוסר כי מצרא בכיבוש הישראלי הוא שאור עלידי אש"ף לעורך משעולה. הוא תיאר את חשיפת המשורים הפלשתינים הנמולים וטבאים וחיים ב„גרונזופי האישראלי", האחראי להחגת משתים. „אנו גשכיקים בכוחזל", זעק סוחר, „אך בגייש חורשות סגור את רטיש והוסיידו מהסמר לאחר זמן.

העיתונים „אמנים בסססלת מדינה לנצאת משתיקותה ולנקום צעדים נגד ישראל ולמען הפלשתינים".

סילוק ובצינוע

„לה פואבלי" מפר, כי שלטונות צרפת הביעו המוחה על מקשתו של נציג אש"ף פוס לשגר משלוח מזון לעזה, בואמנים כי לא יגיע על רקע בציה.

השופר „המתי־סטירי", חיותו ממפלה. השיחים בראיון לרדיו היהודי את העיתונאים הצרפתים בסילוף המציאות ובקשירת התעמולה הפלשתינית.

סוף שבוע עם **הארץ** עיתון לאנשים חושבים

נושא במוקד
השתמטות תלמידי הישיבות

סדקים בהיכלי הצדק
תחקיר / רומן פרוסטר

הפרלמנט של ערביי ישראל
השפעת רק"ח על ועד ראשי המועצות
רונית מטלון

מנהטן בתל־אביב / נחמיה שטרסלר

פיצוץ
יוסי ביילין נגד בנימין נתניהו
אייל ארליך

פולס על העשה בשטחים • אבותם של כלכלת הבחירות המאוחדת • איוה לבוא על שרידי קמל • מרדכי ארציאלי עם ראש הוואקף בימו

כתב זר / תום שקד • הארץ שלו / מאיר שלו • כסמת / נחמיה שטרסלר, יונתן שגמן, ויהודה שרוני • הטלוויזיה של השבוע / חדה נושם

טלקס

● מחפשים חומר לתערוכת יהדות בבל

בית התפוצות מתכנן להציג בשנה הבאה תערוכה על יהודי עיראק, תולדותיהם ותרבותם. התערוכה תתבסס בעיקר על חומר ויזואלי. לצורך זה פנה בית־התפוצות בבקשה לכל יוצאי בבל ולכל מי ששהו בעיראק בזמן מן הזמנים, להשאיל לו חומר חזותי המצוי באלבומי המשפחה. התצלומים שייאספו יהיו חלק מארכיון התצלומים של בית התפוצות הפתוח לציבור הרחב לצורכי עיון ומחקר. את התצלומים וכל חומר תעודתי אחר ניתן להעביר למחלקת התערוכה של בית התפוצות.

(אשר שילוני)

● גם תחנות הדלק לובשות ניקיון

בפגישה שהתקיימה אתמול בלשכת שר הבריאות, שושנה ארבלי־אלמוזלינו, בה השתתפו מנהלי חברות הדלק ונציגי בעלי תחנות הדלק, מסרה שרת הבריאות כי בכוונת משרדה לקיים בחודשים הקרובים מבצע נקיון גדול בתחנות הדלק ובשירותי הדרכים. ארבלי־אלמוזלינו אמרה כי המצב במיתקנים אלה אינו מניח את הדעת וכי בשנת ה־40 למדינה מן הראוי להביא לשיפור ממשי במצב התברואי של המיתקנים. מנהלי חברות הדלק, נציגי בעלי התחנות, הביעו הסכמתם להרתם למבצע וכבר בימים הקרובים תחל פעולה משותפת של החברות תחנות הדלק ומשרד הבריאות.

(חיים מרגלית)

● 13,658 עלו ארצה ב־87

13,658 עולים באו לישראל בשנת 1987. הנתונים מצביעים על כך, שמברית־המועצות באו 2180 עולים, עליה של 900 אחוז לעומת 1986. מארגנטינה עלו 1150 עולים, עליה של 38 אחוז לעומת 1986 עלו 831 איש. דרום־אפריקה, נמצאת במקום השלישי עם 760 עולים, כ־16% עליה לעומת 1986. אחריה באה רומניה עם 1550 עולים, עליה של 15 אחוז.

(יוסף גלילי)

● ד"ר נחום אגוז – מנהל „רוטשילד"

ד"ר נחום אגוז הרופא המחוזי של משרד הבריאות במרחב חיפה, מונה למנהל בית־החולים רוטשילד בחיפה. ועדת המיכרזים של עיריית חיפה, בה נטלו חלק נציגי משרד הבריאות וההסתדרות הרפואית, בחרו בד"ר נחום אגוז לתפקיד מנהל בית־החולים רוטשילד, לאחר שמנהל בית החולים בפועל פרופ' לודוויג פודושין הביע משאלה לשוב ולנהל את מחלקת אף אוזן וגרון בבית־החולים. פרופ' לודוויג פודושין שימש מנהל בית החולים בפועל משך כשנה, מאז פרישתו של הד"ר דב גולן, שמונה שעתו לתפקיד מנכ"ל משרד הבריאות, תפקיד ממנו פרש בינתיים.

(עתי"ם)

בפרשה שחלקים ממנה הותרו לפירסום

מזכיר בימ"ש לתעבורה בת"א נעצר בחשד שוחד

אברהם פלאי, בן 52, נחשד בשיבוש הליכי משפט, מירמה, הפרת־אמונים וקבלת שוחד במשך 10 שנים

בית־המשפט המחוזי בירושלים התיר אתמול לפרסם פרטים על פרשת חשד שחיתות ושוחד בבית־המשפט לתעבורה בתל־אביב.

בפרשה זו נעצר מזכיר בית־המשפט לתעבורה אברהם פלאי (52). פלאי נעצר ב־11 בדצמבר אשתקד, בפקודת בית־משפט השלום בירושלים.

אתמול נערך בבית־המשפט המחוזי בבירה דיון בערר שהגיש פלאי נגד ההחלטה לעוצרו. במהלך הדיון, הודיעה נציגת המדינה עו"ד הלנה ביילין, כי לאור ההתקדמות בחקירה, ניתן להסיר את צו איסור הפירסום „הנוגע לעניינים אחרים". עו"ד ביילין אמרה, כי ניתן להסיר את צו איסור הפירסום בנוגע לשם החשוד, תפקידו והחשדות שבהם הוא נחשד. פרקליטו של החשוד עו"ד שמואל צאנג אמר לבית המשפט, כי הוא מסכים לבקשה.

שופט בית־המשפט המחוזי פרופ' יעקב בזק קיבל את הבקשה והורה על הסרת צו איסור הפירסום.

אברהם פלאי חשוד בקבלת שוחד, שיבוש הליכי משפט, מירמה והפרת־אמונים. כל זאת, במשך תקופה של כעשר שנים, באירועים שונים וכלפי אנשים שונים. על־פי החשד, ביטל פלאי שלילת רשיונות נהיגה, תמורת שוחד.

בפרשה זו עצורים עוד שלושה חשודים. בעניינו של פלאי חזר־בו לבסוף הסניגור מן הערר. בית־המשפט המחוזי הטיל חסיון על תוכן הבקשה בפרטיכלי הדיון שנערכו בעניין הבקשה. (עתי"ם)

השבוע בטוטו פרס כבד במיוחד: 2,200,000 שקלים. בתחנות הספורטוטו נכנסים השבוע להילוך גבוה כדי לקלוט מס' שיא של טפסים. „טוטו", הקמע הסימפטי של הטוטו, התלוה לאנשי ‚ברינקס' כדי לשמור אישית על הפרס חסר התקדים,

האנס ששוכנע לשכב בבית התיירת נשפט לשנת מאסר

מאת בצלאל רוביו, כתבנו באילת

חטיב איברהים בן 27, תושב אחד הכפרים בגליל שהואשם בביצוע מעשה מגונה בכוח בתיירת משוודיה, נידון אתמול בבית־משפט השלום באילת לשנת מאסר בפועל, שנת מאסר על תנאי ו־500 ש"ח קנס. השופט אמנון כהן קיבל את טענת התובע, רב־פקד יצחק עייש, כי מעשיו של הנאשם פגעו קשה באילת כעיר תיירות והחריד מחדש פחד בתיירות המגיעות לעיר.

להגנתו טען הנאשם, כי היה שתוי ולא שלט בחושיו.

המקרה אירע סמוך לשעה 5:00 בבוקר בשדרות התמרים, רחובה הראשי של העיר. התיירת, המועסקת באחד המלונות הגדולים, שבה הביתה מעבודתה. כאשר עברה ליד אחד המרכזים המסחריים הנמצאים בשלבי בניה, התנפל עליה מאחור גבר אלים שהחל מפליא מכותיו בכל חלקי גופה. הוא הפיל אותה ארצה, ובכוח רב גרר אותה אל תוך הבניין הגמור־למחצה, שם הפשיט אותה מבגדיה, תוך־כדי מהלומות עזות בפניה, כל תחנוניה לחוס עליה, לא הועילו.

כניסיון שיכנוע אחרון אמרה הצעירה לתוקף כי יותר נעים יהיה לשכב בחדרה, מאשר על הרצפה הקשה והקרה. התוקף הסכים. כאשר הגיעו השניים לדירתה פתחה בצעקות, הזעיקה את חברותיה ואלו את המשטרה. אתמול נידון הצעיר לשנת מאסר.

חילונים חשודים בתקיפת תלמידים דתיים ברחובות

מאת זהבה מוזס, כתבת „על המשמר"

נער בן 17 נעצר אתמול על־ידי משטרת רחובות בחשד בתקיפת תלמידי ישיבה.

במשך החודשים האחרונים התלוננו מספר ילדים דתיים ברחובות, כי הותקפו על־ידי נערים חילוניים בלי שהתגרו בהם ובלי סיבה נראית־לעין. באחד המקרים קיבל תלמיד ישיבה סטירה מהנערים שתקפו אותו. תלמיד ישיבה נוסף נחתך בפיו ולאחר נותר חתך בראשו כתוצאה מהתקיפה.

בעקבות התלונות על התקיפות, הציבה משטרת רחובות תצפיות על איזור רחוב זכריה מרד, בו נמצאת הישיבה שתלמידיה הותקפו, ולאחר חקירה עצרה נער, שטען להגנתו כי תלמידי הישיבה התנכלו לו ולחבריו.

בעת האחרונה חששו רבים מהילדים הדתיים בעיר ללכת לבית־הספר או לשוב ממנו הביתה.

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965

מרחב תכנון מקומי מנשה־אלונה

הודעה בדבר הפקדת שנוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89, לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז חיפה, ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה מנשה־אלונה, הופקד, ביחד עם התשריט המצורף אליו, שינוי תכנית מפורטת הנקרא „תכנית מס' מ/151—גן־שמואל, הרחבה". המהווה שינוי לתוכניות הבאות: מ/82—גן־שמואל, מש"ח 26—גן־שמואל.

השטחים הכלולים בשינוי התכנית: גוש 10023—חלקי חלקות 27, 28, גוש 10052—חלק חלקה 14.

עיקרי התכנית:

שינוי יעוד חלק מאזור מבני משק וחלק מאזור חקלאי לאזור מגורים.

כל מעונין בשינוי התכנית רשאי לעיין בו, ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל. כל מעונין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר, הרואה עצמו נפגע משינוי התכנית וכן כל הזכאי לכך על פי סעיף 100 לחוק, רשאי להגיש התנגדות לשינוי התכנית במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה מנשה־אלונה, תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות. ההתנגדות תהיה מנומקת ותלווה בתצהיר המאמת את העובדות שעליהן היא מסתמכת.

התצהיר יתנן בפני עורך דין או אדם אחר שהוסמך לכך בחוק או על פיו.

משה גלוזר, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז חיפה.

כ"ד בכסלו תשמ"ח, 15 בדצמבר 1987

ג ו ל ן

מלאכת מחשבת (1977) בע"מ

נמסרת בזאת הודעה כי אסיפה כללית יוצאת מן הכלל של החברה תתקיים ביום 14 בינואר, 1988, בשעה 08.15 במשרדה הרשום של החברה לצורך קבלת החלטה רגילה בדבר שינוי מועד ביצוע לצורך הקמת בנין מפעלה של החברה.

גולן

מלאכת מחשבת (1977) בע"מ

בפלילים

מבוקשים: עבריני מרמה

מאת זהבה מוזס, כתבת „על המשמר"

במפלג ההונאה של משטרת מחוז תל־אביב מנהלים חקירה על הוצאת כספים במרמה וניסיון להוציא כספים במרמה, ומנסים להתחקות אחר עקבות החשודים.

בחקירה אחת חשוד צבי סמיטנסקי המזדהה בשמו המלא, (בתמונה מימין) אסיר נמלט מכלא שאטה. סמיטנסקי חשוד בהוצאת כספים במרמה באמצעות המחאות מזויפות מחשבונות הבנק הבאים: בנק הפועלים, סניף הרימון ת"א חשבון מס' 303800, הבנק הבינלאומי הראשון, סניף כיכר המדינה ת"א חשבון מס' 105 021415, בנק ה' מזרחי המאוחד, סניף גני־תקווה, חשבון מס' 108253.

חקירה נוספת מתנהלת בעקבות תלונת בנק איגוד, סניף אחוזת־בית בת"א. למקום נכנס אלמוני (בתמונה משמאל) שביקש לפרוט צ'ק של בנק איגוד, סניף חיפה בסך 2,300 ש"ח. הוא הציג עצמו כבעל החשבון והזרהה באמצעות דרכון. משראה כי הפקידה החלה לבדוק כשירותו של הצ'ק נמלט מהמקום כשהוא מותיר את הדרכון ואת הצ'ק. בבדיקה התברר, כי הם גנובים ומזויפים בעוד שתמונתו האמיתית של החשוד מופיעה בדרכון. המשטרה מבקשת כי כל היודע פרטים יתקשר לטל. 03/628305 או לתחנת המשטרה הקרובה.

שני מקרי שוד מזוין באשקלון – תוך יממה

מאת עזרא אבירן, כתב „על המשמר"

שני מקרי שוד מזוין אירעו בשכונת גבעת־ציון באשקלון בליל שלשום.

סמוך לחצות הלילה, עצרו שני רעולי־פנים חמושים באקדח את נהג חמונית, ליאון גואטה, בן 32, בעת שהחנה את מוניתו ליד ביתו. תוך איומים לקחו את קופת הכסף במונית בה היו 100 ש"ח, מסמכים וכמה המחאות ללא כיסוי שהוחזרו מהבנק. לאחר השוד נפתחה החקירה והמשטרה עצרה שני חשודים בני 25.

ולדיסלב טומנוב, בן 60, נשדד אתמול סמוך לשעה חמש לפנות־בוקר בביתו, על־ידי שני רעולי־פנים. הם סתמו את פיו בצעיף ולקחו לדירתו 1200 דולר ו־2000 במזומנים ותכשיטים בשווי 4000 ש"ח.

בן 14 השאיר מכתב התאבדות – ונמצא בריא ושלם

מאת שלי יחימוביץ, כתבת „על המשמר"

המשטרה חרגה אתמול ממנהגה, ופירסמה את שמו ואת תמונתו של קטין שנעלם מביתו, למרות שנעלם רק אתמול בבוקר.

שלום מלכה בן 13 מבאר־שבע, נעלם אתמול בבוקר מביתו, והוריו מצאו מכתב בו הוא כותב כי בעקבות ריב עם אמו „נמאס לו מעולם החיים והוא הולך אל עולם האמת". הוא הוסיף שימצאוהו למרגלות בניין בן 14 קומות בב"ש. כוחות גדולים של משטרה סרקו אתמול את העיר בחיפושים אחר הילד, אולם לא העלו דבר משך שעות ארוכות. רק הערב נמצא המאיים בהתאבדות כשהוא בריא ושלם.

אדריכל ובכיר בסוכנות חשודים בשוחד

אדריכל מירושלים הובא אתמול לבית־משפט השלום בתל־אביב כחשוד במתן שוחד ושיבוש הליכי משפט, בקשר לבניית ביתו של פקיד בכיר בסוכנות היהודית. האיש שוחרר בערבות בהסכמת המשטרה.

שמות המעורבים — נאסרו לפירסום.

מטעם המשטרה הופיעו בבית־המשפט רפ"ק ראובן שכנט ופקד אוריאל שטרית, מהיחידה לחקירות הונאה במטה הארצי. שטרית טען, כי האדריכל ביצע ומבצע עבודות אדריכלות עבור הסוכנות היהודית. בין היתר, הוא תיכנן ופקח על בניית התווילה של הבכיר בסוכנות היהודית.

לטענת החוקרים, עבודת אדריכלות זו בוצעה ללא כל תמורה כספית, וכאשר מבקר המנים של הסוכנות ערך חקירה בקשר לתפקודו של הבכיר — קשרו החשוד והבכיר קשר, לשבש הליכי החקירה. (עתי"ם)

לרוני גורן ולמשפחה

אתכם באבלכם במות

הסב

קיבוץ מענית

מאבק לביטול פיטורי הערבים מעיריית עכו בגלל „יום השלום"

יו"ר סיעת מפ"ם בהסתדרות מתכוון להעלות הפיטורים בפני מזכ"ל ההסתדרות והוועד־הפועל אם יתברר כי מועצת פועלי עכו אינה מתערבת להחזרתם לעבודה של העשרה

מאת אבשלום קווה ויהודה צור, כתבי „על המשמר"

יו"ר סיעת מפ"ם בהסתדרות, אפרים זילוני, מתכוון ליזום דיון בוועד־הפועל ובוועדה המרכזת, אם יתברר שמועצת פועלי עכו אינה פועלת לביטול החלטת ראש העירייה לפטר את עשרת העובדים הזמניים, אשר השתתפו ב„יום השלום".

זילוני מסר אתמול, כי יפנה בעניין זה למזכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר רק לאחר שיתבררו צעדי מועצת הפועלים. קיסר הודיע בישיבה הקודמת של הוועד הפועל, כי ההסתדרות תדאג שלא יאונה כל רע לעובדים שהשתתפו ביום המחאה. יצוין, כי אמנם אין החלטה מפורשת של הוועדה המרכזת להעניק הגנה מקצועית, אך הודעתו של קיסר כמוה כהחלטה.

מוסרות מפ"ם בעכו ונציגיה במועצת הפועלים ובעירייה תבעו אתמול מעיריית עכו להחזיר מיד לעבודה את הפועלים שפוטרו.

עיריית עכו היא היחידה שפיטרה עובדים על רקע זה.

העובדים הערבים הזמניים פוטרו על־פי הוראת ראש העירייה, אלי דה־קסטרו. עם זאת, כל עובד שהביא תעודת מחלה, לפיה היה חולה באותו יום — הוכאר בעבודה.

במועצת העירייה ניסו להעלות את הנושא כישיבת המועצה האחרונה, אך מאחר שבכל הקשור בכוח־אדם יש לראש העירייה זכות בלעדית לפטר עובדים זמניים, נדחתה הבקשה, והעניין לא נדון כלל.

שער הדולר בישראל הועלה ל־1.56 בעקבות התחזקותו בשוקי הכספים

המשך מגמת עליית הדולר בימים הקרובים תקל על יצואני „גוש הדולר" ● התאוששות לדולר בשוק השחור ● העליה — בעקבות שמועות על הסכם חשאי בין מדינות התעשייה הגדולות

מאת כתבנו הכלכלי בירושלים

שערו היציג של הדולר הגיע אתמול ל־1.56 ש"ח, לאחר שבנק ישראל העלה אותו על סמך המתרחש בשוק הכספים העולמי — ב־7.0 אחוז. בכך עלה הדולר בישראל תוך יומיים, בקירוב ל־2.5 אג', שהן כ־1.5 אחוז עליה בשער.

אם תימשך מגמה זו בימים הקרובים, יקל הדבר באופן משמעותי על היצואנים ל„גוש הדולר". התעשיינים וראשי משרד התעשיה והמסחר דורשים ששערו של הדולר יוחזר ל־1.64 ש"ח, שנקבע בפיחות ב־12 בינואר אשתקד. אולם החזרה זו של השער תיתכן רק אם ימשיך הדולר להתחזק בעולם ושערו יעלה בעוד כ־5.5 אחוזים. אתמול ירד השער היציג של הלירה שטרלינג ביותר מ־2 אג' (0.8 אחוז) ושער המארק הגרמני ירד גם הוא בקרוב ל־0.5 אחוז.

גם בשוק השחור חלה התאוששות מסוימת בשער הדולר, ושערו חזר אתמול ל־1.69, שערו בשוק השחור לפני שבועות אחדים.

לונדון.— הדולר זינק אתמול לרמה חרשה בעקבות שמועות שפשטו בשוקי ההון בעולם על „הסכם חשאי" בין מדינות התעשיה הגדולות להעלות את ערכו בפעולה משותפת של הבנקים המרכזיים.

הדולר שהידרדר למה שכונה „שפל היסטורי" בתחילת 1988 עלה בחורה, לרמה כה נסתר לפני 10 בדצמבר, בו נורע על הגרעון הגדול במאזן המסחרי האמריקני באוקטובר.

הדולר הגיע אתמול לשיא של 1.67 מארק ו־131.6 ין, עליה של 4 פני וקרוב ל־3 ין ביום אחד לאחר שסוכנות הידיעות היפאנית פירסה ידיעה לפיה ארה"ב, מערב־גרמניה ויפאן, הגיעו להסכם חשאי בחודש שעבר להתערב בשוק ההון עד להעלאת הדולר כבאמצע השותף.

המשך גביית מס יסף ומס על קצבאות הילד הראשון — לדיון בממשלה ביום א'

מאת כתבנו כלכלי בירושלים

שר הכלכלה והתכנון גד יעקבי, הגיש אתמול למזכירות הממשלה את הצעתו להמשיך את גביית מס היסף בשיעור 52.8 אחוז בשנת התקציב 1988. להצעת זו מתנגד בתקיפות שר האוצר משה נסים, והיא תידון ביום א' בישיבת הממשלה.

בדברי ההסבר להצעת ההחלטה אומר שר הכלכלה כי המשך גביית מס היסף יאפשר הכנסה נוספת של 55 מיליון ש"ח לשנה על־פי נתוני משרד האוצר.

בהצעת ההחלטה של יעקבי מורגש גם להיכן מוצע להעביר את הסכום הנוסף בתקציב המדינה: 13 מיליון ש"ח להגדלת הקיצוץ בתקציב, כדי להעמידו על 755 מיליון ש"ח, הצעתו המקורית של משרד האוצר. 8 מיליון ש"ח — להגדלת תקציב החינוך והתרבות; 10 מיליון ש"ח — להגדלת תקציב הבריאות; 10 מיליון ש"ח — לסיוע למפעלים באזורי פתוח שנמצוקה, ו־14 מיליון ש"ח — לסיוע למפעלי יצוא לצורכי פריצת שווקים חדשים.

קצבאות ילד ראשון

שרי האוצר והרווחה לא הצליחו להגיע אתמול לפנות־ערב למציאת פתרון בפרשת מיסוי קצבאות הילד הראשון, ולפיכך יוחזר הנושא להכרעת הממשלה ביום ראשון הקרוב. שר האוצר דבר בדרישתו להותיר את המצב הקיים בעינו ולהמשיך לא לשלם את הקצבאות. שר הרווחה העלה את הצעתו כי משפחות שבהן עד שלושה ילדים, שראש המשפחה משתכר שכר המחייב מס שולי של 45 אחוז ויותר — לא ייהנו מקצבת הילד הראשון והניכוי ייעשה כדרך שבה מבוצע היום הניכוי על קצבאות הילד השני והשלישי.

● קזינו יומעל מחדש

קזינו בת־גלים בחיפה יופעל מחדש לאחר שמינהל מקרקעי ישראל החליט להוציאו למכרז.

הרוגה ו־9 פצועים בתאונה מדרום לב"ש

מאת שלי יחימוביץ, כתבת „על המשמר"

בתאונת־דרכים שהיתה אתמול בדרום, נהרגה פורטונה כהן בת 70 מבני־ברק. התאונה אירעה ביציאה הדרומית מב"ש, סמוך לגשר הטורקי.

אוטובוס „אגד", שנסע סמוך לגשר, הבחין בקשישה שפסעה לאיטה על הכביש. הוא הפנה במהירות את הרכב, אולם אז התנגשה בו מאחור משאית־גרר. נסיבות התאונה עדיין לא הובררו במדויק אולם נראה שהאשה נפגעה הן מן האוטובוס והן מן המשאית. היא נהרגה במקום. 9 מנוסעי האוטובוס נפצעו באורח קל, קיבלו טיפול בביה"ח „סורוקה" ושוחררו לבתיהם.

הועדה המקומית לתכנון ולבניה חדרה

הודעה עפ"י סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

ניתנת בזה הודעה, כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה, חדרה בקשה למתן אישור להקלה על חלקה מס' 351 בגוש 10035, ברחוב הרב קוק, דהיינו תוספת של 6% בניה נוספים לשטח הרצפה כולל.

כל מי שיש לו התנגדות להוצאת ההיתר הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה, חדרה, רחוב הלל יפה את התנגדותו המנומקת בכתב ולציין כתובתו המדויקת. התנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הועדה הנ"ל.

אינג' י. כהנא, ראש העיר, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה חדרה

יוסי גנוסר, איש השב"כ

- על אוטובוס 300
- פרשת נאפסו
- תפקידו בועדת זורע
- מסקנות ועדת לנדוי
- הקשר עם אריק שרון

ראיון אישי עם אדם ברוך בגליון יום שישי של 7 ימים, שבועון

ידיעות אחרונות

מפקד המשמר האזרחי התפטר בעקבות הכוונה להעמידו לדין משמעתי

ניצב ברוך לוי הודיע כי הוא עומד להתמנות לתפקיד ציבורי בכיר

מאת זהבה מוזס, כתבת „על המשמר"

ניצב ד"ר ברוך לוי, המשמש כמפקד המשמר־האזרחי מיולי 1986, שלח אתמול מכתב למפכ"ל המשטרה, בו הוא מבקש לסיים את תפקידו במשטרת ישראל ב־15 בחודש.

במכתב שהופנה למפכ"ל, ציין ניצב לוי כי הרקע להתפטרותו הוא הכוונה להעמידו לדין משמעתי בעקבות תלונות על ליקויים בעבודתו. במכתבו ציין ברוך לוי, כי אינו רוצה להטריד בעניינו האישי את המערכת המשטרתית. „המתח בטח במשימות לאומיות ראשונות במעלה". הוא הודיע כי הוא עומד להתמנות לתפקיד ציבורי בכיר.

שר המשטרה, חיים בר־לב, אישר את ההתפטרות.

נסיגה בחינוך הטכנולוגי

מאת יהודה צור, כתב „על המשמר"

בשלוש השנים האחרונות חלה נסיגה בחינוך הטכנולוגי בישראל בעיקר משום שתקציב המדינה לא נתן תשובה לפיתוח ולהתקדמות — אמר אתמול ישראל גורליק, מנכ"ל אורט, בדיון על הטכנולוגיה בחינוך שהתקיים בחבל תפן.

לדבריו, נוצר פער של 10 אחוזים בצרכיו של החינוך הטכנולוגי בארץ — המהוה כ־70 אלף תלמידים — לבין התקציב המוצע. בעקבות זאת רק לרשת אורט בלבד יש גרעון של כ־3 מיליון דולר. ישעיהו תדמור, מנהל ביה"ס דריאלי בחיפה, קבל על כך שהמדינה אינה מציבה בראש סולם העדיפויות את החינוך כפי שהיה בעבר. הוא גינה את הממשלה על כך שעד כה לא קיימה שום דיון בענייני החינוך, החשובים להתפתחות המדעית והטכנולוגית.

עובדי „אל־על" חזרו לעבודה סדירה

עובדי „אל־על" חזרו לעבודה סדירה לאור הבטחת ראש האגף לאיגוד מקצועי בהסתדרות, חיים הברפלד, לפעול לביטול השעייתו של המפקח הטכני של „אל־על". נציגות העובדים הסכימה לשוב לעבודה סדירה אתמול החל מהשעה 1 לפנות־בוקר, אור לאתמול.

בטוס „אל־על" לניו־יורק ולוס־אנג'לס, שאמור היה לצאת ב־1 בלילה יצא רק ב־09.30, הבוקר. הטיסה ללונדון איחרה בשעה בהמראתה, אולם כל שאר הטיסות יצאו על־פי לוח הזמנים. התסיסה בחברה נמשכת.

450 נוסעי מטוס נתקעו של אל־על שעיכב בלילה שחלף בעקבות עיצומי עובדי החברה, ויצא באיחור רב, נאלצו לשוב לארץ שעה ורבע אחרי הבדאתו בחמת תקלה במערכת הדיגוי. הקברניט, אורי יפה, החליט לשוב לנתב"ג־הבית כשהבוזין שהגאי הכיוון אינם נענים לו כהלכה, והוא נוחת בנמל התעופה פעם נוספת סמוך לצהריים.

עלייה בייבוא ב־87

מאת כתבנו הכלכלי בירושלים

בשנת 1987 הסתכם ייבוא הסחורות לישראל ב־11.4 מיליארד דולר. 71 אחוז מסך זה היו תשומות לייצור, 18 אחוז מוצרי השקעה ו־11 אחוז ייבוא של מוצרי צריכה.

בהשוואה ל־1984 נרשמה עליה ביבוא של 23 אחוז, בהמשך לגידול של 15.5 אחוז בשנת 1986 לעומת השנה הקודמת. מנתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה שפורסמו אתמול עולה, כי הגידול בייבוא בשנת 1987 נרשם בכל מרכיביו. ייבוא מוצרי הצריכה עלה ב־19 אחוז, ייבוא התשומות לייצור עלה ב־20 אחוז ושל נכסי ההשקעה ב־33 אחוז.

השבוע בטוטו מינימום הפרס הראשון:

2,200,000 ש"ח

מינימום בכל הפרסים:

4.2 מליון ש"ח